

5-3-6

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE



ITALIA

Θεταὺς οἱ ἀπόι. καὶ τῶν μὲν ἀγγέλων τὸ, τῇ ὑ-
 πόκριφαιά ὑπεξάμμορος, τῆς τιμῆς καὶ τῆς
 μακαριότητος ὀξέτωσε τῆς ἀρρήτου. τὸ δὲ τῶν
 ἀφῶν ἀπαγωγίος, τὴν δεσποτικὴν ἐντολὴν πα-
 ραβασέ, δεινῶς πεσοὺν κατωλίανησαν. οὐτ' ἀπό-
 ὦν ἔτ' ἀγγελοῦ ἔχοι τὸν βοηθήτορτα. ὅθεν τὸ ἀ-
 κροῦ ἀγαθὸν φύσει ἀσπλαγχνον ὅν κ' ὑδοκήσε τὸ
 σωθετορ καὶ ὑλικὸν ἀπλοῦν γενέσθαι. καὶ τὸν
 χῶρον ἀμὰ πληρᾶσαι, τῶν ἀποσάτων ἀφελῶν.
 τὸ δὲ μέσοι τὸ ταύτιν τὴν ἀξίαν ποιοῦν, τὰ ὑ-
 πότῃ κυρίου Σωτήρος ἡμῶν μερομοδετημῆα,
 εἰσὶν ἀγία μυηρία. Οἷς ὁμῇ καὶ ὡς ἡ ἀγία καὶ
 καθολικὴ ἐκκλησία, διδάσκει ἡρώμμος. ἀδυνα-
 τῶν, τῆς δῶτεο ἀλόγημῆοι τῆ παφός μου, ἀ-
 κούσαι μακαρίας φωνῆς. Ταῦτά μοι τοίρω
 ἀδελφοὶ σωετέθῃ σωωτικῶς ὡς εἴρηται, πε-
 ρὶ τῆς τῶν ἀγίων μυηρίων πραγματείας. ἔς
 ἀξίῳ ὁπμιελῆσθαι τῆ βραχείως τούτου ἔγχει-
 ρήματος, καὶ σωεχῶς διδρῆσθαι καὶ ἀμὰ γι-
 γνώσκειν. ἵνα τὴν τούτου ἔξιν ἔχοιτες, οὐμόμοι
 τοῖς πτωθαφομῆοις ἀμὰ ποκείσθαι, ἀλλὰ Σ
 τοὺς ἀμνήτους διδάσκειν, διωκῆτε ραδίως ~

Τέλος καὶ τῷ θῶ δόξα.

οἱ εἰς πρὸς τὰς ἐκείθε μορὰς, ῥαδίως ἀνδρῶν
αὐτὸν παρασκάλλει, τῶν ἀνδρῶν ἀκαθάρτων
πρῶτόν τινι, προσεγγίσει οὐ τολμῶν τινι αὐτῷ·

Περὶ τῆς τῆς ἐξουσίας καὶ ὑποταγῆς
τῆς τοῦ μυηρίου.

Ὁ ὅς τις ἄλλος διώκεται τῆς ἐξουσίας, ἀλλ' ἢ μό-
νον οἱ ἰδρῶτες. προσκαλεσάσθω φησὶν ὡς εἴρηται ὁ
θεὸς ἰακωβος, τὰς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλη-
σίας·

Περὶ τῆς τῆς ἐξουσίας ὅς τὰς ἐξουσίας τὰς θεῶν
τῆς ἐκκλησίας παρέδωκεν.

Ὁ ὅς τις τὸ ἄκρον ἀγαθόν, ἐννοοῦντε φθόνος ἐξουσίας,
οὐτε ἀδυναμία. Διὸ καὶ τοῖς οὖσι κοινῶς ἀφ' ἑ-
ξουσίας καὶ διωκτῶν πῶς αὐτῶν ἀγαθότητα με-
τοχικῶς, αὐτὸς ἀμέθεκτος, καὶ ἀμείωτος μέρους.
μαλλόν δὲ τοῖς λογικοῖς, ὡς ἀνθρώποις ὅσοις ὁ
ποιοῦν κοινῶς. οἷς καὶ τὸ γινώσκον ἐδωρήσατο.
καὶ γὰρ ἐκ τῆς γνώσεως γίνεται ὁ ὅς τινι ἐγνώσ-
μην. καὶ ἐκ τῆς ὁρώσεως, γίνεται ἡ ὁράσις. καὶ
ἐκ τῆς τῶν ὁρώσεως, ἡ ἀπολαύσις. τῶν δὲ λογικῶν
τὰ μὲν, εἰσὶν ἀπλὰ ὡς οἱ ἄγγελοι. τὰ δὲ, σὺν
θεῷ

σου δει̃χαι̃ μυση̃ριον.

Πρω̃τον υ̃λιω̃ δ̃ξω̃τε̃ρικι̃ω̃.

Δα̃το̃ρον, ει̃ς φ̃ρειν̃ χα̃ρειν̃.

Τε̃τον, ει̃μαι̃ υ̃πο̃ ο̃τ̃ κ̃υ̃ ρε̃μο̃μο̃θε̃τη̃μ̃λι̃ον̃.

Τα̃υ̃τα̃ πα̃ν̃τα̃ ε̃χει̃ τ̃ε̃ το̃ το̃μ̃υ̃ση̃ριον̃, η̃γου̃ν̃.

Υ̃λιω̃ δ̃ξω̃τε̃ρικι̃ω̃, το̃ καθα̃ρον̃ ε̃λαιον̃.

Ει̃ς φ̃ο̃ρειν̃ χα̃ρειν̃; ο̃τι̃ α̃φ̃ι̃σι̃μ̃ α̃μα̃ρ̃τι̃ας̃.

Κα̃ι̃ το̃ ει̃μαι̃ υ̃πο̃ ο̃τ̃ κ̃υ̃ ρε̃μο̃μο̃θε̃τη̃μ̃λι̃ον̃.

Ει̃ γα̃ρ̃ ο̃κ̃ ε̃ το̃ι̃ς̃ α̃πο̃σο̃λοι̃ς̃ τ̃ε̃ το̃ μη̃ ποι̃ει̃μ̃
ε̃νε̃τε̃λα̃το̃, ε̃κ̃ α̃μ̃ η̃λει̃φο̃ν̃ το̃υ̃ς̃ α̃ρ̃ρ̃ω̃δ̃ου̃ς̃ ε̃λαι̃α̃.
ω̃ς̃ ει̃ρη̃ται̃.

Πε̃ρι̃ τ̃ε̃ τι̃ το̃ ε̃ι̃δος̃.

¶ ο̃ ε̃ι̃δος̃ ο̃ζ̃ι̃ τα̃ ε̃ω̃ι̃τ̃ε̃ς̃ ρο̃σο̃υ̃ι̃τας̃ ρ̃η̃μα̃τα̃, τα̃ πα̃
ρα̃ τ̃ω̃ν̃ ι̃ο̃ρ̃ι̃ων̃ ε̃ω̃α̃δο̃μ̃λι̃α̃. δι̃ω̃α̃μι̃ν̃ ε̃χο̃ν̃τα̃, τ̃ε̃
α̃φ̃ι̃σι̃ν̃αι̃ τα̃ς̃ α̃μα̃ρ̃τι̃ας̃. ε̃ τα̃ς̃ ρ̃ο̃σο̃υ̃ς̃ θ̃ο̃ρα̃ πα̃ν̃
ει̃ν̃, τ̃ω̃ν̃ τ̃ω̃ς̃ τ̃ε̃ το̃ λα̃μ̃βα̃φο̃ν̃των̃ :

Πε̃ρι̃ τ̃ε̃ χ̃ρ̃η̃σι̃μου̃ αυ̃τ̃ε̃ς̃ κα̃ι̃ τ̃ε̃ τε̃λου̃ς̃.

¶ ο̃μ̃λι̃ν̃ χ̃ρ̃η̃σι̃μον̃ αυ̃τ̃ε̃ς̃ κα̃ι̃ το̃ τε̃λος̃ ο̃ζ̃ι̃ν̃ :

Ο̃τι̃ α̃φ̃ι̃σι̃μ̃ α̃μα̃ρ̃τι̃ας̃.

Πα̃ρε̃χει̃ τι̃ν̃ ι̃α̃σι̃ν̃ το̃ι̃ς̃ ρο̃σο̃υ̃σι̃.

Κα̃ι̃ π̃ρο̃ς̃ το̃υ̃τοι̃ς̃, α̃μ̃ τ̃ω̃ν̃ ω̃δε̃ α̃πο̃ε̃λ̃θ̃η̃ ο̃ χ̃ρ̃η̃

· σκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας,
· Ὡς προσάξάσθωσαν ὧς αὐτὸν ἀλείψαντες αὐ-
· τὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τῆς κυ. καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς
· πωρεως σώσῃ τὸν κάμνοντα . καὶ ἐγδράῃ αὐτὸν
· ὁ κς, καὶ ἁμαρτίας ἡπεποικῶς, ἀφεθήσεται
αὐτῷ.

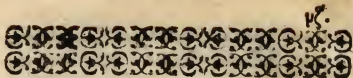
Εἴτι ὁ ἀγγελικὸς μαρκος ἐν κεφαλαίῳ ἐκ-
μαρς. τω. καὶ ἤλειθον φησὶν ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώ-
στους, καὶ ἐθόραπάζοντο.

Τίς ὁ τῆς το μομοθετήσας.

Ο τὸ μυστήριον τῆς το μομοθετήσας, ὡς ὁ κς ἡμῶν ἰς
χς. οἱ δὲ ἀποστόλοι ὑπηρετικῶς ἐνέργουν αὐτὸ.
κατὰ τὸ εἰρημνίζον ὑπὸ τῆς ἀγγελικοῦ μαρκος.
Ὡς ἤλειθον φησὶν ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους, καὶ ἐ-
θόραπάζον. Ὡς ὡς ἡ καθολικὴ ἐκκλησία τῷ πα-
ράδοσιν ταύτῃ παραλαβέσα, τῆς το τοῖς πωρεῖς
καὶ ὁρδοδόξοις προσφύγει, ψυχοφελές ὡς καὶ σω-
τήριον καὶ χάρις ἁμαρτίας φησὶν ὁ θεὸς ἰακωβος
ἡ πεποικῶς ἀφεθήσεται αὐτῷ.

Περὶ τῆς εἰμλμ δζι μυστήριον.

Πὸ μυστήριον τεία τιμὰ δέομεν, ὅτι τεία τιμὰ ἔκα-
στον



Περὶ τῆς μυσηίου τῆς ἀχελαίου.

¶ αὐτὰ ζητᾶται περὶ τῆς μυσηίου τῆς ἀχελαίου.
ἡγουσιν ζητοῦμεν.

- α'. Τὸν ὄρον αὐτῆς.
- β'. Τίς ὁ τῆς τομοθετήσας
- γ'. Εἰ μὲν δὲ τὴν μυσηίου.
- δ'. Τίς ἡ αὐτῆς ὕλη.
- ε'. Τὶ τὸ εἶδος.
- ς'. Τὶ τὸ αὐτῆς ὄργον
- ζ'. Τίς ὁ ἐν ὄργῳ

Ὁρος ἀχελαίου.

¶ ὁ ἀχελαιὸς δὲ χεῖμα δι' ἐλαίης καθαροῦ κατα-
σκάσας μὲν ὑπὸ τῶν ἐν ἀδελφείᾳ κατακει-
μένων. διὰ μὲν ἔχον διὰ τῆς ἀλογίας τῆς ἰδρα-
τικῆς, ἵασις ψυχικῶς ὁ σωματικῶς παρέχει τῶ
μοσοῦτι.

Τοῦτο μαρτυρεῖ ὁ ἅγιος ἀπολόγος ἰάκωβος
, ἐν κεφαλαίῳ ς'. λέγων. ἀδελφὴ τίς ἐν ὑμῖν, προ-

ο σκαλε

δρα ἐκ τῆς αὐτῆς συνάντη, καὶ τὴν γυναικα τοῦ
ἀνδρός αὐτῆς διασωῶσι καὶ διαζύγιον ποιούσιν,
ἐν τῷ τεταρτῷ βιβλίῳ τῆς ἀριθμοπόλεως, ἐν τῷ ιβ'.
τίτλῳ ἀνέκδοτος ἀκριβῶς. Ἐν τῇ καὶ ἐν τῇ ἐνστάτῃ
καμὸν τῆς ἀγίου καὶ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν βα-
σιλείου. ἀλλ' ἡμεῖς ἐν ταῦτα ἐκατεσφράσασμεν τῇ
σωτομῖα χριστοῦ.

κεφ. η'.

Περὶ τῆς τῆς ἡύλη τῆς γάμου.

Ἐμὲν ὅτι τῆς συνοικεσίας καὶ τῆς γάμου κατὰ τοὺς
ἀείρους τῶν διδασκάλων ὁρίν, ἡ τῆς ἀνδρός ὅτις
γυναικὸς πρὸς ἀλλήλους κατὰ νόμους.

κεφ. θ'.

Περὶ τῆς εἰδους.

Ἦ ὁ δὲ εἶδος ἡ ὁμολογία τῶν ῥημάτων αὐτῶν. Ὁ δὲ
τῶν ἐκείνων ἀνέκδοτος. ἡ γὰρ διέλεις με; θὼ
λωσε.

Περὶ

ρσ'.

Περὶ τῶν πόσων καὶ ὁποῖα εἰσὶ τὰ τὸν γάμον κω. κεφ. ζ.
λύοντα, μὴ γίγνεσθαι. καὶ ποῖα εἰσὶ τὰ
τῶν διασωρτα.

Πὰ κωλύοντα τὸ συνοικέσιον τῶν μὴ γίγνεσθαι,
εἰς ταῦτα.

α. Ἡ συγγένεια ἢ ὁ ζῆλος αἵματος

β. Ἡ ὁρμητικότητα,

γ. Ἡ ἐκ τῶν ἀγίου βαπτίσματος πνύματα
καὶ συγγένεια.

δ. Ἡ ἐκ τῆς ὑποθέσεως ἀνάγκη τὰ περὶ
τούτων ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ τεταρτῷ τῶν ἀντιμετωπι-
λου, τίτλῳ ε'. καὶ τῶν μαθητῶν τῶν βλασφάρων
περὶ τῶν βαπτισμῶν τῶν γάμων, καὶ μαθήσει τὰ
περὶ τούτων διεξοδικώτερον.

ε. Ἐπὶ τοῖς ὅροις ὑποχέθην τὸ ἀφελικὸν τῶν
μοναχῶν ἐνδύσασθαι ὀχήματα. τῶν τοῦ κείσεμοι
δόκει καὶ τῆς ἀκριβοῦς δοκιμῆς τῶν ἀρχιερέων ἀπο-
κεῖται.

ς. Εἰ διακόμου, ἢ ὑπὸ διακόμου ἔλαβε
τάξι.

ζ. Καὶ ἐν μνηστευτικῷ, ἢ ἀσεβὲς ὁ ζῆλος ἐν μέλλων
γύμνασθαι. τὰ περὶ τῶν ὁδῶν τῆς ε' συνοδῆς
καμῶν σαφῶς θεωρεῖται.

Ὅσαι δὲ αἰτίαι καὶ ὁποῖα εἰσὶν, αἱ τὸν αἶ-
δρα

Περὶ τῶν πόσα δεῖ ἔχειν τὸν νόμιμον γάμον.

Τὸν δὲ ἔχειν σκοπὸν προκυμαίνεσθαι πρὸς τὸ παρ-
δοποιῆσαι, ὥστε πληρῶσαι τὴν ἐν πολλῷ τῇ αὐξάνει-
σθαι ὥστε πληθύνεσθαι κελύσασθαι τοῦ Θεοῦ. ἐμὴ δὲ
ὥστε χάριν λαμβάνειν ἡ ἐν ἡδονῇ ὥστε αἰσχροῦ μίξεως.
Αὐτόφορον ἔχειν σκοπὸν ἐνδοθῆναι ἐχὶ σαρ-
κινῶς μόρον, ἀλλὰ ὥστε ψυχικῶς τῇ αὐτῇ γλῶσσι.

ἐν ὧσι
τεχνῇ.

Γινώσκοντες δὲ, ὅτι ἡ ἐν ὧσι ἔστι ἐν ὧσι ἐν ὧσι. ὥστε μὴ
ἐν ὧσι σαρκὸς ὥστε ψυχῆς, ὥστε τῶν πόρων ὥστε τῶν
ἀσελγῶν. ὥστε ἐν ὧσι ψυχῆς μόρον πρὸς ψυ-
χὴν, καὶ ἐχὶ πρὸς σάρκα, ὥστε ἡ τῇ δικαίᾳ ὡς ἡ
μετὰ τῆς ἀπαρθένου.

Καὶ ὥστε ἐν ὧσι σαρκὸς καὶ ψυχῆς, ὥστε τῇ νο-
μίμου γάμου. καὶ γὰρ ἀμφότεροι δεῖ ταῦτα ἐν-
πολάς τῇ Θεοῦ, καὶ τὸν γάμον φυλάττειν ἀμώ-
λυτον.

Τὸν δὲ ἔχειν τὸν μέλλοντα γάμον, τὴν ἡλικίαν νόμιμον. ἡ γὰρ ὁ μὲν ἀνὴρ, ὥστε ὁ
τὰ δεκατέσσαρα ἔτη. ἡ δὲ γυνὴ ὥστε τὰ δε-
κατεῖς.

Πέντε τοὺς δὲ εἶναι τὸν γάμον συνεξέλεον
μόν, διὰ τῇ ἰδρύσει καὶ τῶν ὥστε ἐκείνου ἀγα-
πῶς κομῶν, ἀχῶν καὶ ἀλογήσεων.

Περὶ

χὴ μετὰ τῷ θῷ. ἥ τις ἔσσι ὅταν κληρονομίσωμεν
τῶν τοιμασμένων κῆμιν βασιλείαν. Ὡς ὁ μεθαστὴς
χῶ. Λέγει δὲ ὁ ζωὴν ἰωάννης, ἐν κεφ. ιθ'. τῆς
ἀποκαλύψεως. χαίρομεν ὡς ἀγαθῶν μεθ' αὐτοῦ
δὼμεν ἢ δόξα αὐτῷ, ὅτι ἡλθεν ὁ γάμος τῶν ἀφ' οὐρα.

Ἡ δὲ κρυφὴ μνηστῆρα, ἡ μὴ ἐπὶ παρουσίας
πολλῶν ἢ ὀλίγων γιγνομένη ἀνδρῶν, ἀλλὰ κρυ-
φίως. ἥ τις ἐκωλύθη ὡς ἀποκατεῶν, ὡς φέ-
ραξ, παρὰ τῶν ἰδίων νόμων. φησὶ γὰρ ὁ ἀρμόδιος, ὅτι ἐδεῖ
πελος ἐν βιβλίῳ τεταρτῷ, τίτλῳ τεταρτῷ. μὴ κρυφίως
δεῖς μυθικῶς φεραμένῳ, ἀλλὰ παρόντων πλείονος γάμου
μὴ, ὅ γὰρ τῷ κατατολμῆσαι ὁργάσαι, σω-
φρομίζεσθαι τιμωρ μένος, δηλοῦσι ὅτι τῶν ἰδίων
ὡς τοῖς ἀπὸ πρὸς ἐαυτὸν ἐμβάλλοντος, τὰς ἀξίας
ἀδελφίας εἰς πρᾶξιν ἰσχυροῦ, κατὰ τὴν τῶν ἐκκλη-
σιαστικῶν καμῶν διάταξιν.

Μνηστῆρα δὲ ἡ φασὶν ὅτι ἐπὶ πολλῶν γιγνο-
μένη. ὅτι ἡ τῶν μνηστῆρας. ἥ τις βεβαιου-
ται μὲν διὰ τῆς πρὸς ἀλλήλους τῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς
γυναικὸς συναιρέσεως νομίμης, ὡς τῶν ῥημάτων.
τῶν θελῶσε διλοῦσι. καὶ γὰρ οὐ τὸ συγκαθῆσαι
ἀλλήλους τὸν ἀνδρα καὶ τὴν γυναῖκα τὸν γά-
μον συνίστησιν, ἀλλ' ἡ νόμιμος αὐτῶν συναιρέσις
εἴρηται. ἀλογεῖται δὲ ὅτι τιμᾶται διὰ τῆς τῶν ἰδίων
παρεσίας ὡς ἀλογίας ὡς μνηστῆρα.

Περὶ

κερμ. α. χέτω γυναικα, Σέκασθι τὸν ἰδίον αὐτῶν εἶρηται.
κεφ. ζ'. Γέρον δὲ ὅτι κατὰ τὸν ἄριστον διδάσκαλον

πενταχῶς ὁ ζῆρ ἡμνησεία.

Α'λλοιογορικῶς

Τροπολογικῶς.

Α'μαγωγικῶς.

Ε'γκρυπτοῦ γιγμομνῆ.

Καὶ ἡ ἐν φανερῶ.

Καὶ κατὰ ἀλλοιογίαν μὲν, ὅταν ὀλίγος τῆ
θύσα φεῖ ἐγείνητο, καὶ ἐσκιώωσεν ἐν ἡμῖν. ταύτης
τῆς μνησείας ἡ ἀρχὴ ὑπάρχει ἐν τῷ ἀδάμ.

Η' ἐπιτέλεισι, ἐν τοῖς προπράτοις.

Η' σωέχεια, ἐν τοῖς προφήταις.

Η' βιβαίωσις, ἐν τῇ ἐν σαρκὶ οἰκονομία.

Η' ὑψωσις, ἐν τῷ γάμῳ τῷ ἐν καμὰ τῆς γα
λιλαίας.

Η' τελείωσις, ἐν τῷ θάνατῳ.

Η' δὲ κατὰ τροπολογίαν, ἡ γοῶν κατὰ ἡθὺς
ποιίαν ὁ ζῆρ, ἡ ἐνώσις τῆς μοῦς μετὰ τῆς σοφίας.
σολομῶν. ὡς ὁ σολεμῶν ἐν κεφ. ἡ τῆς σοφίας. ταύτῃ φησὶ
σὶν ἐφίλησα καὶ ὄρεζήθησα ἐκ μεσότητός μου. Σ' ἐξή
θησα ῥύμῃ αἰγα γέσθαι ἐμαυτῶν. Σ' ἐραστὴς ἐγεν
ρόμῃ τῆς καλῶν αὐτῆς. καὶ πάλιν, ἐκείνη
ποίηται ταύτῃ αἰγα γέσθαι πρὸς συμβίωσιν.

Η' δὲ κατὰ ἀμαγωγίαν Σθεωρίαν, ὁ ζῆρ, ἡ ψυ
χὴ

μ δ.

αὐτῶν, ὅ παῖτα εἰδὼς περὶ γενέσεως αὐτῶν, ὡς
μέλλουσι ἐκ παραβάσει γίνεσθαι καὶ θαμάτω
κατακρίνεσθαι, προλαβαὶν ὁμοίησαι τὸ ἄρρεν
καὶ τὸ θῆλυ, καὶ αὐξάνεσθαι καὶ πληθύνεσθαι
προσέταξεν.

Εἴτι δὲ φησὶν ὅτι κατὰ τὴν κατάλειψιν αἴτιον
τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολλη-
σεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτῆς, ὅτι οὕτως οἱ δύο
σάρκα μία.

Περὶ τῆς διὰ τὸ τέλος ὁμοιότητος ὁ γάμος.

Πρώτον πρὸς παιδείαν καὶ τήρησιν τῶν εἰδέναι. διὰ τὴν
τὸ μὴ ἐκτεριβιῶναι καὶ ἀνάλωθῆναι τὸ γένος.
ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ὁ γάμος ὁμοιωρεῖται φησὶν ὁ δὲ
μασκιωδὴς ὡς καὶ διὰ τὴν πελοποννησιακὴν γένος τῶν
διασώζεται. διὸ εἶπεν ὁ θεὸς αὐξάνεσθαι καὶ πλη- βι. δ.
κεφ. ρα.
θύνεσθαι καὶ πληρώσατε τὴν γῆν. καὶ ἐν τῇ πρὸς
τούτοις ἐπὶ τὸν εἶπεν. ὅτι ἐν τῶν ἄλλων εἶρηται
ζώων. τὸ κατακυριεύσατε αὐτῆς, ἀλλὰ μόνον τῇ
ἀνδρὶ. ὅτι μόρος ὁ αἴμα, κατ' ἐκόντα ὅτι τῆς θύτης
καθομοίωσις.

Δεύτερον πρὸς θοράπειαν καὶ κατάπαν-
σιν τῆς τυράμνου ἡδονῆς. Διὰ γὰρ τὰς πορνείας
ἕκαστος φησὶν ὁ μακρὸς παῖς, τὴν αὐτῆς ὁ

ξ 11 χέτω

σεως ῥύπον, πῶς ἐν ἀπεύροις μυριάσιμ ἐκείνοι, ὧς
μία οὐσία ὄντες, καὶ ἐν πολλοῖς ἀειδμούμενοι.

Ἡ δὲ πρῶματικὴ ὧς πρὸς πληθυσμὸν τέκ-
νων· ὅτι ἡ τῆς χυ μετὰ τῆς ἐκκλησίας. Νυμφίος
γὰρ τῆς ἐκκλησίας ὁ χυ. ἡρμοσάμενος γὰρ ὑμᾶς
κοσμ. β'. φησὶν ὁ μακάριος παῦλος ἐν ἀνδρὶ παρθενῶν
κεφ. ιβ'. ἀγγέλω, παραστῆσαι τῷ χῶ ἐν ὧ ῥητῶ φησὶν ὁ θεὸς
ἡγουσός τοις. ὅτι τύπος ἰσὺ τὰ ὧ τῆς ἀβραάμ
ταύτης τῆς μνηστείας καὶ γὰρ ἐκεῖνος τὸν παῖδα
τὸν ποιῶν ἐπέμψεν μνηστὰς ἀμέτρον κόρην ἐδρῶ
κινῶ. καὶ ἐν ταῦτα ἐπέμψεν ὁ θεός, τοὺς οἰκέτας
τοὺς ἐαυτῶ, μνηστὰς ἀμέτρον τῷ παιδὶ τῶν ἐκκλη-
σίας. αὕτη ἡ μνηστεία διὰ τῆς θεοῦ βαπτίσματος,
καὶ τῆς ἀμώθεν γεννήσεως, τέκνα γεννᾶ εἰς πλη-
θυσμὸν ἅπαντα. διὸ καὶ ὁ προφήτης ταῦτα προ-
ῆσαί τις. βλέπω ῥη λέγει, Ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ὁρήμας
μαλλοῦ ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἀνδρα.

Περὶ τῆς τῆς τὸν γάμον ἐνομοθέτησεν.

Ἐπειδὴ τῆς τοῦ ἐναργῶς ὅτι ἐν καμῶ τῆς γαλιλαίας,
ὅτι θέλημα ἐκεῖνος ἢ ἡ νόμος συζυγία ὧς ἡ δὲ αὐ-
ῶ. β'. τῆς παιδοποιίας. καὶ γὰρ προειδὼς ὁ θεός, φησὶν ὁ
δαμασκ. θεὸς δαμασκινὸς ἐν βιβλίῳ τεταρτῶ, κεφα-
λαίω ῥα ἐν τῷ περὶ παρθενίας, τῆς προηγουμένη
αὐτῆς

Ἡ δὲ σαρκικὴ ὁδὸς πρὸς πληθυνσμὸν τέκνων,
ὡς καὶ τῷ ἀδάμ ὁδὸς τῆς ἀφάρ, ἥτις διήκει ὡς μέχρι τῷ
σήμερον, καὶ διελεύσεται μέχρι τῆς σωτηρίας
τῶν αἰώνων.

Φησὶ γὰρ ὁ θεὸς χρυσοφόρος, ἐν ὁμιλίᾳ ἰε. τῆς χρυσοφόρου
ἐξακμήσεως ἢ ἀρχῇ, πολλὰς ὑμῖν ἔχω χάριτας. μου.

- Ὅτι μετὰ τῷ παράβασι τῆς σωτηρίας γέ-
γονεν, ὥστε μέχρι ἐκείνου καθάπερ ἄγγελοι
- διητῶντο ἐν τῷ παραδείσῳ, ἔχοντες ὡς ὁ ἑσπερίδης
- φλεγόμενοι.

Εἴ τι καὶ τῇ ὁμιλίᾳ τῇ ἰη φησὶν, ὅτι μετὰ τῷ
ἐκπτώσει τῷ ἐκ τῆς παραδείσου, τότε ἡ σωτηρία
ἀρχὴν λαμβάνουσα ἀρχεται. πρὶν γὰρ τῆς παρα-
βάσεως τῷ ἐν τοῖς τῷ δεσποτικῷ τῷ ἀμάρτυρι
γελκῶς βίῳ, ἐδὲν τοιοῦτον ὑπῆρχεν αὐτῷ.

Ὁ δὲ χρυσοφόρος ὁμῶς, τῆς χρυσοφόρου ἐκκλή-
σεως ταῦτα φησὶν, ἐν τῷ περὶ τῆς τῆς ἀφάρ κατα-
σκήσεως ἐν ταῖς ἀποροῦντες ἔλεγον, εἰ μετὰ
τῷ ἀμαρτίᾳ ἢ παιδοποιίᾳ, πῶς ἀφ' ἐγείροντο
αἱ ψυχαί, εἰς ἀμαρτίᾳ διέμενον οἱ δὲ ἀρχῆς
ἀφ' οἷς οἱ πῶς ἀμαρτίζεται λέγων. Ὅτι καθά-
περ οἱ ἄγγελοι. εἰδὲς ἐκχωρεῖται τὰς ἐσπερί-
δης τῶν τῆς γενέσεως τῶν ἀφ' ὧν ἴσταντο, εἰ μὴ πρὸς
σεδεσθῆναι διὰ τῆς γάμης σωδργίας ὁ ἀφ' οἷς, ἀφ' οἷς
ρωτῶμεθα καὶ ἡμεῖς τῶν τῆς ἀφ' οἷς ὑποστά-
σεως

παρθενίαν βεβηλώσασα, μνηστῆρα εἶχε τῷ θείῳ
φύλακα. ἔδεν τῆς παρθενίας ἐκ τῆς μνηστείας
παραβλαβείσης. Εἴ τι εἴρηται δὲ τῶν παλαιῶν
τιμῇ, Σέτορος λόγος, ὅτι ἔπαθ' ἡ λαθεῖν τὴν ἀφ'
χορτα τῷ αἰῶνος τούτου, τὴν παρθενίαν τῆς μα-
ρίας, ἢ τῷ ἰωσήφ ὡς ἐμονήθη μνηστεία. οἷον γὰρ
μετεωρισμός τῳ πομπῶν, τὸ χῆμα τῆς μνηστείας,
περὶ τὴν παρθενίαν ὡς ἐμονήθη, πάλαι ὡς τῇ
ροῦντι τὰς παρθένους, ἀφ' ἧς ἤκουσε τῆς προφῆτης
λόγουτος. Ἰδού ἡ παρθένος ἐνγαστὴ λήψεται,
καὶ τέξεται υἱόν, ἀπεβουκκληθήσεται διὰ τῆς μνη-
στείας. ὁ ὡς βουλος τῆς παρθενίας.

Θεοφύλακτος. Οἱ δὲ Θεοφύλακτος βουλγαρίας συνωδᾷ
λάκτου. τῷ τῷ φησὶ. τίμος ἐνεκ' οὐκ οὐκ συνεχώρησεν ὁ θεός
ματθ. μνησθέντων ταύτῃ: ἵνα φησὶν ἔχῃ τὸν κηδε-
κεφ. α. μόνα ἐν ταῖς συμφοραῖς. ἔπος δὲ καὶ ἐν τῇ εἰς αἰ-
γυπτον φυγῇ ὡς ἐμελήθη αὐτῆς, καὶ διέσωσεν
αὐτὴν. ἅμα δὲ ἵνα λάθῃ τὸν διάβολον, διὰ τῆς το-
ῦ μνησθέντος. Ὁ γὰρ διάβολος ἀκούσας ὅτι ἡ παρ-
θένος ἐνγαστὴ ἔξει, ὡς ἐπείρει τὰς παρθένους.
ἵνα τοῖς μὲν ἀπατηθῇ ὁ ἀπατεῶν, μνησθέντων
τὴν παρθενίαν ὡς ἐμελήθη. καὶ χῆμα γίνεται, συ-
ζυγίας, πρᾶγμα δὲ ἔ. Σαυτὴ μὲν δὲ ἡ μνηστεία,
ἡ οἰκονομικὴ καὶ ἡ δόλος σαρκικὴ, καὶ ἔτε προσ-
πληθυσμὸν τέκνων.

Ἡ δὲ

εὐπρεπὲς τῷ ὑποκριτικοῦ ῥήματος. ἡ γὰρ οἱ ἐν ὧσι
 προαιρεθεῖς. ἔσονται γὰρ φησὶν οἱ δύο εἰς ματ. ιθ.
 σάρκα μίαν. Σωτήρια ἀποδοῦναι προθέσεως, κοριν. α.
 καὶ τῆς ἀφ᾽ ἧς. ἔγχετο ἑκάστη μορφή, τὴν συ- γ.
 μβάσειαν ἐπὶ τῷ ἄλλοτεῖο παρέχειν μέρει. ἑκα- κοριν. α.
 στος γὰρ φησὶν ὁ θεὸς παῦλος τῷ ἑαυτοῦ γυναι- ζ.
 κα ἑαυτῷ, καὶ ἐκαστὸν ἴδιον ἀνδρα.

Λέγεται καὶ εἶρεμος συζυγία. πρὸς διαφο-
 λῶν τῶν μὴ νομίμως καὶ ἀγγελικῶς, συγγί-
 μῶν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν.

Περὶ τῆς διαίρεσεως τῆς μηνσεῖας καὶ τῆς γάμου.

Λαμβανέται μὴ ἡ μηνσεῖα καὶ ὁ γάμος τεχνῇ. εἰς
 οἰκονομικῶν, καὶ ἐξ ὁλόως σαρκικῶν, καὶ ἐπρὸς
 πληθυσμὸν τέκνων.

Εἰς σαρκικῶν καὶ πληθυσμὸν τέκνων.

Εἰς πνευματικῶν, καὶ πληθυσμὸν τέκνων.

Καὶ ἡ μὴ οἰκονομικὴ οὐδὲ ὁλόως σαρκικὴ, ὁ
 , ἐπρὸς πληθυσμὸν τέκνων. ὡς ἔρχεται ἡ τῆς δι-
 , καὶ ἡ ὡς ἡ μετὰ τῆς αἰῶνος παρθένου θεοτόκου. Βασιλεία
 , φησὶ γὰρ ὁ μέγας βασιλεὺς. καὶ παρθένος χρὶς γαίν
 , καὶ μεμνησθῆναι ἀνδρῶν. εἶτα. ὁμοῦ δὲ ἴσα καὶ ἐκείνη
 , μάρτυς οἰκείας ἢ τῆς καθαρότητος μαρτίας οἷον
 , σῆς, καὶ μὴ ἐκδοτος εἰς τοὺς συκοφαντίας, ὡς τὴν

Συνάφσα.

Εἶρομος συζυγία.

Γάμος λέγεται, παρὰ τὸ δαμῶν τὸ δαμίζω
γίνεται δάμος, καὶ γάμος. ἤγουν ὁ δαματικός
τῶν θηλειῶν. οἱ δὲ παρὰ τὸ γυναικὶ γάμος. ἢ
παρὰ τὸ δύο ἅμα εἶναι, καὶ κατὰ μετὰθεσιν τῆ
δ. εἰς γ'.

Λέγεται δὲ ἡ ἀνδρεία, παρὰ τῆς ἀνδρείας
ἐφ' εἰς α'. δέσεως καὶ τῆ ἀνδρός, οἷον ἡ ἀνδρείουσα. ὁ
γὰρ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς δεξιὰ κεφαλὴ κατὰ τὸ γυναι-
κῶδες.

Λέγεται μνηστῆρ, παρὰ τὸ πλὴν μνήμην ἐσά-
ραι δεῖν, ἐν τῇ μνησάμεν. ἐθέμις δ' ἄλλης μνη-
μονείας, ἀλλ' ἢς ἐμνησάθη νομίμως.

Λέγεται ἀρραβὼν, οἷον εἰ ἀρραβὼν τίς ὦν. ἀ-
φ' οὗ γὰρ δοθὴν ὁ ἀρραβὼν, καὶ μετακινεῖται εἰς ἄλ-
λον, ἢ παρὰ τὸ ραβδῶν, ραβδῶν, καὶ ἀρραβὼν.
κατὰ προσηγορίαν τῆς ἀφ' ὁδοῦ, καὶ ἀποβολὴν
τῆς ἀρραβὼν. ὅμηρος συγχωρῶν ραβδῶν γυνεῶν,
πλὴν τῶν τῶν συνάφσας.

Λέγεται συνοικέσιον, ἀπὸ τῆς συνῶν προθέσεως
καὶ τῆς οἰκῶ. ἤγουν οἱ συνοικεῖν ὁμοῦ ἀχωρίζως
δελύσαστες.

Λέγεται ἐνώσις, ἀπὸ τῆς ἐνῶσις, ἀπὸ τοῦ ἐν-
νόματος, ὅτι τῆς ἐνῶσις ἀπὸ τακτικῶν τριτοῦ προ-
σώπου

- ρα.
 α'. Πόσα δὲ ἔχει τὸν μόμιον γάμον.
 ζ'. Καὶ πόσα εἰσὶ τὰ κωλύοντα τὸν γάμον.
 η'. Τίς ἡ ὕλη τῶν σωκοισίς,
 θ'. Καὶ τί τὸ εἶδος.

Περὶ τῆς τίθης γάμος.

- α'. **Γ**άμος ὅστις ἀνδρὸς τε καὶ γυναικὸς σωματὶ ἐκ τῶν ἀρ-
 ρημάτων καὶ συγκλήρωσις πάσης ζωῆς, θείοντε μετὰ πρὸς
 καὶ ἀνδρωπύρου δικαίου κοινωρία. λου.

καὶ ἄλλως.

Γάμος ὅστις μυστήριον, δι' οὗ σωματίζονται ὅτε
 ἀνὴρ ὁ ἡ γυνή, ὁ σωμαίνεται ἡ συγκλήρωσις
 τῆς αὐτῶν ζωῆς ἀχώριστος.

Περὶ τῆς ποσαχῶς λέγεται ὁ γάμος.

κεβ. β'.

Τέγεται γάμος.

Λέγεται, ἡ παμδρεία.

Μνητεία.

Ἀρραβών

Σωκοκίσιον.

Εἴρωσις.

Σωματ.

Συμπαθεῖν

Υπομνεῖν ἀχαρίζως, τὰ ὑπὸ θεοῦ πέμ-
πομένα λυπηρά, ἢ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ ἱκετάειν καὶ παρακαλεῖν τὸν θεόν, καὶ
μόνον ὑποδρεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑποδρεῖν πάντων.

Ταῦτα πάντα χρίσμα δόξα καὶ ἀνιχνύειν
ὡς εἰκός, τὸν πρῖκόν δεῖ.

Εἴ τι ᾤδωταί, εἰ διατηρεῖ τὸν νοῦν ἄρρω-
στον, πρὸς τὴν δέχεσθαι τὰς προσβολὰς καὶ
ράδιως πρὸς τὰς συγκαταμύσεις, καὶ συγκατα-
δέεσθαι, καὶ τὰς πράξεις, τὰς σαρκικάς ἀγεσθαι.

Εἴ τι εἰς τὸ φανερὸν τὰς αἰσθήσεις διαφυλάτ-
τει, ὥς τε μηδὲν τῶν αὐτῶν ἴδιον ἐκείνη ἐμπαθεῖν
ἐν ὁργῇ.

Περὶ τῆς μνημεῖος τῆς γάμου.

Περὶ δὲ τῆς μνημεῖος τῆς γάμου σωτηριολογίας
ὡς ταῦτα σκεπτέον, καὶ πρῶτον.

α. Τί ἐστὶ γάμος.

β. Ποσαχῶς λέγεται

γ. Τὴν διαίρεσιν αὐτῆς.

δ. Τίς τῆς ἐνομοθέτησιν.

ε. Διατί τέλος.

Πότα

ιβ'. Καὶ ζώῃ τῷ μέλλοντος αἰῶνος ἀμὴν.
Εἴ τι ᾠδῶτα ἅντων, εἰ μὲν ἀμφιβάλλει,
περὶ τὰ ἑωτὰ μυρία τῆς ἐκκλησίας, τὰ ἑρμ
μύρια.

Εἴ τι ᾠδῶτα ἑμὲν ἐχρᾶται, τοῖς καρ. ματθ. κα.
ποῖς ὁδῶσι τῆς ἐλεημοσύνης, ἀπὸρ εἰς ταῦτα.

Τὸ διδοῖν φαγεῖν τῷ πενῶντι, κατὰ τὸ εἰ. ματθ. κα.
ρημῶν, ᾠδῶσα καὶ ἔδωκα τέ μοι φαγεῖν.

Τὸ διδοῖν πᾶν τοῖς διψῶσι, κατὰ τὸ, ἐδίψη
σα καὶ ἔποτίσατέ με.

Τὸ ἀποδέχεσθαι τοὺς ξένους, κατὰ τὸ ξένος
ἦμιν καὶ σωτηραγέτε με.

Τὸ ἐνδύειν τοὺς γυμνοὺς, κατὰ τὸ, γυμνὸς ἦ
μιν καὶ περιεβάλλετε με.

Τὸ ᾠδῶσκέωτασθαι τοὺς ἀδελφεοὺς, κατὰ τὸ,
ἀδελφεοὶ ἦμιν, καὶ ᾠδῶσκέφατέ με.

Τὸ εὐφυλακῶς ἀπεινεῖν, κατὰ τὸ ἐνφυλα
κῶς ἦμιν καὶ ἤλθετε πρός με.

Πρὸς τούτοις δέδωκεν, καὶ τὸ σωμακολουθεῖν,
πρὸς τὸ θάπτειν τοὺς νεκρούς.

Εἰς καὶ ἄλλα πῆρκα ὄργα, ὡς τὸ παρηγο
ρεῖν τοὺς τε θλιμμένους.

Συμβουλᾶν τὰ σωτηριώδη.

Διδάσκειν.

Νυθετεῖν

παμπτω τῶν αἰώνων, φῶς ἐκ φωτός. Ὁ ἀληθι-
νός, ἐκ τοῦ ἀληθινοῦ, γενηθέντα ὑπομεινθέντα ὁ
μοῦσιον τῷ πρὶ διὰ τὰ πάντα ἐγένετο.

γ'. Τὸν διήμας τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν
ἡμετέραν σωτηρίαν, κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν
καὶ σκηνωθέντα, ἐκ τῆς ἀγίας, καὶ μαρίας τῆς
παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

δ'. Σταυρωθέντα τε ὑποδήμας, ὡς πορ-
τίς πλάτης, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

ε'. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ
τὰς γραφάς.

ς'. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐanoὺς, καὶ κα-
θεζόμενον ἐκ δεξιῶν τῆς πρῆς.

ζ'. Καὶ πάλιν ὀρχόμενον μετὰ δόξης, κρῖ-
ναι ζῶντας καὶ νεκρούς. ὥς τῆς βασιλείας ἐκ ἑσσε
τέλος.

η'. Καὶ εἰς τὸ πρῶτον τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζῶν
ποιόν, τὸ ἐκ τῆς πρῆς ἐκπορεύόμενον. Τὸ σὺν πρὶ
Σὺ ὡς συμπροσκυνοῦμενον, Σὺ σινοδοξαζόμενον,
τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν.

θ'. Εἰς μίαν ἀγίαν καθολικὴν καὶ ἀπο-
στολικὴν ἐκκλησίαν.

ι'. Ομολογῶ ἐν βάπτισμα, εἰς ἄφεσιν ἁμαρ-
τιῶν.

ια'. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

καὶ

μθ'.

Τῆς φθόρου οἱ κλάδοι εἰσὶν ἔτι.

Ἡ καταλαλιά.

Ἡ φήμη ἡ κακή

Ὁ φόρος.

Ἡ προδοσία.

Καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς κακοῦ.

Τῆς ἀκιδείας οἱ κλάδοι, εἰσὶν οὗτοι.

Τὸ μὴ προθύμως ποιεῖν τὸ ὄργον τῆς θῦ.

Τὸ μὴ σπυδαίως, εἰσδύχεσθαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Τὸ μὴ ταχέως ἐγείρεσθαι εἰς τὴν προσάχλυν.

Τὸ μὴ ὑπομομητικῶς ἀκροᾶσθαι, τῆς θείας λειτουργίας, καὶ τῶν διδασκῶν, καὶ τῶν ἄλλων τῆς αἰτίας ἐκκλησίας τελετῶν.

Τεῖτον δὲ ὑπόρωταμ, εἰ μὲν ἀμφιβάλλει περὶ τὰ ἰδ. ἀρ' ἔρα τῆς πίστεως, ἀπὸρ εἰσὶ ταῦτα.

α. Πιστῶ εἰς εἷς θῦ, πατόρα παμτοκράτορα. ποιητὴν οὐνοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε παμπτῶν καὶ ἀοράτων.

β. Καὶ εἰς εἷς κύριον ἰησοῦν χρῖ, τὸν υἱὸν τῆς θῦ τὸν μομογενῆ, τὸν ἐκ τῆς πρῆς γεννηθέντα, πρὸ

μ παμ

Λοιδορίας,
Α'πογνώσεις,
Μάχαι,
Ε'ειδες,
Φιλοφροσύνη.
Φόβοι,
Κατάραι,
Μησικακία
Μίσος.
Ψόγοι.
Καὶ τὰ λοιπὰ.

Τῆς λαιμαργίας οἱ κλάδοι εἰσὶν, ἔτσι.

Ἡ γαστριμαργία.

Ἡ καρυκία.

Ἡ κραυπή.

Νόσοι.

Καρμβαρία.

Ποδαλγία.

Ε'ρεθισμοὶ πρὸς πορνείας.

Ἡ πύρωσις τῆς σαρκὸς τῆς δυσπικνύτης.

Καὶ γὰρ καθὼς ὁ εἰωσφόρος, διὰ τῆς ἑσθρῆς
φαιρίας, ἀρχῶν δαιμόνων, καὶ τῶν σκότους ὄντων,
ἔτσι καὶ ὁ λαιμαργός, ἀρχῶν παθῶν ὄντων, Στὰ
μεῖον πάσης ἀκαθαρσίας.

Τῆ

μν.
Τῆς δὲ φειδωλείας, οἰκλάδοι εἰσὶν ἔτσι. Α

Ἡ πλεομεξία.

Ἡ ἀφελειμοσύνη.

Ἡ κλοπή.

Ἡ ἀρπαγή.

Ἡ ὧτορκία.

Ἡ σιμωρία.

Καὶ ὁ πόκος

Τῆς δὲ ἀσωτείας οἰκλάδοι εἰσὶν ἔτσι.

Ἡ μοιχεία

Ἡ πορνεία.

Ὁ μολυσμός ἢ γυνὴ ἢ μαλακία.

Ἡ ἀπαίδεια.

Τὰ ἐμπαθὴ φιλήματα.

Αἱ ἐμπαθεῖς τῶν ὀφθαλμῶν ὁράσεις.

Καὶ ἡ ἄλογος ἀρτσνοκοιτεία.

Τοῦ δὲ θυμοῦ οἰκλάδοι εἰσὶν ἔτσι.

Βλασφημία.

Βοαί,

Υἱοὶ βρεις

Λοιπὸν

γ. ὡς τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, καὶ οὐκ ὁ θεὸς σε δίδω-
σίν σοι.

δ. Πέμπτῃ, ἐφοράσεις.

ε. Ἐκτῇ, ἐμοιχάσεις,

ς. Ἐβδόμῃ, ἐκλέψεις,

η. Ὀγδοῇ, ἐψάδομαρτυρήσεις.

θ. Ἐννάτῃ, ἐκ ὧν θυμήσεις, τὴν γυναικα-
τὴν πλησίον σου.

ι. δεκάτῃ, ἐδὲ τὴν οἰσίαν, ἢ τὸν ἀργὸν, ἢ τὴν
παιδίον σου, ἢ τὸ ὑποζύγιον αὐτῆς,

Εἴτα, ἐν ἡμέρᾳ πρᾶξετί, τῶν θαυμασίων ἀμαρ-
τημάτων. ἀπὸρ εἰσὶ ταῦτα.

α. Ἡ ὑποδρηφασία

β. Ἡ φειδωλεία.

γ. Ἀσωτεία ἢ λαγρεία

δ. Θυμὸς

ε. Λαιμαργία,

ς. Φθόρος. καὶ ἡ

ζ. Ἀκηδεία

Καὶ τῆς μὲν ὑποδρηφασίας, τῆς ἀρχαίας
φθμὶ κακῆς ρίζης, οἱ κλάδοι εἰσὶν ἕτοι, ἡ φιλοτι-
μία. ἡ κόλακεία. ἡ ἀλαζονεία. ἡ ὕβρις. ἡ λοιδο-
ρεία. ἡ καταγέλασις. ἡ μεγαλαυχία. ἡ ἀντι-
ποταξία, καὶ αἰλοίπαί,

Τῆς

Καὶ τὴν μὲν, πρὸς τὸν θῦ, διὰ τῆς προσά-
χης δέου ποιῆν.

Δίῃς λαλοῦμεν ὡς ἀληθῶς τῷ θεῷ, καὶ τοῖς
ἀγγέλοις συναπομέμεθα, καὶ τὴν πρὸς τὰ ἄλλα
γακοιμωρίαν πολὺ φαιρόμεθα διαφάγουτες,
κατὰ τὴν θεῶν χρευσόμομον, Ἐν τῷ περὶ προ-
σάχης πρώτῳ λόγῳ.

Τὴν δὲ πρὸς τὸν ἑαυτὸν, διὰ τῆς μηρείας, καὶ
τῶν ἄλλων σκληραγωγίων ᾧ τελεῖν.

Τὴν δὲ, πρὸς τὸν πλησίον, διὰ τῆς ἐλεημο-
σύνης, καὶ τῆς ἀποίιας ἰλαρῶς δεικνύειν.

Περὶ τῶν πόσα καὶ ὁποῖα δεῖ τὸν πράγματικόν κεφ. ια.

προκυμνῶς ὁρῶταμ, τὴς πρὸς αὐτὸν προσδρ-
χομνῶς, Ὡς μεταμοσῶτας ἐφ' οἷς ἡμάρτομ.

Καὶ πρῶτον μὲν δεῖ ᾧ ὁρῶταμ, εἰ μὲν ἡμάρτεν,
περὶ τὰς δέκα ἐντολάς. αἵτινες εἰσὶν αὐταί. ἔξοδ. κ.

α. Πρώτη, προσκλινεῖν Ὡς λαράειν τὸν μὴ δέκα ἐν-
τομὴν θῦ. ἐν ἑσὶν ταῖς τοῖς θεοῖς ἐτόροι πλιννέμεν τολαί.
φησὶν ὁ θεός.

β. Δατόρα, ἐλήψη τὸ ὄνομα κυ τῆς θῦς,
ᾧ ματαίῳ.

γ. Τεῖτη, μνήσθητι τὴν ἡμάρταν τῶν σαβ-
βάτων, ἀγιαζεῖν αὐτὴν.

δ. Τέταρτον, τίμα τὸν πατόρα σου, Ὡς ἡμνέ-
ρασ, ἵνα ἄν σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόμιος
γένη

οὐκ ἔσμεν ἀπορηθείας, καὶ ἡ σὰρξ μου ἡλοιώθη
δι' ἔλαιον. καὶ σπορδοὺν ὡσεὶ ἄνθρον ἔφαγον, καὶ
τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρην.

Τὰς δὲ γορυκλίσιας, καὶ τὰς ἀγρυπρίας, ὡς
τὰς παμνύχους γάσεις, καὶ τὰς ἄλλας τῆς σώματος
κακώσεις, οἱ τῶν ἁγίων καὶ ὁσίων βίαι παρη-
γάσι, καὶ ἡ τῆς ἀγίου ἰωάννου τῆς κλίμακος ἐναρ-
γῶς, διδάσκει ἡμᾶς βίβλος.

Διὰ πράγματα. ὅταν τις διὰ τῆς ἀπορίας ὡς
τῆς ἐλεημοσιωῆς, ὡς τῶν οἰκτιρμῶν τῶν πενήτων
τὸ θεῖον ὀφείλῃται. Σκαθαρίζει τὰς αὐτῆς ἀμαρ-
τίας. καθάπερ ὁ προφήτης δαμιῆλ τὸν βαλτα-
σαρ ἐδίδασκε ποιῆσαι. τὰς ἀμαρτίας σου ἔφη
σὺ ἐν ἐλεημοσιωαῖς λυφώσῃ, καὶ τὰς ἀπομοίας
σου, ἐν οἰκτιρμοῖς πενήτων. ὡς σείραχ. σύγκλει-
σον ἐλεημοσιωῶν ἐν τοῖς ταμέοις σου, αὕτη δ' ὄξε-
λεῖ ἐκ πάσης κολάσεως.

Καὶ ὁ παβίτ. ἡ ἐλεημοσιωὴ ἐκθαμάτῃ ῥύε-
ται, καὶ καθαρίζει ἀπὸ ἀμαρτίας.

Καὶ αὕτη μὲν ἡ διὰ τῶν τριῶν τῶν ἐρημέ-
ων εἰδῶν, ἰκαροποίησις,

Ἡ πρὸς τὸν θεὸν φημί

Καὶ πρὸς τὸν ἑαυτὸν,

Καὶ πρὸς τὸν πλησίον, ὁ καθαίρει ἀμαρ-
τίας διώταται.

Καὶ

μοι προέλθετε ὑπὸ τῆ διακόνῃ ἐκφωνηθῇ. μζ.

Οὐ δὲ τῆς συστάσεως τόπος ὄχι, ἐν ᾧ οἱ μετα-
νοήσαντες, καὶ τὸν ἱκανὸν καμὸν ἐνδεξαίμενοι
συνίστανται, καὶ συνάχονται τοῖς τρισί.

Οὐ δὲ, τῆς μεθεξέως τόπος ὄχι ἐν ᾧ ἴστανται.
οἱ καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας ποιήσαντες, ὅ-
σων τοῖς λοιποῖς ἀξίοις, τῆς θείας μεταλαμβά-
ρουσι κοινωρίας καὶ ἔτι μὲν εἰπὺν οἱ τόποι ὡς ἐ-
ρηται τῶν μετανοούντων.

Γινώσκοντες δὲ, ὅτι καὶ ἡ ἱκανοποίησις γέρεται, διὰ
τόμας,

Διὰ σῶμας,

Καὶ διὰ πρᾶγμας.

Διὰ τόμας μὲν, ὅταν τις διὰ τῆς προσάν-
της τῆς ροδῆς καὶ ὕμνων, ὅς ψαλμωδίας ζῆλον
ποιῇ τὸ θεῖον. καθάπερ ὁ μέγας ἐκείνος ἐποίη-
σεν. ἐκβαθύνων ἐκείραξαι φησὶ. ὅς αὐθι. Εἴλεν. δαδ
σὸν με ὅς κατὰ τὸ μεγαλεῖός σε καὶ κατὰ τὸ ρηθ. γ.
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ζήλασον τὸ ἀπό- ρμ.
κρῆμα μου. καὶ πάλιν καὶ ἐκείραξα πρόσσεϊσά-
κουσόν μου.

Διὰ σῶμας δὲ, ὅταν διὰ μηρείας καὶ γονυ-
κλισίας, διάζυγνῃαι τε, καὶ τῆς παμνύχου σά-
σεως, ἐκλιπαρεῖ τις τὸ θεῖον. καθάπερ ὁ αὐτός
ἔποίησε προφήτης. Διό φησὶν τὰ γόνατά μου ἡ δαδ.

κεφ. ι. Περὶ τῶν ὁπόσοι καὶ ὁποῖοι εἰσὶν οἱ τόποι τῆς
ἐκκλησίας, ἐν οἷς οἱ μετανοήσαντες, τὰς
σφῶν ἐκλαίου καὶ κλαίουσιν
ἀμαρτίας.

α. Ἐπὶ μὲν ἡ προσκλαυσις

β. Ἡ ἀκρόασις.

γ. Ἡ ὑπόστωσις.

δ. Ἡ σύστασις.

ε. Καὶ μεθεξίς.

Καὶ ὁ μὲν τῆς προσκλαύσεως τόπος ὅστις, ὃς
ἐξωτὴς θύρας τῆς ἐκκλησίας, ἐν ᾧ οἱ προσκλαύοντες
ἴστανται καὶ τὴν τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν συγχώ-
ρησιν αὐτῶν, παρὰ τῶν εἰσδύοντων τὸν ὅσον
χομλῶν τῶν.

Ὁ δὲ τῆς ἀκρόασεως τόπος ὅστις ὁ ἐνδομ τῆς
θύρας τῆς βασιλείας, ἡχοῦν ἐν τῇ βασιλείᾳ. ἐν ᾧ ἀκρο-
αῖοι ἴστανται, καὶ τῶν ὑμῶν τῆς τῶν θείων
γραφῶν ἀγαγώσεως, καὶ διδασκαλίας, ὡς
κροῶνται.

Ὁ δὲ τῆς ὑποστώσεως τόπος ὅστις ἐνδομ τῆς
βασιλείας, κατὰ τὴν τῆς ἀμβωρίας. ἐν ᾧ ἴστανται οἱ ὑπο-
στώσαντες. οἵτινες μετὰ τῶν κατηχουμένων
ἔξορῶνται τῇ βασιλείᾳ, ἡνίκα τὸ, ὅσον κατηχούμε-
νοι

Ω πόσα αγαθά, ὡ πόσους πρῶματικούς καρπούς εἰργάσατο καὶ ὀργάζεται ἡμῖν, τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ἡ ἀγία καὶ θεία μετανοία.

Τίς ὅστις, ὁ τὸν λιγυρὸν εἰσάξας εἰς τὸν παράδεισον, ἔχι ἡ ἀγία μετανοία;

Τίς τῶν δαδ τινὼν ἄφρων ἐδωρήσατο, ἔχι ἡ μετανοία;

Τίς τῶν μαλακῶν τινὼν συγχώρησιν ἐδωρήσατο, ἔχι ἡ μετανοία;

Τίς τῶν πῶν τινὼν ἄφρων ἐδωρήσατο, καὶ πρωτοκορυφαῖον τῶν ἁποστόλων ἐποίησεν, ἔχι ἡ μετανοία;

Τίς τὸν ἄσωτον ἦν, εἰς τινὼν πῶν αὐτὸς εἰσήγαγεν οἰκίαν, καὶ τῆ μόχου τῆ σιτῆ τῆ γαλακτοῦ πεποίηκεν, ἔχι ἡ μετανοία;

Τίς τοὺς ριμνίτας, τὸν ὁσάγγελου ὁσάγγελου φρυγῶν ἐποίησεν, ἔχι ἡ μετανοία; Ω ἀγία μετανοία, ἡ διὰ μὴν τῆς ζαγοράσεως τῶν ἁμαρτιῶν, ἄξιον ποιεῖς τὸ γόμα, καθαρίζουσα τὸ πᾶν τῶν αἰσθητικῶν, τῶν ὑμῶν καὶ ψαλλομένη τὸν θεὸν ἀπαρρησιάζως. Διὰ δὲ τῆς σωτηρίας τῆς καρδίας, οἰκοποιεῖς τῶν θεῶν, τὸν ταῖς ἀγίας αὐτῶν ἐντολὰς παραβαίνοντα.

Διὰ δὲ, τῆς ἰκαροποιήσεως, τῆς γεννήσεως παμμεγίστου τὸν ἀπὸν δζαίρας.

κεφ.θ'. Περὶ τῶν ὁποῖοι καὶ ὁ πόσοι εἰσὶν οἱ καρποὶ τῆς μετανοίας.

Οἱ καρποὶ τῆς μετανοίας εἰσὶν ὅτοι.

α'. Ἡ ἀποχή καὶ ἡ κάλυψις τῆς ἀμαρτίας.
λουκ.γ'. β'. Ἡ ἀφοξίς τῆς παραδείσου, κατὰ τὸ, ἀμὴν λέγω σοι σήμερον ἔστι ἐν τῷ παραδείσῳ.

γ'. Ἡ ἐπιστροφή τῆς ψυχῆς, εἰς τὴν προτοράμην τῆς φυσικῆς κατάρτασις Σαφάπαυτη.
δαδ. κατὰ τὸ, ἐπιστρέφον ψυχὴν μου εἰς τὴν ἀπάπαν σὺν σου.

δ'. Ἡ ἀποδόσις τῆς τιμῆς. ὡς διὰ τῆς ἀμαρτίας ἀπολούμεν, καθάπερ ἐπὶ τῶν υἱῶν τῆς αἰσώτης γέγονεν. φησὶ γὰρ ὁ ἀγγελικὸς λεκάς,
λουκ.ιβ'. ὅς ἐνεγκατε τὴν γολιὴν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύνσατε αὐτὸν.

ε'. Ἡ ἀφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῆς ψυχῆς. διὸ φησὶν ὁ προφήτης. ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ κυρίῳ, ἐνέδυσεν γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ τὰ λοιπὰ.

λουκ.ιβ'. ς'. Ἡ ζωνὴ τῆς μεκρωθείσης ψυχῆς ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας. κατὰ τὸ, ἔπος ὁ υἱός μου μεκρόσω καὶ ἀφένσε.

ζ'. Ἡ ἀνάλυσις τῆς χάριτος, ὡς ἀπόλεσεν ἡ ψυχὴ, διὰ τῆς ἀμαρτίας.

Ω' πὺ

Περὶ τῆς τῆς ὕλης τῆς μεταμοίαις.

κεφ ζ.

Η μὲν ὕλη τῆς μεταμοίαις ἡ πορρώτατη κατὰ τὴν
τῶν πολλῶν εἴησιν. ὅτι τὰ αἰμαρτήματα. ἡ δὲ
πορρὼ ὅτιν ὁ μεταμοῶν αἰμαρτωλός. ἡ δὲ γυῖς ἡτ'
ἔξομολογῆσι. καὶ ἡ σαύτης τῆς καρδίας, καὶ
ἡ ἰκαροποιήσις.

Περὶ τῆς τῆς εἶδος τῆς μεταμοίαις.

κεφ η.

Τὸ εἶδος τῆς μεταμοίαις ὅτιν, ἡ παρὰ τῆς σωτῆρος ἡ
μῶν δωρηθεῖσα ἔξουσία, τοῖς ἀγίοις αὐτῆς μάθη-
ταῖς καὶ ἀποστόλοις μόνοις. καὶ καὶ ἐγχερίσιν
τες τοῖς ἀπὸ τῆς οἰκουμένης ὁπισκόποις, ἀλλὰ
λοδιαδέχως ἐν ὁργεῖσθαι ἐδέσπονται. Φησὶ γὰρ ὁ ματ. ιη.
, κς ὡς ὅτι ἐν τοῖς ὅποιον εἴρηται ἡμῖν, ὅσα ἀπὸ δὲ
, σῆτε ὅτι τῆς γῆς, ἔσαι δεδεμμένα ἐν τῷ αὐτῷ: καὶ
, ὅσα ἀπὸ λύσητε ὅτι τῆς γῆς, ἔσαι λελυμμένα ἐν τῷ
αὐτῷ. ὁμοίως καὶ ὁ ὁπισκὸς ἰω. ἀπὸ τῶν ἀφῆ. ἰω. κ.
, τε τὰς αἰμαρτίας ἀφίσταται αὐτοῖς. ἀπὸ τῶν κρα-
, τῆτε, κεκρατῆται. διὸ καὶ οἱ τῆς ἀγίας ἔξομο-
λογῆσαι εἴρημοι ἑαυτοῦ, τῶν πρὸς αὐτοὺς ὁρ-
χομῶν αἰμαρτήσιν λέγουσιν. ἡ χάρις τῆς πα-
ραγίου πρῶτατος, διὰ τῆς ἐμῆς ταπεινότητος
ἔχαισε συγκεχωρημένον ὅτι λελυμμένον.

Περὶ

ἀλλ' ἵνα λύσω τὰ ἁμαρτήματα. Ἀδτε ἐκέλευ
δὴ δεομαι ὑμῶν τῆς δόξης, ἀλλ' ἐπειδὴ δεομαι ὑμῶν
τῆς σωτηρίας. ἐγὼ γὰρ ἀναπαύω ὑμᾶς. ἐκ ἑ
πεσώσω μόρον, ἀλλὰ καὶ ὁ πολὺ πλεονῶν, εἰνα
δεῖα καταρήσω πάση.

λουκ. ια'. Ε'τι ὁ θεὸς λουκαῖς ἐν ταῖς πράξεσι φησὶν,
ὅτι ὁ θεὸς ἔδωκε τὴν μετανοίαν εἰς ζωὴν.

κεφ. γ'. Περὶ τῆς ὅτι ὄζειν ἀναγκῆα, τοῖς ἁμαρτάνουσιν
ἡ μετανοία.

Ὅτι μὲν ὄζειν ἀναγκῆα ἡ μετανοία τοῖς ἁμαρτάνου
λοις, ἐκ τῶν ρηθισομένων δὴλον. φησὶ γὰρ ὁ κς
κεφ. ιγ'. τῷ ἁγίου ἀγγελιστοῦ ἡμεῖς, παρήταρ
δετιρες ἐν αὐτῷ περὶ τῆς γαλιλαίων, ὡς τοῦ αἵμα
τοῦ λαοῦ ἐμίξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. Σ' ἀπο
κερθεὶς ὁ κς ἐπὶ αὐτοῖς, δοκεῖτε ὅτι οἱ γαλιλαῖοι
οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς γαλιλαῖους
ἐγνώσαντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόμεθα; ἐχὶ λέγω ὑ
μῖν. ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήτε, ἅπτες ὡσαύτως
ἀπολείετε.

λουκ. ιγ'. Ομοίως εἶρηκε καὶ περὶ τῶν δεκά καὶ ὀκτώ,
ἐφ' οὓς ἔπεσον ὁ πύργος ἐν τῷ σιλωᾶμ.

μαρ. ια'. Ε'τι καὶ ἡ τῆς συκῆς παραβολὴ ὡς αὐτῷ
ματθ. κα'. ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν σῆροισιν.

Περὶ

μγ.

λέγει κς παμτοκράτωρ.

Ε'τι δὲ διὰ τῆ ἰδρεμίας ἀποσγραφήτω δ' ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πομῆρας, καὶ καλλίονα ποιήσατε τὰ ὁδοῦ τὰ δάματα ὑμῶν.

Ε'τι διὰ τῆ δαδ. Ε'ὰν μὴ ὁδοῦ γραφῆτε τὴν ῥομφαίαν αὐτῶν τὴν βίαν.

Ε'τι οἱ ἱερεῖς ἐκ τῆς ἐν κεφ. λγ. φησὶ. ἱερεῖς ἐκ τῆς ζῶ ἐγὼ λέγει ἀδωμαί κς. ἐβούλομαι τὸν θάνατον τῶν ἀμαρτωλῶν, ὡς τὸ ὁδοῦ γράψαι καὶ ζῶντων τὸν ἀποσγραφὴν ἀποσγράψατε, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ὑμῶν τῆς πομῆρας, καὶ ἵνα τί ἀποδύνησκετε οἱ κοῖς ἱσραὴλ.

Ε'τι φησὶν ὁ ἀγγελιστὴς ματθαῖος ἐν κεφ. ματθ. γ'. φησὶ γ'. ὅτι οἱ ἰσραὴλ οὐ βαπτιστῆς, ἐκ τῆς λέγων μετανοεῖτε, ἦγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. καὶ ὁ αὐτὸς σωτὴρ, μετὰ τὸ πειράσαι αὐτὸν τὸν ὁδοῦ βολος. ἦρξατο οἱ ἱερεῖς φησὶν ὁ ἀγγελιστὴς, κηρύσσειν καὶ λέγειν. μετανοεῖτε, ἦγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ε'τι ὁ αὐτὸς σωτὴρ, δάτε πρὸς με πάντες οἱ κοτωῖντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ὡς ἀπαύσω ὑμᾶς. Διὸ καὶ ἡ χρυσότομος ἐν τῇ ἑκκλήσιᾳ τοῦ αὐτοῦ ῥητοῦ φησὶ. Δάτε, ἐχ' ὁδεῖμα, ἀλλὰ πάντες οἱ ἐν φροντίσει, οἱ ἐν λύπαις, οἱ ἐν ἀμαρτίαις. Δάτε, οὐχ' ἵνα ἀποαιτήσω ἀθλίαν, ἀλλ'

αειθμῶν ὧς ἡ ἀδελφὴ μου ὑπέως, ἡ κατ' αὐτῆς τὴν γλῶττι
ιβ. ταμ κινήτασα, εἰ μὴ ἐπὶ τῇ μύρᾳ ἔξωτὸς παρεμ
βολῆς ἀφ' εἰσμῶν καὶ τυπεβάλλετο, ἐκ αὐτῆς τῆς λέ
κερμ. α. πρας ἀπαλλάτετο. καὶ ὁ ἐνκορύνθω πόρμος,
κεφ. ε. εἰ μὴ τῷ σαταμᾷ παρεδίδοτο, ἐκ αὐτῆς τῆς λέ
ἐσώθη. διό καὶ αἱ ἅγιοι σωδοί, καὶ οἱ θεοφόροι
πατέρες κατὰ μόρος. ἀθαμασίως τε φημί, πέρος
ἀλεξαμδρείας, καὶ διορύσιος. χρηγόριος ὁ θαυμα
τουργός, βασιλείως τε Σχυσότομος, χρηγόριος τε
καὶ κύριλλος, καὶ ἰωάννης ὁ ἡσυχαστής, κατὰ τὴν
τῶν ἀμαρτημάτων ποσότητά τε καὶ ποιότητα,
τὴν ἰκαμοποίησιν, τοῖς ἀμαρτωλοῖς ἀκερβῶς ὅρα
ζοῦτες ὁσάγουσιν, οἷς ὁ μὴ πειθεῖς ἀμάγκη τοῖς
ἐκεῖ δικασθεῖσι πεμφθῆναι, καὶ λόγον δῶν
σεῶν ἔπραξεν ἀποσυρνημάτων. ὡς τοὺς θεο
μοὺς τῆς αἰτίας ἐκκλησίας ἀθετήσας.

κεφ. ε. Περὶ τῆς τίς ὅστις ὁ τὴν μετανοίαν διδάσας.

Ὁ τὴν μετανοίαν διδάσας αὐτὸς ὅστις οὐκ ἰρμών
καὶ ἐλεήμων θεός. αὐτὸς διὰ τῆς προφήτης ἰωάν
ιωάν. β. φησὶ ἐν κεφαλαίῳ β'. Ὡς γράψετε πρὸς με ὅ
ῶς τῆς καρδίας ὑμῶν.

μαλαχ. Ἐπὶ διὰ τῆς προφήτης μαλαχίου. Ὡς γρά
ψετε πρὸς με, καὶ Ὡς γράψομαι πρὸς ὑμᾶς
λέγει

Διδάσκον τὸ διδάσκειν.

Τεῖτον τὸ λύειν καὶ δεσμεῖν τὰς ἁμαρτίας.

Τέταρτον, τὸ ποιμαίνειν τὸ ποιμνιον αὐτῶν.

Καὶ τὸ μὲν βαπτίζειν, καὶ τὸ διδάσκειν, ὁ ἀγα-
γγελικὸς μαρτυρεῖ ματθαῖος, ἐν κεφ. κη'. πορὰν ματ. κη'.

Θύετε φησὶν μαθητάσατε πάντα τὰ ἐξ ἡν. βα-
πτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τῷ πατρὶ, ὃ τῷ υἱῷ,
καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν

πάντα ὅσα ἐνεταλάμην ὑμῖν. καὶ πάλιν ὁ αὐ-
τὸς ἐν κεφ. ιη'. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν λύσῃτε ματ. ιη'.

Ὡς τῆς γῆς. ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ ὅτι ὡς. ἰω. κ'.

ἐν κεφ. κ'. ἐνεφύσῃ καὶ εἴπῃ αὐτοῖς, λάβετε
πρῶτον ἅγιον. ἀφ' ἧτων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, αἱ
φύονται αὐτοῖς. ἀφ' ἧτων κρατῆτε κρατῆται.

Τὸ δὲ ποιμαίνειν, ὁ ἀγγελικὸς λουκαῖς ἐν ταῖς λου.

πράξεσιν, ἐμφανῶς τῷ το μαρτυρεῖ, ὡς εἶρηται. πράξ. κβ'.

Τὸ δὲ τεῖτον μέρος τῆ μεταφοῦς ὁ ζήνη καμὸς. τεῖτον
ποῖναις. ἢ τι ὁ ζήνη ἐμπρακτὸς πλήρωσις. Στελεῖται μέρος τῆς
σὺς τῷ καμῶνος. ὃν ὁ ἔχωρ τῷ δζουσίᾳ πρῶτα. μεταφοῖς
τ. κς, ἔδωκε τῷ ἁμαρτήσαντι, ὑποὶ τῶν αὐτῶν ασ.

ἁμαρτιῶν, κατὰ τῷ τῆς ἀγίας ἐκκλησίας πα-
ράδοσιν, ὃ τῷ τῷ ἰορῶν καμῶν πρῶτα. κλη-
ποινῶν. ταύτῃ ἐμὸν οἱ τῆς καθολικῆς ἐκ-
κλησίας θεοκλήτους, καὶ πρῶτα τοκίους ἐδῶ-
δαξαι, ἀλλὰ καὶ ἡ θεία γραφὴ ἐναργῶς κηρύττει.

λος κύ παρτοκράτορος ὄζιν.

Καλωῦται θεοί, ὅτι φησὶν ὁ μακάριος μου
σὺς ἐκεφ. κβ'. τῆς δ' ὁδοῦ θεοὺς ἐκ ἀκολογήτας,
καὶ ἀρχοντας τελαουῶν ἐκ ὁρεῖς κακῶς. θεοὺς
τοὺς ἰδρύσας ἐννοεῖ, κατὰ τὴν τῶν ἀγίων δ' ἐκείνων.
εἰσὶν ὧσκόποιοι, ὅτι τηρηταὶ καὶ φύλακες ἐγὼ
κατέστησαν αὐτοὺς, ὁ κς τῶ λογικῶ αὐτῶ ποι
μνίω. Διὸ φησὶ διὰ τῶ προφήτη ἰεζεκιήλ. ἡ ἐμὴ
σκοπία δὲ δωκάτω τῶ οἴκῳ ἰηλ, καὶ τῶ οἴκῳ ἰού
δα. Ἐὰν μὴ σημαῖν τὴν σάλπιγγα, ὅλα οὖν
μὴ φυλάσσεται, ὅτι ἐλθούσα ἡ κοίτη λαβὴν ἔξ
αὐτῶν ψυχὴ τὸ αἷμα αὐτῆς ἐκ τῶν χειρῶν ζῆ
τήσω.

Ε' τι ὁ μακάριος λουκάς φησὶν ἐν κεφ. κβ'.
τῶν πράξεων, σὺν δὲ ἡ μεγάλη σάλπιξ τῆς οἴκου
ποιμαίνου. μὴν ἐδνηγορεῖ, παῦλος ὁ θεασέσιος. πρότε χετ
οὐ ἐαυτοῖς ὅ παμτί τῶ ποιμνίῳ, ἐν αὐτῶ τὸ
πρῶτον τὸ ἅγιον ἔθετο ὧσκόπους. ποιμαίνου
τὴν ἐκκλησίαν τῶ θύ, ὡς περὶ ποιήσατο, διὰ τῶ
ιδίου αἵματος.

Ἐκ τῶν ῥητῶν γοῦν τῆς μέας διαθήκης, τέσ
σαράτινα δεδωρῆσθαι, ἀμέσως τοῖς ἰδρύσας ἀπο
στέλλοις παρά τῶ κύ δοκεῖ, καὶ διὰ τῶν ἀλλήλων
διαδόχως τοῖς ἀπὸ τῶ οἴκου μὲν ὧσκόποις.
Πρωτον τὸ βαπτίζειν.

Δότε

μ α.

λύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ὡς πολλοὶ πλαμῶντες
καὶ πλαμῶνται κατὰ τὸν μακάριον παῦλον.
ὅθεν δεῖτε ἀναγκαῖον ὁρᾶν, τοὺς καλουμένους
πῆκους. εἰς δεξουσίαν ἔχουσιν, καὶ ἐνταλτικῶς
δεσφάμμα, κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς αἰτίας ἐκ
κλησίας. καὶ τὸν ἐκ τὸν καμῶνα τῆς ἐνκαρθαγῆς
μη συνῶδα, καὶ τὸν ἐβδομον αὐτῆς, ἐνοῖς φασίμοι
ἐκεῖ πότε αἱγοὶ πρὸς, μὴ δὲ εἶναι πρεσβυτοῦ,
καταλλάξαι τιμὰ ἡγοῦν συγχωρῆσαι, ἀπὸ αἰ
θείας ὧσκόπυ.

Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ τὴν ἀρχιερατικὴν καὶ ἰορατι
κὴν ἐνδεδυμένοι νομίμως δεξουσίαν καλουῦνται
οὕτως.

Ἀρχορτες.

Ἀγγελοι.

Θεοὶ

Εὐσκόπιοι.

Λέγονται ἀρχορτες : κατὰ τὸν προφήτην δαδ.
δαδ. καταστήσεις γάρ φησιν αὐτοὺς ἀρχορτας
ὧπὶ πᾶσαν τὴν γλῶ.

Καὶ ὁ μακάριος παῦλος. ὡς μὴ δὲ ἔχοντες κορυβ.
καὶ τὰ πάντα κατέχοντες. Καλουῦνται ἄλλοι κεφ. γ.
λοι; ὅτι φησὶν ὁ προφήτης μαλαχίας ἐν κεφα
λαίῳ δά τῶ. χειρὶ ἰορέων φυλάσσεται γῆ,
Ὡς νόμον ἐκ ζήτησιν ἐκτόματος αὐτῶ, ὅτι ἄλλοι

κ. λος

κρυφίωρ, Ὡς τὸ ἔχορτος μέμιμον καὶ καφοὶ κίλῳ
ἄξοισιν.

δαδ λά.

Εἶπον ἄξαγόρην, ὅτι φησὶν ὁ προφήτης ἐ-
γὼ εἶπα ἄξαγόρην κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου
τῷ κῶ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρ-
δίας μου.

Εἶπον ἐκούσιον, ὅτι παμὶ τὸ βίαιον ἐκ ἐξου-
ρετή.

σολομών. Εἶπον ἀπὸ αἰδούς, ὅτι ἔξιν αἰχμὴν ὥσπερ
σα ἀμαρτίαν. καὶ ἔξιν αἰχμὴν δόξα καὶ χάρις
σειράχ κατὰ τὸν σολομώντα. καὶ ὁ σειράχ. ἐκ ἐξου-
ρετῶν. σα αἰχμὴν φυλάττει καλόν.

Εἶπον διὰ τῶν χειλέων. Διότι φησὶν ὁ προ-
φήτης ἡσαΐας ἐν κεφ. μγ'. Λέγε σὺ πρῶτον τὰς
ἀμαρτίας σου ἵνα δικαιωθῇς ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἄνακ-
τωρ τὰς ἀμαρτίας σου. καὶ ὁ κύριος ἐν ἀναγγελ-
αῖς. ἐκ γὰρ τῶν λόγων δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν
λόγων καταδικαθήσῃ.

Εἶπον κατηγοροῦν, ὅτι φησὶν ὁ θεὸς ἡρώδης
μου ἐν τῇ μᾶ. τῶν κατὰ ματθαίαν ὁμιλία, εἰθέλεις
κατηγορεῖσαι, κατηγορήσασθε.

δαδ ιη.

Εἶπον τῶν τῆς καρδίας κρυφίωρ, ὅτι φησὶν
ὁ προφήτης, ἐκ τῶν κρυφίωρ μου καθάρεσόν με.

Εἶπον Ὡς τὸ ἔχορτος μέμιμον καὶ καφοὶ
κίλῳ ἄξοισιν. ὅτι πολλοὶ ψάλλοι προφήται εἰσελθόντες

λύθαι

μοι προέλθετε ὑπὸ τῆ διακόνῃ ἐκφωρηθῇ. μζ.

Οὐδὲ τῆς συστάσεως τόπος ὄζειν ἐν ᾧ οἱ μετα-
νοήσαντες, καὶ τὸν ἱκανὸν καμόνα ἐνδείξάμενοι
σωτίζονται, καὶ σωδύχονται τοῖς τοιοῖς.

Οὐδὲ τῆς μεθέξεως τόπος ὄζειν ἐν ᾧ ἴσονται.
οἱ καρποὺς ἀξίους τῆς μεταμοίᾳς ποιήσαντες, ὅ-
σω τοῖς λοιποῖς ἀξίοις, τῆς θείας μεταλαμβάν-
ουσι κοινωρίας καὶ ἔτοι μὲν εἰσὶν οἱ τόποι ὡς ἔ-
ρηται τῶν μεταμοουσίων.

Γέρον δὲ, ὅτι καὶ ἡ ἱκανοποίησις γέρεται, διὰ
τόματος,

Διὰ σώματος,

Καὶ διὰ πράγματος.

Διὰ τόματος μὲν, ὅταν τις διὰ τῆς προσά-
χης τῆς νοσῆσ, καὶ ὑμῶν, ὅς φαινωδίας ὄζειν
τοῦτοι τὸ θεῖον. καθάπερ ὁ μέγας ἐκείνος ἐποίη-
σεν. ἐκβαθίων ἐκείραξας οἱ φησὶ. ὅς αὖθι. Εἰλεν. δαδ
σοὶ με ὅς κατὰ τὸ μέγα εἰλεός σε καὶ κατὰ τὸ ρηθ. γ.
πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ὄξαιψον τὸ ἀπο- ρμ.
μνήμα μου. καὶ πάλιν κέ ἐκείραξα πρὸς σέ εἰσα-
κουσόμην.

Διὰ σώματος δὲ, ὅταν διὰ ρηθείας καὶ γορυ-
κλίσιας, διαγρυπρίασθε, καὶ τῆς παμνύχουστά-
σεως, ἐκλιπαρεῖ τις τὸ θεῖον. καθάπερ ὁ αὐτὸς
ὄξαιψον προφήτης. Διόφηνειν τὰ γράματα μου ἡ δαδ.

κεφ. ι. Περὶ τῶν ὁπίσσι καὶ ὁποίοι εἰσὶν οἱ τόποι τῆς
ἐκκλησίας, ἐν οἷς οἱ μετανοήσαντες, τὰς
σφῶν ἐκλαίου καὶ κλαίουσιν
ἀμαρτίας.

α. Εἰς μὴν ἢ προσκλαυσιν

β. Ἡ ἀκρόασις.

γ. Ἡ ὑπόστωσις.

δ. Ἡ σύστασις.

ε. Καὶ μέθεξις.

Καὶ ὁ μὲν τῆς προσκλαύσεως τόπος ὅστις, ὃς
ἐξωτὴς θύρας τῆς ἐκκλησίας, ἐν ᾧ οἱ προσκλαύοντες
ἴστανται καὶ τὴν τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν συγχώ-
ρησιν αἰτῶσιν, παρὰ τῶν εἰσδύοι μὲν Σ δὲ ὁρ-
χομύων τισῶν.

Ὁ δὲ τῆς ἀκρόασεως τόπος ὅστις ὁ εἰσὶν τῆς
θύρας τῆς βασιλείας, ἢ γὰρ ἐν τῇ βασιλείᾳ. ἐν ᾧ ἀκρο-
άωνται ἴστανται, καὶ τῶν ὑμῶν Σ τῆς τῶν θείων
γραφῶν ἀπαγγελίας, καὶ διδασκαλίας, ὥστε
κροῶνται.

Ὁ δὲ τῆς ὑποστώσεως τόπος ὅστις ὁ εἰσὶν τῆς
βασιλείας, κατὰ τὴν τῆς ἀμαρτίας. ἐν ᾧ ἴστανται οἱ ὑπο-
στώσαντες. οἵτινες μετὰ τῶν κατηχουμένων
δεδύονται τῆς βασιλείας, ἢ καὶ τὸ, ὅσον κατηχούμε-
νοι

Ω πόσα αγαθά, ὡ πόσους πρῶματικούς καρπούς εἰργάσατο καὶ ὀργάζεται ἡμῖν, τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ἡ ἀγία καὶ θεῖα μετανοία.

Τίς ὅτι, ὁ τὸν λιγυρὸν εἰσάξας εἰς τὸν παράδεισον, ἔχῃ ἡ ἀγία μετανοία;

Τίς τῷ δαδ τινὶ ἄφωσιμ ἐδωρήσατο, ἔχῃ ἡ μετανοία;

Τίς τῷ μαρμαρῇ τινὶ συγχώρησιμ ἐδωρήσατο, ἔχῃ ἡ μετανοία;

Τίς τῷ πᾶσι τινὶ ἄφωσιμ ἐδωρήσατο, καὶ πρωτοκορυφαῖον τῶν ἀποστόλων ἐποίησεν, ἔχῃ ἡ μετανοία;

Τίς τὸν ἄσωτον ἦν, εἰς τινὶ περικλινῷ αὐθις ἐσκήλασεν οἰκίαν, καὶ τῷ μόχου τῷ σιτῶν τῷ γάλασσάι πεποίησεν, ἔχῃ ἡ μετανοία;

Τίς τοὺς μιμνῆστας, τὸν ὁδοποιοῦντα ὁ ληθρομ φυγεῖν ὁδοποίησεν, ἔχῃ ἡ μετανοία; Ω ἀγαθὰ μετανοία, ἡ διὰ μὴν τῆς ἁγιογράφου τῶν ἁμαρτιῶν, ἅξιον ποιεῖς τὸ γόμα, καθαρῶς τῶν ἀπο τῶν ἀχρεργικῶν, τῶν ὑμῶν καὶ φάλαγγον τὸν θεὸν ἀπαρρησάσας. Διὰ δὲ τῆς σωτηρίας τῆς καρδίας, οἰκοποιεῖς τῷ θεῷ, τὸν ταῖς ἀγίαις αὐτῶν ἐν τοιαύτῃ παραβαμία.

Διὰ δὲ, τῆς ἰκαροποιήσεως, τῆς γενέσεως πατρὶος τὸν ἀμὸν ὁδοποιεῖς.

κεφ.θ'. Περὶ τῶν ὁποῖοι καὶ ὁ πόσοι εἰσὶν οἱ καρποὶ τῆς μετανοίας.

Οἱ καρποὶ τῆς μετανοίας εἰσὶν ὅτοι.

α'. Ἡ ἀποχή καὶ ἡ κάλυψις τῆς ἀμαρτίας.
λουκ. γ'. β'. Ἡ ἀφοίξις τῆς παραδείσου, κατὰ τὸ, ἀμὴν λέγω σοι σήμερον ἔσθ' ἐν τῇ παραδείσῳ.

γ'. Ἡ ζωοτροφία τῆς ψυχῆς, εἰς τὴν προτοράμ' αὐτῆς φυσικῶς κατὰ τὰς Σαμάπαιριν.
δαδ. κατὰ τὸ, ζωοτροφοῦν ψυχὴν με εἰς τὴν ἀπάται σίμ σου.

δ'. Ἡ ἀποδόσις τῆς τιμῆς. ἡ δὲ διὰ τῆς ἀμαρτίας ἀπολούμεν, κατὰ τὸν ζῶν τῶν ὑπὸ τῶν ἀσώτῃ γέγονεν. φησὶ γὰρ ὁ ἀγγελικὸς λεκάς', ὅτι ἐνεγκατε τὴν πολλὴν τὴν πρώτῃ, καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν.

ε'. Ἡ ἀφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῆς ψυχῆς. διὸ φησὶν ὁ προφήτης. ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ζῶν τῇ κυρίῳ, ἐνέδυσεν γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ τὰ λοιπὰ.

λουκ. ιγ'. ς'. Ἡ ζωνή, τῆς μεκρωθείσης ψυχῆς ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας. κατὰ τὸ, ἔπος ὁ ὅς μου μεκρόναι καὶ ἀφελῆσθαι.

ζ'. Ἡ ἀπάληψις τῆς χάριτος, ἡ ἀπολέσθαι ἢ ψυχὴν, διὰ τῆς ἀμαρτίας.

Ω" πόν

Περὶ τῆς τικτῆς ὕλης τῆς μεταφοῖας. ^{μδ.} κεφ ζ.

KEP 7.

Καὶ μὴ ὕλη τῆς μεταμοίαι· ἡ πορρώτατι κατὰ πλὴν
τῶν πολλῶν ἐννοοῖται. ὅτι τὰ ἁμαρτήματα. ἡ δὲ
πορρώς ἐστὶν ὁ μεταμοῶν ἁμαρτωλός. ἡ δ' ἐγγὺς ἦτ'
ἄφορολογος. καὶ ἡ σάυτερις τῆς καρδίας, καὶ
ἡ ἱκανοποίησις.

Περὶ τῆς τὴν εἰδος τῆς μεταφοῖας. κεφ. η.

Τὸ εἶδος τῆς μεταμοίαις ἔστιν, ἢ παρὰ τῷ σωτῆρος ἡ
μαρὼν δωρηθεῖσα ἄξουσία, τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ μαθη-
ταῖς καὶ ἀποστόλοις μόνοις. καὶ καὶ ἐν χειρὶ σαρ-
τες τοῖς ἀλλοτρίω οἰκευμένῳ ὁμοσκόποις, ἀλλο-
λοδιαδέχως ἐνδρυεῖσθαι ἐδέσπονται. φησὶ γὰρ ὁ ματ. ιη.
κς. ὡς ὁ ἐν τοῖς ὄπασι ἐν ἑρπύλλῃ, ὅσα ἀπὸ δὴ
σητε ὁμοσκόποις τῆς γῆς, ἔσαι δεδουμέναι ἐν τῷ αὐτῷ· καὶ
ὅσα ἀπὸ λύσητε ὁμοσκόποις τῆς γῆς, ἔσαι λελυμέναι ἐν τῷ
αὐτῷ. ὁμοίως καὶ ὁ ὁμοσκόπος ἰω. ἀπὸ τῶν ἀφῆ· ἰω. κ.
τε τὰς ἀμαρτίας ἀφίστανται αὐτοῖς ἀπὸ τῶν κρα-
τῆτε, κεκρατῆται. διὸ καὶ οἱ τῆς ἀγίας ἄξουσίας
λογίσαντες εἰρηνοὶ ὁμοσκόποις, τῷ πρὸς αὐτοὺς ὁμο-
χομῆναι ἀμαρτήσαντι λέγουσιν. ἢ χάρις τῷ πα-
τρὶ ἰοῦ πνεύματος, διὰ τῆς ἐμῆς ταπεινότητος
ἔχαισε συγκεχωρημένον ὁμοσκόποις·

мат.ін.

16. 11.

Пре́д

· ἀλλ' ἵνα λύσω τὰ ἁμαρτήματα. Ἀδτε ἐκέπε
· δι' δέομαι ὑμῶν τῆς δόξης, ἀλλ' ἐπειδὴ δέομαι ὑμῶν
· τῆς σωτηρίας. ἐγὼ γὰρ ἀπαπαύτω ὑμᾶς. ἐκ εἰ
· πεσώσω μόρον, ἀλλὰ καὶ ὁ πολὺ πλεονίω, ἐνά
· δεία καταθήσω πάσῃ.

λουκ. ι α'. Ε' τι ὁ θεὸς λουκαῖς ἐνταῖς πράξεσι φησὶν,
ὅτι ὁ θεὸς ἔδωκε τὴν μετανοίαν εἰς ζωὴν.

κεφ. γ'. Περὶ τῆς ὅτι ὄζειν ἀναγκαῖα, τοῖς ἁμαρτάνουσιν
ἢ μετανοία.

Ο τι μὲν ὄζειν ἀναγκαῖα ἢ μετανοία τοῖς ἁμαρτάνουσιν,
λοις, ἐκ τῶν ρηθισμένων δὴλον. φησὶ γὰρ ὁ κς
ἐν κεφ. ιγ'. τῆς ἀγίου ἀγγελιστοῦ λεκά, παρήσα
· δετιμες ἐν αὐτῷ περὶ τῆς γαλιλαίας, ὡς τὸ αἷμα
· πηλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. Ὁ ἀπο
· κριθὴς ὁ ἴς εἶπεν αὐτοῖς. δοκεῖτε ὅτι οἱ γαλιλαῖοι
· οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς γαλιλαίους
· ἐγνώριτο, ὅτι τοιαῦτα πεπόμεθα; ἐχὶ λέγω ὑ
· μῖν. ἀλλ' εἰ μὴ μετανοήτε, πάντες ὡσαύτως
· ἀπολεῖσθε.

λουκ. ιγ'. Ομοίως εἶρηκε καὶ περὶ τῶν δέκα καὶ ὀκτώ,
ἐφ' οὓς ἐπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ σιλωᾶμ.

μαρ. ια'. Ε' τι καὶ ἡ τῆς συκῆς παραβολὴ Ὡς αὐτῷ
ματθ. κα'. Ὡς ἀνάγεται τὴν εὐνοίαν.

Περὶ

μγ'.

λέγει κς παμτοκράτωρ.

Ε'τι δὲ διὰ τῆ ἰδρεμίας ἀποσραφήτω δὴ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ δου' αὐτοῦ τῆς πορνικᾶς, καὶ καλλίονα ποιήσατε τὰ ἑπ' τηδ' αἵματα υἱῶν. ἰδρε. ιη.

Ε'τι διὰ τῆ δαδ'. Ε'ὰν μὴ ἑπ'σραφήτε τὴν δαδ'. ζ. ρομφαῖαν αὐτῆς γιλώση.

Ε'τι οἱ ἱερεκεὶν ὁ προφήτης ἐν κεφ. λγ'. φησί. ἱερεκεὶν ζῶ ἐγὼ λέγει ἀδωμαι' κς. ε' βούλομαι τὸν θάνατον τῆς ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἑπ'σρέψαι καὶ ζῶν αὐτὸν τὸν ἀποσραφῆ ἀποσρέψατε, ἀπὸ τῆς οἰδοῦ υἱῶν τῆς πορνικᾶς, καὶ ἴνα τί ἀποδμήσκετε οἱ κοεὶσραήλ. λγ'.

Ε'τι φησὶν ὁ ἀγγελιστὴς ματθαῖος ἐν κεφ. α' ματθ. γ'. φησὶν γ'. ὅτι οἱ ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς, ἐκῆρτυσε λέγων μετανοεῖτε, ἦγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. καὶ ὁ αὐτὸς σωτὴρ, μετὰ τὸ πειράσαι αὐτὸν τὸν ὁ διάβολος. ἦρξατο οἱς φησὶν ὁ ἀγγελιστὴς, κηρύσσειν καὶ λέγειν. μετανοεῖτε, ἦγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ε'τι ὁ αὐτὸς σωτὴρ, δάτε πρὸς με πάντες οἱ κοτωῖντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ὡς ἀπαύσω υἱᾶς. ματ. ια'. Διὸ καὶ ἡ χυσοφόρος ἐν τῇ ἑκκλῆσιᾳ τοῦ αὐτοῦ ῥητοῦ φησὶ. χυσοφ. Δάτε, ε'χ' ὁδεῖμα, ἀλλὰ πάντες οἱ ἐν φροντίσι, οἱ ἐν λύπαις, οἱ ἐν ἀμαρτίαις. Δάτε, οὐχ' ἴμ' ἀπαυτήσω ἀθλίνας, ἀλλ'.

Διδάσκον τὸ διδάσκειν.

Τεῖτον τὸ λύειν καὶ δεσμεῖν τὰς ἀμαρτίας.

Τέταρτον, τὸ ποιμαίνειν τὸ ποίμνιον αὐτῶν.

Καὶ τὸ μὲν βαπτίζειν, καὶ τὸ διδάσκειν, ὁ ἀγγε-
 λιστὴς μαρτυρεῖ ματθαῖος, ἐν κεφ. κη'. πορὰν ματ. κη'.

Θύοντες φησὶν μαθητάσατε πάντα τὰ ἐξ Ἰη. βα-
 πτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τῶ πρῶ, ὁ τῶ ὑψ.,
 καὶ τῶ ἁγίου πρῶ. Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν
 πάντα ὅσα ἐνεταλάμην ὑμῖν. καὶ πάλιν ὁ αὐ-
 τὸς ἐν κεφ. ιη'. ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν λύσῃτε ματ. ιη'.

Ὡς τῆς γῆς. ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ οἷον. ἰω. κ'.

ἐν κεφ. κ'. ἐνεφύσισε καὶ εἶπεν αὐτοῖς, λάβετε
 πρῶτον ἅγιον. ἀφ' ἧτων ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, αἱ
 φέρονται αὐτοῖς. ἀφ' ἧτων κρατῆτε κρατέτωται.

Τὸ δὲ ποιμαίνειν, ὁ ἀγγελιστὴς λουκάς ἐν ταῖς λου.

πράξεσιν, ἐμφανῶς τῷ το μαρτυρεῖ, ὡς εἴρηται. πράξ. κβ'.

Τὸ δὲ τεῖτον μέρος τῆ μεταφοῦς ὁζὴν ἡ καμὰς τείτον.
 ποίνοισ. ἡ τις ὁζὴν ἐμπρακτος πλήρωσις. Στελεῖω μέρος τῆς
 σις τῷ καμῶνος. ὃν ὁ ἔχωρ τῷ ὁζουσίᾳ πρῶμα. μεταφοῖς
 τ. κς, ἔδωκε τῷ ἀμαρτίσασμι, ὑποδρ τῶν αὐτῶν ασ.

ἀμαρτιῶν, κατὰ τῷ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας πα-
 ράδοσιν, ὁ τῷ τῷ ἰδρῶν καμῶνων πρῶματικῶν
 ποιῶν. ταύτῳ ὁ μέρος οἱ τῆς καθολικῆς ἐκ-
 κλησίας θεοκέρυκες, καὶ πρῶμα τοκέρυκες ἐδί-
 δαξαν, ἀλλὰ καὶ ἡ θεία γραφὴ ἐναργῶς κηρύττει.

λος κυ πατοκράτορος δεῖν.

Καλωῦται θεοί, ὅτι φησὶν ὁ μακάριος μου
σῆς ἐκεφ. κβ'. τῆς δεξιᾶς θεοῦς ἐκ ἀκολούθητες,
καὶ ἀρχοντας τῆ λαοῦς ἐκ ὁρεῖς κακῶς. θεοῦ
τοῦς ἰδρῆς ἐννοεῖ, κατὰ τὴν τῶν αἰώνων δεξιάνην.
εἰσὶν ὧσκόποι, ὅτι τηρηταὶ καὶ φύλακας ἐν
κατέστησαν αὐτοὺς, ὁ κς τῶ λογικῶ αὐτῆ ποι
ιεζεκιήλ
δ'. μνίω. Διὸ φησὶ διὰ τῆ προφητεῖς ἰεζεκιήλ. ἡ ἀμύθ
σκοπὸν δὲ δωκάσε τῶ οἴκῳ ἰηλ, καὶ τῶ οἴκῳ ἰού
δα. Εἰ μὴ σημαρῆς τὴν σάλπηγα, ὅλας
μὴ φυλάσσεται, ὅλας θούσα ἡρομφαία λαῖβη δε
αὐτῶν ψυχῇ, τὸ αἶμα αὐτῆς ἐκ τῶν χειρῶν ζη
τήσω.

Εἰ τι ὁ μακάριος λουκάς φησὶν ἐν κεφ. κβ'.
τῶν πράξεων, ὅτι ἡ μεγάλη σάλπηξ τῆς οἴκου
ποιμαί
μεν. μνήης ἐδὴμνυορε, παῦλος ὁθεσπέσιος. πρότεχετε
οὐκ ἐαυτοῖς ὅ παρτί τῶ ποιμνίῳ, ἐν αὐτῶν τῶ
, πρῶ τὸ ἅγιον ἔθετο ὧσκόπους. ποιμαίμεν
, τὴν ἐκκλησίαν τῆ θῆ, ἡ πειρεποιήσατο, διὰ τῆ
, ἰδίου αἵματος.

Εκ τῶν ρητῶν γοῦν τῆς μέας διαθήκης, τέσ
σαράτινα δεδορῆσαι, αἰμέσως τοῖς ἰδρῆς ἀσπ
γάλοις παρὰ τῆ κυ δοκεῖ, καὶ διὰ τῶν ἀδελφῶ
διαδόχως τοῖς ἀπὸ τῶ οἴκου ἡμῶν ὧσκόποις.
Πρῶτον τὸ βαπτίζειν.

Δάτε

μ α

λύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ὡς πολλοὶ πλαμῶντες
καὶ πλαμῶνται κατὰ τὸν μακάριον παῦλον.
ὁ δεῖ δὲ τὴν ἀγαθὴν ὁράμα, τοὺς καλουμένους
πῆκους. εἰς δὲ οὐσίαν ἔχουσιν, καὶ ἐνταλτικῶς
δεσφάμμα, κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἀγίας ἐκ-
κλησίας. καὶ τὸν ἐκ τὸν καμῶνα τῆς ἐνκαρθαγῆς
μνησιν, καὶ τὸν ἐβδομα αὐτῆς, ἐνοῖς φασὶν οἱ
ἐκεῖ τότε ἅγιοι πρὸς, μὴ δὲ εἶναι πρεσβυτέρων,
καταλλάξαι τινα ἡγοῦν συγχωρῆσαι, ἀλλὰ ἀ-
δείας ὁσκόπῃ.

Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ τὴν ἀρχιερατικὴν καὶ ἰδρατι-
κὴν ἐνδεδυμένοι νομίμως δξουσίαν καλοῦνται
οὕτως.

Ἀρχοῦντες.

Ἀγγελοι.

Θεοὶ

Επίσκοποι...

Λέγονται ἀρχοῦντες; κατὰ τὸν προφήτην δαδ.
δαδ. καταστήσεις γὰρ φησὶν αὐτοὺς ἀρχοντας
ὁσὶ πᾶσαν τὴν γλῶ.

Καὶ ὁ μακάριος παῦλος. ὡς μὴ δὲ ἔχοντες κρημ. β'.
καὶ τὰ πάντα κατέχοντες. Καλοῦνται αἱ κεφ. γ'.
λοι; ὅτι φησὶν ὁ προφήτης μαλαχίας ἐν κεφα-
λαίῳ δατῶν. χεῖρ ἰδρέων φυλάσσεται γλῶσση,
ὥς ὅμοιον ἐκζητήσῃ ἐκτόματος αὐτῇ, ὅτι αἱ

κ. λος

κρυφίωρ, Ὡπὶ τῷ ἔχορτος μέμιμον καὶ καφορ κλῶ
ἄξισίμ.

δαδ λα. Εἶπον ἄξαγόρην, ὅτι φησὶν ὁ προφήτης ἐ-
γὼ εἶπα ἄξαγόρην κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν με-
τὰ κῶ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρ-
δίας με.

Εἶπον ἐκούσιον, ὅτι παρὰ τὸ βίαιον ἐκ ἔργου
ἀρετῆ.

σολομών. Εἶπον ἀπὸ αἰδῶς, ὅτι ἔστιν αἰχμὴν ὁ ἀνὴρ
σα ἀμαρτίαν. καὶ ἔστιν αἰχμὴν δόξα καὶ χάρις
σειράχ κατὰ τὸν σολομώντα. καὶ ὁ σειράχ. ἐκ ἔργου πα-
λβ. σα αἰχμὴν φυλάττει καλόν.

Εἶπον διὰ τῶν χειλέων. Διότι φησὶν ὁ προ-
φήτης ἡσαΐας ἐν κεφ. μγ'. Λέγει σὺ πρῶτον τὰς
ἀμαρτίας σε ἵνα δικαιωθῇς ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἄξιός σου
φῶν τὰς ἀμαρτίας σου. καὶ ὁ κύριος ἐν ἀναγγελί-
αίς. ἐκ γὰρ τῶν λόγων δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν
λόγων καταδικαθήσῃ.

Εἶπον κατήγορον, ὅτι φησὶν ὁ θεὸς ἡρώδης
ἐν τῇ β'. τῷ κατὰ ματθαίον ὁμιλία, εἰθέλεις
κατηγορῆσαι, κατηγορῆσά με.

δαδ ικ. Εἶπον τῶν τῆς καρδίας κρυφίωρ, ὅτι φησὶν
ὁ προφήτης, ἐκ τῶν κρυφίωρ μου καθάρεσόν με.

Εἶπον Ὡπὶ τῷ ἔχορτος μέμιμον καὶ καφορ
κλῶ ἄξισίμ. ὅτι πολλοὶ ψάλλοι προφήται εἰσελθόντες
λύθαι

Καὶ ἔξω.

Καὶ ἡ μὲν ἔνδορ, διὰ σφυρίβης καρδίας γίγνεται.
ὡς ὁ δ' ἄδ' φησὶ. καρδίας σωτητεριμὴν ὁ δ' ἔκ
ἔξου δυνάσσει, καὶ τῶ ἐκβάθους ἀνάγκη αἰσιν,
ὡς τὸ ἐκβάθους ἐκέρχεται, κίε εἰσάκουσον
τῆς φωνῆς μου. ὅτι οἱ ἀνάγκη αἰσιν τῶν πενήτων,
ἐκὰ πολλοὶ μεταίεστέλος. Ἡ δὲ ἔξω, διὰ δακρύων,
διὰ γομυκλίσας, διὰ τῆς τῶ γήθους κρούσεως, ὡς
ὁ πάλαι τελώρης, γίγνεται.

δαδ.

Περὶ τῶν μὲν τῆς μετανοίας.

κεφ. δ.

Τὰ μὲν τῆς μετανοίας εἰσὶ τέτα. ἢ ὅσον ἡ σωτηρία
τῆς καρδίας.

Ἡ τῶ γόματος ἔξομολόγησις,

Καὶ ἡ ἱκαροποιήσις.

Καὶ ἡ μὲν σωτηρία τῆς καρδίας ἔστι, θλίψις σωτήρια
ἐγκαρδίας μεταμελείας, ἐνέκα τῶν προτέρων ψις.
αἰμαρτιῶν, καὶ τῆς τῶ νόμου τῶ Θεοῦ παραβά-
σεως. αὕτη προσφιλὴς ἔστι παρὰ τῶ Θεῷ, καὶ οὐκ
ἔξου δυνάσσει παρ' αὐτῶ κατὰ τὸ εἰρημνίον.

Ἡ δὲ ἔξομολόγησις ἔστι, ἔξα γράσις ἐκ νόσου ἔξομολο-
γία ἀπ' αἰδούς, διὰ τῶν χειλέων γινόμενὴ τῶν προ-
τέρων ἐνδρυνθίσων αἰσχυργιῶν ἔρεκα, καὶ
κατήγορος ἐκούσιος σαφεινῇ, τῶν τῆς καρδίας

κρυ

Θ'. Ο' πόσοι καὶ ὁποῖοι οἱ καρποὶ αὐτῆς.
ι. Πόσοι τοποὶ ἀφωρισμένοι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
αἰσί, τῶν μετανοούντων.

δαμασκ.

βι. β'.

κεφ. μβ'.

Περὶ τῆ τίξε μετανοία.

Μετανοία ἔστι κατὰ τὸν θεῖον δαμασκηνόν, ἐκ τῆ
παρα φύσιν, εἰς τὸ κατὰ φύσιν. καὶ ἐκ τῆ δια-
βόλε, πρὸς θεὸν ἑαυτοῦ, διάσκεψεως ὁ πόνωρ.

καὶ ἄλλως.

Μετανοία ἔστι ἐν ἑαυτῷ ἐκείνῳ, ἀποδοτῶν ὧν
ματῶν, ὡς τὸ ἐξαμτίον ἀγαθόν.

ματθ. γ'. Περὶ τῶν σημαινομένων τῆς μετανοίας.

Μετανοία.

Μεταμέλεια.

ματ. κγ'.

Μεταγνώσις.

Περὶ τῆ ποσᾶ χάως ἡ μετανοία.

Μετανοία ἔστι διχῆ. Εἰς μετανοία.
Εἰς ἄλλον,

Καὶ

τῶν ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἑσάρχίαν ἑπισκόπων.
οἷς τὸ κύρος, ὡς ἡ χειροτονία παρέχουσιν, κατὰ
τὸν κ.α. κανόνα τῆς ἐν χαλκιδάμει συνόδου. λέγον-
ται οἱ δ' ἑπισκοποὶ λέγονται ἀρχιερεῖς, ἑσάρχαι
τῶν ἰδίων. οἷς, καὶ χειροτονοῦσιν ἀκωλύτως.
εἰσὶ δὲ καὶ τιμὲς ἑπισκοπαί. αἷτιμὲς ἐπὶ μὲν
σας παρὰ τῶν πάλαι βασιλέων, τῶν καλεῖσθαι
ἀρχιεπισκοπαί, εἰ καὶ ὑπ' αὐτάς ἑπισκοπὰς
ἄλλας ἐκ ἔχουσι, τῶν ἀρχιεπισκοπῶν αἰσθαι.



Περὶ δὲ τῆς μυστηρίου τῆς μεταφοῆς ζητεῖται
ταῦτα.

- α. Τί ἐστι μεταφοῖα.
- β. Τὰ αὐτῆς σημαιμόμνη.
- γ. Πόσα ὡς ἡ μεταφοῖα.
- δ. Πόσα τὰ αὐτῆς μόνη.
- ε. Τίς ὁ ταύτῃ διδάσκει.
- ς. Ὅτι ἐστὶν ἀναγκαῖα τῇ ἀμαρτῇ σαρτι χερ-
σιασῶ.
- ζ. Τίς ἡ αὐτῆς ὕλη.
- η. Τί τὸ αἶδος.

Ὁ πό

λοιποὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων .

καὶ ἄλλως .

Πὸ τῆς Ἐπισκόπου ὀνομα, γενικὸν ὀνομάζει. κατὰ
γορεῖται γὰρ κατὰ πρεσβυτέρους, κατὰ μητροπολί-
του, καὶ κατὰ Ἐπισκόπους. ὡς ἔξει μαθεῖν, ἐν τοῖς
πρακτικοῖς τῶν ἁγίων Σοικουμενικῶν συνόδων.
πρώτης τε Φημί, καὶ δαυτόρας, καὶ τῶν λοιπῶν.

Γινώσκω δὲ ὅτι ὁ πρεσβυτέρους λέγεται πρεσβυτέρους,
ὡς ἀρχὴ τῶν ὑποαὐτὸν πατόρων. ἡγοῦν μη-
τροπολιτῶν, Ἐπισκόπων, ἡγουμένων, καὶ τῶν
λοιπῶν.

Οἱ δὲ μητροπολίται, λέγονται ἀρχιεπίσκοποι,
ποιοί, λέγονται μητροπολίται, ὡς μητροπρεσ-
βυτέρους. ἀντίφροντες ὁ φείλουσι, καὶ πρὸς
λιτικῶς. πρῶτατικῶς μὲν, διὰ τῶν διδασκῶν, Σ-
τῆς ζωῆς, καὶ τῶν ἁγίων ἡθῶν αὐτῶν. πολιτι-
κῶς, διὰ τῶν εἰσοδημάτων. καὶ φόρων τῆς Ἐπα-
ρχίας. κατὰ τὸν λη. καὶ μα. τῶν ἁγίων ἁπλοῶς
, γὰρ κατὰ νόμον, λέγουσι γὰρ ἐκεῖ οἱ ἅγιοι. παρ-
, τῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, ὁ Ἐπίσκο-
, πος ἐχέτω τὴν φορτίδα, καὶ διοικεῖ αὐτὰ ὡς
Θυέφορος.

Λέγονται Σ ἀρχιεπίσκοποι, ὅτι εἰσὶν ἀρχὴ
τῶν

λ η.

τινται. τοις δὲ ἰορδάνῃ ἐδόθη ζουσία, ὑπὸ τῶν
αὐτοῦς χειροτονησάτων. τοῖς ὄρεσιν τὰ ἄχαι-
τα μυρία. Σὲ μεταδιδόμαι αὐτὰ τοῖς ποιόις.
καθὼς ἡ τάξις Σ ἡ ἀκολυθία ἀπαιτῇ. τῆς ἀ-
γίας ἐκκλησίας.

Τοῖς δὲ διακόμοις, ἡ τῷ ἰορδὺ ἀγγελίου ὧς
δόξα ἀνάγνωσις ὧς ἁμβωμος.

Τοῖς δὲ ὑποδιακόμοις, ἡ τῶν ἀγίων σκάνων,
καὶ τῆς ἰορδᾶς φολῆς, προπαρασκάνη τε καὶ προ-
ἀφῆπνσις. καὶ ἡ τήρησις τούτων Σ ἡ ὧς μέλεια.

Τοῖς δὲ ἀνάγνωσταις, ἡ τῷ ἀποστόλῃ ἀνάγνω-
σις ὧς ἐδόθη.

Τοῖς δὲ ζορκισαῖς, ἡ τῷ ζορκίζειν ζουσία
ἐδωρήθη κατὰ τῶν πενήτων πρᾶμάτων.

Τοῖς δὲ πυλωροῖς, ἡ τῶν ἰορδῶν τῷ βασιλεὺς πυ-
λῶν εἴσοδος ἐνεχειρίσθη. οἱ, τοὺς μὲν ἀφῶρισμέ-
ρους, καὶ αἰρετικούς τῶν ἀγίων πυλῶν ζῶντες,
τοὺς δὲ ὁρθοδόξους καὶ ἀλογημένους, εἰς δέχον-
ται. καθάπερ οἱ περὶ τὸν χρυσόμομον, καὶ ἀμ-
βρόσιον ὧς οἴσαμ. ὦν ὁ μὲν, τὸν αὐτοκράτορα
θεοδοσιον. ὁ δὲ, τὴν αὐγῆσαν ἀδοξίαν, τῆς ἐκκλη-
σίας ζῶντας. καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸν βασιλεὺς ὅλως
ἐκαταστάσαμ.

ἰγρότ. ἐν

Πλὴν ἴσθω, ὅτι ὁ μὲν, ὧς ἱεροκοπος τόπον τῇ ὧς.
ἔχει τῷ τῶν ὅλων θεοῦ. ὁ δὲ, ἰορδᾶς τῷ χυ. οἱ δὲ πρόσβαλ

Περὶ τῶ ὁποῖον δεῖ τὸ ὄργον καὶ ἡ πράξις ἐνός
ἐκάστου τάγματος.

Τοῦ μὲν Ὠπισκόπου τὸ ὄργον δεῖ τὸ διδάσκειν, τὸ βα-
πτίζειν, τὸ λύειν ὁ δεσμεῖν τὰς τῶν ἀμάρ-
τίας. ὁ τὸ χειροτονεῖν τοὺς λοιποὺς τῆς ἐκκλη-
σίας ἅπαντας βαθμοὺς.

Ταῦτα γὰρ ἀμέσως ὡς τοῖς ἀγίοις ἀπο-
στόλοις παρέχεν, διὼν οἱ ἀπὸ πάσαν χειροτονη-
θέντες Ὠπισκόποι, τὰς χάριτας καὶ τὴν ἰξου-
σίαν ταύτῃ ἐλάβον. ὡς ὁ ἅγιος κλήμης τῆς ρώ-
μης Ὠπισκόπος, παρὰ τῶ κορυφαίου τῶν ἀπο-
στόλων πέφεν. καὶ ὁ ἅγιος τίτος τῆς κρήτης Ὠ-
πισκόπος, παρὰ τῶ ἀγίου παύλου. Σοὶ ἑτοῖροι τῶν
ἀγίων ἀποστόλων, ἄλλους ἐν ἄλλαις ἐχειροτο-
νήσαν Ὠπισκόπους.

ματθ. κη. **Ο**τι μὲν ὁ καὶ ταῦτα τοῖς ἀποστόλοις ἐνεχεί-
ρησεν, ἀκουσον τῆ ἱερῆς μαθητικῆς λέγουτος. πο-
ρεῖσθε μαθητάς τε πάντες τὰ ἔθνη. βα-
πτίζοντες αὐτοὺς, εἰς τὸ ὄνομα τῶ πατρὸς, ὁ υἱοῦ,
καὶ τῶ ἁγίου πνεύματος. διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν,
πάντα ὅσα ἐνετείλαμι ὑμῖν.

ἰω. κ. **Κ**αὶ ὁ ἅγιος ἰω. ἐνεφύσησε καὶ εἶπεν αὐτοῖς.
λάβετε πνεῦμα ἅγιον. ἀντιμετωρῶντες τὰς ἀμαρ-
τίας, ἀφίστανται αὐτοῖς. ἀντιμετωρῶντες κρατῆτε κεκρά-
την

γνώσας, ψάλλας, πυλωρούς, ἐμπορικίας, καὶ τὰς
λοιποὺς.

Εἴ τι ὀδέκατος καμῶν τῆς ἐναγιοχίας σωδὸς
δε φησί. μὴ δῆξῃται τῷ χωρετισκόπῳ χειροτο-
μεῖν, διάκομον ἢ πρεσβύτερον, ἀλλὰ μόρον ἀμὰ
γνώσας καθίσας, ὑποδιακόμους, Σὺμπορικίας.

Εἴ τι μνημονάει καὶ ἐπίους τῆς ἐρημικῆς τά-
ξεως, ἢ τρίτη διάταξις τῶν μεσῶν, τῶν αὐτοκρά-
τορος ἰουστινιανοῦ, ἢ ἰκα πλὴν τῆ κλήρου ποσότη-
τα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐπιτάττει, ὅποια
καὶ πόση εἶναι ὀφείλει. διὸ φησί. Θεσιζομεν μὴ
πρόσβατόν μιν ἐξέκορτα πρεσβυτέρων κατὰ
τὴν ἰσότητα τῆς ἐκκλησίας εἶναι. διακόμους ἀρρενας
ἐκατὸν. ὑποδιακόμους ἐννεμήκορτα. ἀμὰ γνώ-
σας δεκάτῳ δέκα. Σὺ ψάλλας εἰκοσιπέντε. Σ
ἐκατὸν πρὸς τέτοις τῶν καλουμένων πυλωρῶν.

Εἴ τι Σὺ δὲ. καμῶν τῆς ἐνφούλῳ σωδὸς οἱ
κεκληρικῆς. ἢ τις φησὶν ἐπίσκοπος, ἢ πρεσβύτερος,
ἢ διάκων, ἢ ὑποδιάκων, ἢ ἀμὰ γνώσης, ἢ ψάλλης, ἢ
θυρωρὸς, γυναικα ἀφιδρομὴν μὴ θῶ Στὰ λοιπα.

Κ Περὶ τῆς ὕλης τῆς ἰδρατικῆς τάγματος.
αὶ ἡμὲν ὕλη τῆς ἰδρατικῆς τάγματος ἐστὶν ὁ ἅγιος ἄρ-
τός, Σὺ τῶν ἰδρῶν σκῶν ποσότης, Στὰ λοιπα
ἐκάς τάγματος ὡς ἔθος τὸ δὲ ὑποκείμενον, οἱ
τῷ το λαμβανόμενες καμορικῶς.

6. γουμνῇ, ὑποδ' τῆς τῶν αἰσῶν σωτηρίας ὁ δόμος
θείας, παρὰ τῆ σωτῆρος ἡμῶν παραδεδομῇ.

Περὶ τῆ πόθεν ἰδρωσικῆς.

Ιδρωσικῆ λέγεται, παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω. οἱ
γὰρ ἰδρεῖς τὰς θυσίας ἀνὰ πέμπουσι τῷ θῷ. ἢ
παρὰ τὸ ἰδράω τὸ θυῶ.

Περὶ τῆς ποσότητος τῆς αὐτῆς τάξεως.

Επτά εἰσι αἱ τάξεις τῆς ἰδρωσικῆς.

α'. Ἡ πρώτη τῶν πυλωρῶν. Σάκολοῦθων.

β'. Ἡ τῶν δζορκισῶν

γ'. Ἡ τῆ ἀμάγμων.

δ'. Ἡ τῶν ὑποδιακόμων

ε'. Ἡ τῶν ἰεροδιακόμων.

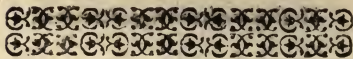
ς'. Ἡ τῶν ἰδρέων

ζ'. Ἡ τῶν ἀρχιδρέων καὶ ὑποσκόπων

Τούτων τὸν ἀριθμὸν ὡς ἀρχαῖον ὄντα ἐν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ. ὁ ἅγιος μάρτυς ἱγνατίος ἐν ταῖς αὐτῆς ἐ-
πιστολαῖς, κατ' ἡμῶν πρὸς ἀμείνοτον ταῦτα φησὶ.
ἀσπάζομαι ἰδρεῖς διακόμους, ὑπο διακόμους, ἀμεί-
νων

ραῖν . τοῦτο φασὶν οἱ μακάριοι πατόρεα, παρὰ ἐν τῇ ἐκ-
 τῶν ἀγίων ὧν παμὰ φήμιων ἀποστολῶν παρεκκλησια-
 λήφασιν, ὡς ὁ διονύσιος φησὶν ἐν ἀρεστοπαγίτης, καὶ τικῆϊε.
 ὁ βασιλεὺς ὁ χρυσόσομος ἐν ταῖς αὐτῶν αἰγίαις βαρχία.
 λειτουργίας φασί.

Τεῖτον, ὑποφ' τῶν ζωπτω ὀρθοδόξων χρυ-
 σταφῶν, ἀρχιερέων τε φημί καὶ βασιλέων, καὶ
 παπτοῦ τῆ χειρωμύμου λαῖν.



Περὶ τῆς τάξεως τῆς ἰδρωσιμῆς.

- α. Τί ὅστιν ἰδρωσιμῆς.
- β. Πόθεν ἰδρωσιμῆς
- γ. Ἡ ποσότης τῆς τάξεως καὶ ποιότης αὐτῆς.
- δ. Τίς ἡ ὕλη αὐτῆς.
- ε. Τί τὸ εἶδος.
- ς. Καὶ τί τὸ ὄργανον καὶ τὸ ἴδιον ἐκείνου τὰν
ματος.

Περὶ τῆς τίξεως ἰδρωσιμῆς.

Ἰδρωσιμῆς ἐστὶ τάξις θεῖα, μυσηρίου αἰδότης, δαίμα
 μιν ἔχουσα πρὸς αὐτὴν, ὑποφ' αὐτῶν ἀπὸν ἐν ὁρ-
 γον.

Τεῖπον, ὁ ἀνδραξ ὅν εἶδεν ὁ ἡσαίας.

Καὶ τὸ μὲν μαρὰ τῷ κυκλοειδῆς.

Λάκον,

Καὶ ἡδύ.

Καὶ ὁ μὲν κύκλος, τὴν θεότητα τὴν ἐν τῷ μετῴσῳ μὲν ἀρτῷ ὁ ἴω προετύπου, τὴν μὴτε ἀρτῷ μὴτε τέλος ἔχουσαν.

Τὸ δὲ λάκον, τὸ καθαρὸν ὁ ἁμωμον τῆς μακαρίας τῆς ἰσθῆ ψυχῆς. ἀμαρτίαν γὰρ οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ ἀνείδην δόλος ἐν τῷ σώματι αὐτῆς. ἡσαί. μ.

Τὸ δὲ ἡδύ, τὴν ἀγίαν αὐτῆς καὶ γλυκυτάτῃ σαρκί, τὴν ὑποδμήλι Σκείον, τοὺς ταύτῃ πως ἑαδίουρτας καθ' ἡδυνούσαν.

Ταύτῃ τὴν ἀγίαν ῥά πεζαν προδιετύπου ὁ ἡσαί. ρ.
 ἀνδραξ, ὅν εἶδεν ἡσαίας. ἀπεσάλη πρὸς με φησὶν
 , ἐν τῷ σόραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ἀνδρακα,
 , ὅν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τῆς θυσακρείου. καὶ
 , ἡψατο τῆς σώματος με Σ εἶπεν. ἰδοὺ ἡψατο τῆς το
 , τῶν χειλέων σε, καὶ ἀφελῆται ἀνομίας σε, καὶ
 , τὰς ἀμαρτίας σε περκαθαριᾶ. Τοῖνυν ὡς καὶ
 θὰς ὁ ἀνδραξ, σύγκεται ἐκ δύο ἐσῶν· ὅτι δὲ εἰς τῷ
 ἀρθμῷ. οὕτω Σ ὁ ἀρτὸς ὁ μεταποιηθείς. ὅτιν εἰς
 ἐκ δύο οὐσιῶν συγκείμελος. τῆς τε θεότητος φημί,
 καὶ τῆς τῆς σίτης τῆς μετῴσῳ μὲν εἰς σάρκα χυ

Καὶ αὐτῆς καθάπερ ἐν ὡκίμῳ τῷ ἀνδρακι.

τεία

κινείου ἀράσασιν, αἱ γὰρ μυροφόροι ἔρδρου βα-
θείας ἤλθον φησὶν ὁ ἰόςος λουκαῖς, Ἐπὶ τὸ μνη-
μεῖον καὶ ἄρον. πρὶν λῖθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ
τῆς μνημείου, καὶ εἰσέλθουσαι, εἰς ἄρον τὸ σώ-
μα τῆς κινείου ἰησοῦ. Ἡ δὲ τῆς ἀγίας τεσσαρακο-
νῆς μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἰόρουργία, τὴν τῆς
σφῆς ἡμῶν δηλοῖ θυσίαν. ἐνέκειν ἢ τῇ ὥρᾳ ἀποκώ-
ρητο ἐν τῷ φανερῷ. Σ μετ' ἐκείνῳ, κλίμας τὴν κε-
φαλὴν παρέδωκε τὸ πρῶν. καὶ λειτουργὸς αὐτὸς
ἑαυτῇ γέγονεν, ὥστε τῆς ὅλης φύσεως ἡμῶν θύ-
σας ἑαυτῶν.

λουκαῖ.

Ἡ δὲ γενομένη τῇ τρίτῃ ὥρᾳ ὁ σημόριος θεία
μυσταγωγία, τὴν τῆς ἀγίου πρὶς καθόδον προσβε-
βαιοῖ, ἐν ἣ κατελθὼν τοὺς θεῖας ἀποσφύλους δύ-
ραμιν ἐνέδυσεν, Σ τὴν θείαν μυσταγωγίαν ποιῆν
ἀκολούτως παρεδάρρυνε. ὅθεν καὶ οἱ ἰόρουργοὶ
τὸ, Κε ὁ τὸ παμαγιονσε πρῶν ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς
ἀποσφύλοις σε καταπέμφας, καὶ τὰ λοιπὰ ἐ-
πάδουσιν ~

Πόσα καὶ ποῖα ὥστε χορτὰ προτυπωῖτα,
τὴν θείαν ταύτην Σ ἰόραν μυσταγωγίαν.

Π

ρῶτον μὲν τὸ μάμα.

Δύτορον ὁ ἀμμος ὁ ἐν τῷ νομικῷ πάχα ἐσθίου
μῆρος.

Τεῶ

Ὡς φέρεται.

Καὶ τὸ φέρον.

Τὸ φέρον διττὴν ὁρεωτικήν ψυχὴν.

Τὸ φερόμενον, τὸ ἐν ψυχῇ σῶμα.

Ὡς δὲ φέρεται, ἡ ῥοφή.

Οὕτω καὶ ἐν τῇ δαύτορά γενησεί τῇ πρῶματι
κῆ. διττὸ φερόμενον, ἡ γὰρ ὁ βαπτισθεὶς ἀπὸ
γενηθεὶς ἀπὸ. ὡς φέρεται, τὰ ἄχρατα μυση
εἰα. το φέρον, ἡ θεία χάρις ἡ ταῦτα μεταποιῶ
σα, εἰς σάρκα καὶ αἷμα τῆ σωτῆρος ἡμῶν.

Περὶ τῆ ἐν ποῖα ὥρα τὴν θεῖαν εἰωθεν ποιῆμ λει κεφ. θ'.
τουργίαν, ἡ ἀπὸ τολικὴ ἐκκλησία.

Τὴν ὥραν τῆς θεῖας λειτουργίας, ἐν τρισὶ μόρεσι
τῆς ἡμέρας παρελάβομεν. Ὡς τελεῖν. καὶ ἐν
μὲν τῇ ἀγία εὐρῇ τῆ πάχα, πρὸ τῆ τὸν ἡλίου
ἀπατεῖλαι, τῆς θεῖας ἀρχώμεθα λειτουργίας.

Τῇ δὲ ἀγία καὶ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ, μετὰ
τὴν μεσημβρίαν, ταύτῃ τὴν Ὡς τελεῖν. ὁμοίως
καὶ ταῖς παραμοναῖς.

Ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις, τὴν τρίτην ὥραν,
τὴν ἀγίαν λειτουργίαν προσφύρομεν τῷ θῷ.

Καὶ ἡ μὲν, τῆς ἀγίας λαμπρατῆς πάχα πρὸ
τῆ ἡλίου λειτουργία, τὴν τῆ τάφου παραδολοῖ τῆ

καὶ πολλῶν ἐκ χειρὸς μὲν εἰς ἀφεσιν ἁμαρτιῶν.
σωσέπόμμεν ἔχον, καὶ τὰ ὑπὸ τῆς ἰδρείας ἐφε-
ξῆς λεγόμενα ῥήματα, καθάπερ ἐν τῇ θείᾳ φέ-
ρεται λειτουργία. ἀλλ' εἰσὶ τινες, οἵτινες ὑπὸ
χαιρεκάρων ἀνδρῶν φενακισθέντες, φασὶν ὅτι
οἰζυρακοὶ ἐν τῷ ἁγίῳ ποτηρίῳ, ἔτι μὲν ἐκ τῆς ὕδατος
προιοῦσι κράσιμ, καθὼς ἡ ἀγία ὁρτὶ τῆς ἐκκλησίας
παραδόσις. ὡς ἡ πέτρα. Σ γὰρ προσελθὲν πᾶσαν
καὶ σκοπέψωσαν τὰ τῆς λειτουργίας, ἐλέγχαν
αὐτῶν ἀντικρυς. δυνάται τὴν κακόννοισιν.

κεφ. ζ'. Περὶ τῆς ποιητικῆς καὶ τελικοῦ αἰτίου τῆς θείας
καὶ ἡ. λειτουργίας.

Πόμμεν ποιητικὸν αἶτιον τὸ πόρρω ὅτιν ὅδε, τὸ δὲ
προσεχὰς ὁ ἰδράς. τὸ δὲ τελικόν, τὸ ποιῆσαι καὶ
μεταβάλλειν τὴν τῆς ἀρτὸς οὐσίας καὶ τῆς οἴνου, εἰς
σάρκα καὶ αἷμα χυ. διῶν ἀγιάζονται, ζωοποι-
οῦνται, οἱ τῶν πτωχῶς μεταλαμβάνοντες. εἰς
ἀφεσιν γὰρ ἁμαρτιῶν, εἰς κοιμωρίαν τῆς ἀγίας πύς,
εἰς βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρρησίαν τῆς
πρὸς ἡμῶν χυ, γίνεται ἡ μεταλήψις τῶν θείων μν-
τηρίων. Ἰσθίον δὲ ὅτι τρία τινα θεωροῦνται
ἐν τῇ γεγεννημένῳ βρέφει, φασὶν οἱ ἑξωσοφοί.
Τὸ ῥεφόμμεν.

Ωτ' ῥε

λγ.

ἀμαρτιῶν, εἰς κοιμωρίαν τῆς ἀγίου πνεύματος·

Περὶ τῆς τίθης λειτουργίας.

Τειτουργία ὅτι μυστήριον λέγεται τῆς μετουσιωθῆναι
πρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς οἴνου, εἰς τὴν τῆς σωτῆρος ἡμῶν
σάρκα ὁ τοῦ αἵματος. ἀπὸρ ἐναργῶς παριστάται τὴν
ταφὴν καὶ τὴν τῆς κυρίου ἀνάστασιν.

Περὶ τῆς ὕλης καὶ τῶν εἶδους τῆς θείας
λειτουργίας.

Ημεῖς ὕλη τῆς θείας λειτουργίας ὅτι, ὁ αὐτὸς καὶ ὁ
οἶμος σὺν τῷ ὕδατι. ὃ γὰρ ὅτι ἄλλης ὁ ποίησεν ὡς
ὕλης, ἢ καρπὸν τῆς τύχης, ἢ σπέρμα, ἀλλ' οἱ τῆς
κυριότητος καὶ οἶνον τῆς ἀληθείας, τὴν θείαν μυσ-
ταγωγίαν ἐκτελεῖ ἡμεῖς ὁ κς, καὶ οἱ αὐτῆς θείοι
ἀποστόλοι παρέδωκαν. καὶ πρόχες ἵνα μὴ λά-
θῃς σαυτὸν ὁ ἀπὸ τοῦ οἴνου καθαροῦ, πρὸς φθόρον
ὅςτος, ἢ ἐκ τῶν τοιαυτοῦ ὡς ἄλλως διεφθαρμένον.
ἀμαρτία ἢ προσάξεις ἐαυτῷ τῶν θανάσιμων.

Τὸ δεῖδος, προσημελῶς μεμνητὰ κυριακά λό-
για. τὸ λαβετε φάγετε δηλαδὴ τῆς πίθης τοῦ σώμα-
τος. ὁ τῶν, τῶν δὲ ὡς πάντες, τῆς πίθης τοῦ αἵμα-
τος. τὸ τῆς κενῆς διαθήκης τὸ ὡς ὑμῶν καὶ
καὶ

οἰους ποιεῖ, καὶ τῆς αὐτῆς βασιλείας κληρονομήσει.
 , Εἴ τι λέγεται δῶρον, ὅτι τοῖς πᾶσι ἀμειβί
 , τοῖς ὡς πρὸς μελῶν, ὡς τῶν ἰδίων δωρεῖ
 , ται ὅθεν καὶ ὁ προφήτης ἰσαΐας τὸ το προφη
 , τάων ἔλεγε, ὅσοι μὴ ἔχοντες ἀργύριον βαδίσαν
 , τες ἀγοράσατε, καὶ φάγεατε καὶ πίνατε, ἀμῶν
 , ἀργυρίῳ καὶ τιμῆς οἶνον καὶ γέαρ.

Λέγεται ἱκεσία, ὡς ἀφ' ἡμῶν ὡς τῶν ζώον
 τῶν ὀρθοδόξων, καὶ τῶν ἐν χῶ κακομνημόνων ἀπὸ
 ὧν τελευτήσῃ. ὅθεν καὶ ὁ χρυσόσομος ἐν τῇ ἀρχῇ
 τῇ μυσικῇ φησὶ. καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν ἐκ τῆς ταύ
 τῃς ἱκεσίας πρὸς δεξιά παρα τῶν σῶν δέλων.
 καὶ πάλιν ποίησον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι, τῆ
 προσφθόρου σοι δεικνύς ὡς ἱκεσίας ὡς θυσίας ἀπὸ
 μακρῶν, ὡς τῶν παπτῶν τῆ λαοῦ.

δαμασκη Λέγεται κοινοῦ. καὶ ὅτι ἀληθῶς κατὰ
 βι δ. τὸν θεὸν δαμασκηνὸν διὰ τὸ κοινοῦ εἶναι ἡμᾶς δι' αὐ
 κεφ. γ. τῆς τῶ χειρῶν, καὶ μετέχει αὐτῆς τῆς σαρκὸς τε
 , καὶ τῆς θεότητος. κοινοῦ εἶναι δὲ ὡς εἶναι ἀλλή
 , λους, δι' αὐτῆς. ὡς γὰρ ὁ χρυσόσομος ἀπὸ μεταλαμ
 , βάσι μὲν οἱ πάντες, ἐν σῶμα χυ, καὶ ἐν αἷμα, καὶ
 , ἀλλήλων μέλη γινόμεθα, σὺς σωμοι χυ χρῆμα
 , τίζοντες.

Φησὶ ὁ θεὸς χρυσόσομος. ὥστε γενέσθαι τοῖς
 μεταλαμβάνουσιν εἰς μὴ ψυχῆς, εἰς ἀφῆσιν
 ἀμάρ

Λέγεται δῶρον, πρῶτον μὲν ὅτι ὡς ὁ δωροῦν
μὲρος ἐλάθῃως ὁ ἐκκοίως δωρεῖται ὁ δωρεῖται,
ἔγω καὶ ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἐκκοίως καὶ ἐλάθῃως
τὴν αἰγίαν αὐτῆς σάρκα μέρος αὐτῆς, δῶρον προ-
σήμενος τῷ θῷ καὶ περὶ αὐτῆς. φησὶ δὲ καὶ ὁ μέ-
γας βασιλεὺς ἐν τῇ αἰγίᾳ αὐτῆς λειτουργεῖν. ὡς
προσεδέξω ἐκ τῶν αἰγίων σε ἀποσόλων τὴν ἀ-
ληθινὴν ταύτην λαβείαν, ἔγω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι ταδῶρα ταῦτα
ἐν τῇ χρηστότητι σε κύριε.

Δύτερον δὲ τὸ δῶρον δεῖ εἶναι τίμιον, ὠραῖον,
καὶ πλούσιον. ἔγω καὶ ἡ αἰγία τῆς κῦς σὰρξ ὁ
αἷμα, ἔγω ἡ ἐν τῷ θανάτῳ, ὡς πῶρ καὶ ἡ σὸς μὲρος
ἀπὸ τῆς οἰκουμένης ὁ πτελουμένη λειτουργία,
καὶ μετὰ βαλλομένη ὁ μετουσιμένη διὰ τῆς ἀρ-
ρήτου διωάμεως τῆς πρὸς τῆς αἰγίου καὶ τῶν κυρια-
κῶν ῥημάτων, δῶρον ὄζην ἑωδῆτιμον. ὠραῖον,
καὶ πλούσιον. Ἐπεὶ μὲν τίμιον καὶ ἑωδῆτιμον,
ὅτι ἐν αὐτῇ πᾶσαι αἱ ἀρεταί, διῶν ἡ τιμὴ. ἔχον-
τας ἔχοντας ἀρετάς μετοχικῶς, καθάπερ οἱ
αἱγιοί, ἀλλ' οἰκείας καὶ εἰδόμεν. ἐν αὐτῇ γὰρ φησὶ
ἐπ' αὐτὸς ἐκατόκισι πᾶσι τοῖς πλήρωμα τῆς θεῆς
πικρὸς σωματικῶς. ὠραῖον; ὅτι ὄζην ὠραῖος καὶ λα-
παρὰ πᾶντας βροτοὺς. πλούσιος; ὅτι ἐδέποτε
κενοῦται. καὶ ὅτι τοὺς αὐτῆς μετέχοντας πλου-
σίους

ερν, καὶ τῷ αἵματι. ἡγοῦμαι κατ' ἄρχην ἀριστος
χαῖρε, καὶ ὑποτάσσου πάντες τῷ κυρίῳ. ἐκείνους
λατρίους φύσις καὶ κτίσις κατεξώθη ποτε τοσαύτης
χαῖρε. τὸ, τὴν σάρκα ἐδίωκεν, ὅτι τὴν αἵμα
διλάθῃ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἵσον χρεῖται, ἀλλ' ἡμῶν καὶ τῶν
ἀνθρώπων. ὁ γὰρ ἄρτος ὁ ἐν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ προσ-
φορόμενος ὁ οἶνος, εἰς σάρκα Σαῖμα μετουσιῶ-
σθαι ἐμὲτα ποιεῖται αἵμα μφιδόλως τῷ κυρίῳ.
Ὁ γὰρ ὅς ἐμολογοῦμεν, εἶναι ἀληθινὸν σώμα
κυρίου, ἐμψυχωμένον καὶ τεθειωμένον, τὸ ἐν τῇ θείᾳ
λειτουργίᾳ, ὑπό τῶν κυριακῶν ρημάτων, καὶ
τῆς ἐντάξεως μεταπαύμενος μετουσιώμενον.

Λέγεται ἀχαριστεῖν ὅτι ἡμεῖς διώκοντες αὐτόν
ἀδύνατον ἀχαριστεῖν τῷ κυρίῳ ἡμῶν. Διὸ
καὶ ὁ θεὸς χρυσόμομος φησὶν, ἐν τῇ αὐτῇ λειτουργίᾳ
γὰρ ἀχαριστεῖς σοι ὁ κύριος ὑποτάσσου τῇ λειτουργίᾳ
ταύτης, ὡς ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δεξαῖται κατὰ
ξίωσας καὶ πάλιν ἀχαριστεῖς σοι διὰ τοῦ φη-
σὶν, ἀδύνατον τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι ὁ κύριος πα-
ροῦσιν ἡμῶν κατὰ ξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων.
σε, καὶ ἀδαπάνων μυνησέμεν. Ἐπὶ τῷ ὁ ἅγιος
κωδὸς καὶ πρῶτος ἰσχυρὸς ἐν τῇ αὐτῇ λειτουργίᾳ
γὰρ φησὶν. ἀχαριστεῖς σοι κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν,
ὅτι ἔδωκας ἡμῖν παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν
ἀγίων σε.

Λίγν

λα

τελείσας τος θεαυθρώπου ἰησοῦ. φησὶ γὰρ ὁ μαρτ. ἡ. κάθιος παῦλος· τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιδία. ὃς ἐκάθισεν ἐνδεξιᾷ τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐνοῖς, τῶν ἁγίων λειτουργός, ὅς τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς καὶ ἔπληξεν ὁ κύριος καὶ οὐκ ἀπόσ.

Λέγεται θυσιὰ ἀμάρτιας, πρὸς διαφορὰν τῶν διαίματων προσφορομένων θυσιῶν. καὶ τῆτο παρὰ τῆ σωτηρίας ἡμῶν παρείληφε τὸ ὄνομα. ὃς ἐγένετο ὑποδότης ἡμῶν θυσιᾶς. παρέδωκε φησὶν ὁ πᾶν ἄλλος ἵνα τὸν ὑποδότην ἡμῶν προσφορὰν, ἐφέ. ἐ. καὶ θυσιᾶν τῶν θῶ εἰς ὁσμὴν ἀρώματός.

Λέγεται λαφεία. ὡς δὲ ἡμῶν προσφορομένη τῇ ἁγίᾳ καὶ ἀδιαρέτω φιάδι. Λέγεται λογικὴ, πρὸς διαβολὴν τῶν ποτὲ θυσιῶν δι' ἀλόγων ζώων προσφορομένων. φησὶ γὰρ ὁ ἅγιος ἰωάννης ὁ χρυσόστομος, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλος ἐν τῇ αὐτῇ λειτουργίᾳ. Ἐπὶ τι προσφορομένη σοι πλὴν λογικῇ ταύτῃ λαφείᾳ. ὁμοίως καὶ ὁ φωστὴρ τῆς ἐκκλησίας βασιλεὺς. πρόσδεξαι ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σε θυσιάζοντες, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐλέος σε. ἔτα ὡς πρόσδεξαι ἐκ τῶν ἁγίων σε ἀποσφύλων πλὴν ἀληθινῇ ταύτῃ λαφείᾳ, ἔπα καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἀμαρτιῶν πρόσδεξαι τὰ δῶρα ταῦτα.

Λέγεται ἀχαριστεία, ἀπὸ τῆς ἀκαθαρσίας καὶ τῆς χά

ει

καὶ ἄλλως.

ἔγεται λειτουργία, καὶ ἀπὸ τῆς λιταρίας καὶ
προσέχης ὄργου εἶναι.

Περὶ τῶν σημαινομένων τῆς θείας
λειτουργίας.

ἔγεται λειτουργία.

Διακονία.

Υ'πηρεσία.

Υ'πουργία

Ἰδρυγία.

Περὶ τῶν πολυωρύμων αὐτῆς.

ἔγεται θυσία ἀναιμίακτος.

Λέγεται προσφορά.

Λέγεται λαβεία λογική.

Λέγεται ἀχαρτεία.

Λέγεται τίμιον δῶρον.

Λέγεται ἱκεσία.

Λέγεται κοιμωγία.

Λέγεται λειτουργία, παράλαβοῦσα τὸ ὄνομα
ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς λειτουργίας ἑαυτῶν ἡμῶν

τελεῖ

δ. Τέταρτον, τὸν ὀρισμὸν καὶ τὴν ὑπογραφήν.

ε. Πέμπτον, τὴν ταύτης ὕλην.

ς. Ἑκτόν, τὸ ταύτης εἶδος.

ζ. Ἑβδόμον τὸ ποικτικὸν αἷτιον.

η. Ὀγδόον τὸ τελικόν.

θ. Ἐννεατόν, ἐν ποῖα ὥρα τὰς ἡμέρας, δεῖ ταύτην ὧστελεῖν.

ι. Δέκατον, ποῖα καὶ πόσα ὑπάρχον ἐν τῇ παλαιαδιαδίχῃ, τὰ ταύτῃ προτὺν ποῦντα.

ια. Ἐνδέκατον, τίμος χάριν ἢ λειτουργία τελεῖται.

Περὶ τῆς πρὸς λειτουργίας.

Λειτουργία λέγεται παρὰ τὸ λῆιδος ὁ δημόσιος ὁ δὲ ὄργον. οὗτέστι δημοσία πράξις. παρὰ γὰρ ἰδρύει καὶ ἅπαντα λειτουργία, ὑπὸρ παμτὸς τῆς πόλεως λαοῦ γίγνεται. ὡς τῷ θῷ ὑπὸρ παμτὸν τῶν ζώων, καὶ ἐν ᾧ κεκοιμημένων προσφύεται. Ταύτῃ τὴν δυσίαν ὁ πρῶτος καὶ αἰνός ὁ μόνος ἅγιος ἀρχιδός, ὑπὸρ πάσης τῆς ἀμῆτης φύσεως, ἐαυτὸν τῷ θῷ καὶ πρὸς προσήγαγαν, ὅς ἐστι μὲν ἰσχυρὸς.

λαίου, ἰλαρῶσαι τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἐπάχρητο.
 ἰεζεκιήλ Τέταρτον τηρεῖ αὐτὸν ἄφωτον, κατὰ τὸν προ-
 καφ. 2. φησὶ τὴν ἰεζεκιήλ. λέγει ἃ ὁ προφήτης, ὅτι εἶπεν
 , ὁ κς τῶ ἀνδρὶ τῶ ἐνδεδυμμένῳ τὴν ποδῆν, διελθῶ
 , μέσσω τὴν ἰδρύσασα αὐτὴν. καὶ δὸς τὸ σημεῖον ὧς
 , τὰ μέτωπα πατέρων ἀνδρῶν τῶν κατασφραγιστῶν,
 , ὅς τῶν κατωδακωμμένων ὧς πᾶσαις ταῖς ἀν-
 , μίαις ταῖς γυναιξίν αὐτῶν ἐν μέσσω αὐτῶν ὅς τούτοις
 , εἶπεν. ἦγουν τοῖς ἐρημικοῖς ἐν τῶ αὐτῷ κεφαλῇ
 , λαλῶ ἐξ ἀνδράσι, τοῖς ἐν τῇ χειρὶ αὐτῶν πέλυσε.
 , πορεύεσθε εἰς τὴν πόλιν ὡς πᾶσι αὐτῆς, ὅς κάπτε-
 , τε. καὶ μὴ φείδεσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ
 , μὴ ἐλεήσητε πρεσβυτέρους καὶ νεανίσκους ὅς παρ-
 , θένους καὶ ῥήματα, καὶ γυναῖκα ἀποκτενεῖτε
 , εἰς ὅσα λεύειν. ὧς δὲ πᾶντας ἐφ' ἧς ὅτι τὸ ση-
 , μεῖον μὴ ἐγγίστητε ~

Περὶ τῆς μυκηρίου τῆς θείας λειτουργίας.

Καὶ περὶ μὲν τῆς μυκηρίου τῆς θείας λειτουργίας,
 δέκα τιμὰ σκοπεῖται, καὶ ὡς εἰκὰς δεξατέρου.

- α. Καὶ πρῶτον ζητεῖται πόθεν λειτουργία.
- β. Δεύτερον, τὰ σημαυρόμνημα αὐτῆς.
- γ. Τέτατον τὰ πολυώρυμα αὐτῆς

Τέτατον

Περὶ τῷ τίρος σῆκεν χεῖόμεθα.

Επαδὴ ὁ βίος ἡμῶν ὅτι πειρατήριον κατὰ τὸν μα- ἰώβ. ζ.
κάριον, ἰώβ, δέον ἡμᾶς ἀγωνίζεσθαι, καὶ ὁ ἀγὼν,
οὐ κατ' ἐτόρου τιμὸς ὅτιν, ἀλλ' ἡ κατ' ὦν ὁ μακά-
ριος Φησὶ παῦλος, κατὰ τῶν ἀρχῶν δηλαδὴ, καὶ
τῶν ὀξυσιῶν, καὶ κατὰ τῶν κοσμοκράτορων τῶ
σκότους τῶ αἰῶνος τούτου, διόλυσιν τελέει ὅτι χεῖ-
σθαι τῷ θεῷ μύρω, τοῖς παλαιούσι καὶ ἀγωνι-
ζομένοις κατὰ τῶν δαιμόνων ~

Περὶ τῷ τί παρέχει τὸ θεῖον μύρον τοῖς
χειρομένοις.

Τὸ σάρατιμα παρέχει τὸ ἅγιον μύρον ἡγοῦν τὸ
χεῖσμα τῷ χειρομένῳ μετὰ τὸ θεῖον βάπτισμα.

Πρῶτον ὁπλοποιεῖ αὐτὸν διὰ τῆς σημεῖου τοῦ
ζωοποιουμένου, καὶ θαρρῆν ποιεῖ κατὰ τῶν προ-
ηγμένων πρῶν.

Δύτορον ποιεῖ αὐτὸν διαφέρει τῶν ἄλλων,
τῶν μὴ ταύτῃ ἐχόντων τὴν σφραγίδα, διὸς βα-
σιλέως μεγάλου γρατιώτης, εἶναι δεικνύεται.

Τρίτον κοσμεῖ ὑπορφύων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τῇ,
ἐν ἧσιν γὰρ αὐτοῦ ἀοράτως ἡ θεία χάρις, διὰ τῆ
χεῖσματος κόσμου ὁλόφωτον. οἷον ὁ δαδ διέ-

Περὶ τῶν ποίους δεῖ χεῖρην, καὶ ποίους ἐδεῖ.

Χεῖρην μὲν ἅπαντας ἀπ' ἀμφιβολίας, τοὺς πρὸς τὸ
ἅγιον βᾶπτισμα τῆς καθολικῆς καὶ ὀρθοδόξου
ἐκκλησίας προσδρχομένους κατὰ τὴν μὴ καμύνα
τῆς ἐν λαοδικίᾳ συνόδου. λέγει γὰρ ἐκάστος ὅτι
φωτισθέντες μετὰ τὸ βᾶπτισμα χεῖσθαι χεῖ-
σματι ὧσ' οὐκ, καὶ μετόχους εἶναι τῆς βασι-
λείας τῆς χειρὸς.

Εἴ τι φησὶν ὁ ἰδὸς καμῶν τῆς ἁγίας Σ δὲ τέ-
ρας συνόδου ὁ ζ'. Ὅτι τοὺς ἀρεταίους Σ μακέδο-
νας, καὶ σαββατιανούς, καὶ γανατιανούς, τοὺς
λέγοντας εἰς τοὺς καθαρούς, καὶ ἀριστοῦς, καὶ
τοὺς τεσσαρας καὶ δεκατίτας. ἥτοι τετραδί-
τας. Σ ἀπολιμαρνας, δεχόμεθα διδόντας λι-
βέλους, καὶ ἀπαθεματίζοντας πᾶσαν αἵρεσιν.
μὴ φρονεῖν ὡς σφροεῖ ἡ ἁγία τῆ θεῆς καθολι-
κῆ καὶ ἀποστολικῆ ἐκκλησία. καὶ σφραγίζόμε-
νους ἥτοι χειρομένους πρῶτον τῷ ἁγίῳ μύρῳ τῷ
τε μέτῳ πορν καὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ τῷ ῥίγαν
καὶ τὸ στόμα, καὶ τὰ ὦτα, καὶ σφραγίζοντες αὐ-
τοὺς λέγομεν. σφραγίς δωρεᾶς πνεύματος
ἁγίου ὃ

Περὶ

κ η.

γῆς ἀπρόωμ ὑλῶν, ποιότητας ἐχουσῶν ἄσους
κατὰ τὸν θεὸν διορύσιον ~

Περὶ τῆ τι τὸ εἶδος τῆ μύρου.

Πὸ εἶδος τῆ μύρου δεξιμ, ἡ τῶν ῥημάτων διῶαμις τῆ
ἀρχιόρεως ὡς αὐτὸ λεγομένη καὶ εἰδοποιούσας
αὐτὸ ~

Περὶ τῆ τίσις ἐδόθη κυρίως χεῖρι.

Εἰ καὶ μὴ τῆ το παρὰ τοῖς καμόσι τῶν σινώδων ἐκ
ἐδωκέναι ἀρεῖν ὀρισμῶς, ὅμως δοκεῖ μοι εἰκό
τως τοῖς ἀρχιόρῳσι δεδῶσθαι προηγουμένως τῆ
το, οἷς καὶ μόνοις ἐξέει κατασκάνειν αὐτὸ, κα
τὰ τὸν ἐκ τοῦ τῆς ἐκκαθαργεῖν ἀγίας σινώδης· ἡ δὲ
ἀμὰτολικὴ ἐκκλησία ἐμόμου τοῖς ἀρχιόρῳσι,
ἀλλὰ δι' αὐτῶν καὶ τοῖς ἰόρῳσι συγκαταρῶσι
χεῖρι ἀποροκεματίσως, μετὰ τῶν τῆ ἀγίου
βαπτίσματος ἀπὸς τελετῶν· τῆ το οἶμαι συγ
κεχώρηκεν. ἵνα μή τις τῶν βαπτισθέντων ἀπο
λειφθῇ, τῆς ποιῶντος χάριτος ὑδροῦ μέλος. ὅς
τοῖς καὶ αὐτοῖς οἱ ἀφιελγίγμεσθαι, ὅς αὐτῶν γε
νόμος ~

Περὶ

πτιζόμενον . χειρὸς γὰρ ἀνοδία ἐσμὲν φησὶν ὁ
μακάριος παῦλος , ἐν τῷ δαυτόρῳ τῆς δαυτόρας
προσκορμίδις τοῦ ἁγίου .

Καλεῖται σφραγίς , ὅτι σφραγίς ἐστὶ τῆς τῆς
ἀγίου πρὸς δωρεᾶς . ὅτε χεῖρουσι τὸν βαπτιστὴν
τα , τὸ σφραγίς δωρεᾶς ἑαυτοῦ οἱ χεῖρουσι
τοῦ μέτωπον μελῶδημα . καὶ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς , καὶ τὴν ῥῖνα , καὶ τὰ ὦτα , καὶ τὸ στήθος . καὶ
ραστε καὶ πόδας , καὶ τὰ ἄλλα μέρη κατὰ τὴν τά-
ξιν τῆς σώματος , κατὰ τὸν μή . καὶ ὅρα τῆς ἐνλαοῦ
δικαία σωρὸς καὶ τὸν ζ . τῆς δαυτόρας . ταύτῃ
τὴν σφραγίδα οἶμαι εἶναι , ἡ ἐν ἡρώκῃ ὅτις ἔστιν
τῆς ἁγίας , τοῦ μέτωπον τῆς δαυτόρας τῆς σφραγί-
δος , ἐν κεφαλῇ αὐτῆς ὁ δόμος τῆς ἀποκαλύψεως .

Καλεῖται χεῖσμα , ὅτι κοίρω εἰ τοὺς χεῖ-
μούς τοῦ ἀληθινῷ καὶ αὐτῷ χεῖσματι , ὅπως
ὅτι τὸ πρῶτον τὸ ἅγιον . διὸ καὶ ὁ ἀληθινὸς μεσίας
ἐχει ὡς χεῖρας κατὰ τὸ προφητάνομον . διὰ
τῆς τοῦ φησὶν ὁ ψαλμωδὸς ἔχει σέσε ὁ θεὸς ὁ θεὸς σου ,
ἐλαίου ἀγαλλιάσεως .

Περὶ τῆς τῆς ἡ τῆς μύρου ὕλη .

Η ὕλη τῆς μύρου ἡ πῶρος εἶναι φησὶν , τὸν αἶθρα τὸν
χεῖρῶν . ἡ δὲ ἑγγὺς τὸ ἐλαίον . μετασυναγωγῇ
γῆς

Περὶ τῆ πόδου μῦρον.

Πόδου μῦρον· ἀπὸ τῆ μῦρω τὸ ῥέω. ἤγουται τὸ ἐκ
ποδζόμυρον, καὶ ἀποσαζόμυρον·

Περὶ τῆ ποσαχῶς τὸ μῦρον.

Πόμυρον λέγεται, τετραχῶς.

Λέγεται, μῦρον ἀρχιδρατικόν.

Λέγεται μῦρον διατερωτικόν.

Λέγεται καὶ μῦρον τῆ φωτίσματος.

Λέγεται μῦρον ἀρχιδρατικόν, δι' ὃ οἱ πάλαι
ἀρχιδρεῖς, καὶ βασιλεῖς καὶ οἱ προφῆται ἐ-
χείοντο.

Λέγεται μῦρον διατερωτικόν, παρὰ τὸ τρεῖς
δαί και ἥδιον γίγνεται.

Λέγεται μῦρον τῆ φωτίσματος, ἥκει τῆ αἰγίου
βαπτίσματος, περὶ ὃ ἡμῖν ὁ λόγος.

Περὶ τῶν σημαυρομύλων τῆ χρίσματος.

Πάσμα ἰρόμυρα τῆ χρίσματος εἰσὶ ταῦτα. τὸ κα-
λεῖσθαι δηλαδὴ.

Μῦρον.

Σφραγίδα

Χρίσμα.

Καλεῖται μῦρον, ὅτι ἀνοδίαμ χυ ποιεῖ τὸν βα-
πτισ

- β'. Πόθεν μῦρον
 γ'. Πόσα χῶς τὸ μῦρον.
 δ'. Τὰ σκημνόμενα αὐτῷ.
 ε'. Τίς ἡ αὐτῷ ὕλη.
 ς'. Τὶ τὸ εἶδος.
 ζ'. Τίνα δὲ κυρίως εἶναι τὸν χεῖροντα.
 η'. Ὅποιους δὲ χεῖρει, καὶ ποίους εἶδει
 θ'. Καὶ τί ζῆτι, ὃ παρέχει τοῖς χεῖρομλῶσι.
 ι'. Καὶ τίμος ἐρεκεν χεῖρώμεθα.

Περὶ τῷ τί ζῆτι μῦρον.

Τί ζῆτι μῦρον; μῦρον ὅτι χάρισμα ἀσεβείας, καὶ
 ἀλχῆς καὶ ἀγάπης, καὶ σωφροσύνῃς καὶ τῶν ἄλλων
 ἀρετῶν, δι' ἐλαίης παρὰ τῷ μομίμῃ ἀρχιερίως
 κατασκάει μύρον, πρὸς τῶν τῶν βαπτίζομλῶν
 ὠφέλειαν.

ἄλλως κτ', τὸν ἰδρὸν διομύσιον τὸν ἀρεοπαγίτιον.

Μῦρον ὅτι τελειωτικὴ χεῖσις, ἀνάγει τοὺς ποιοῦσας τὸν
 τετελεσμένον, καὶ τῷ θεαρχικῷ πνύματι, ἐν ᾧ
 σα αὐτὸν ~

Περὶ

τότε αὐτοὺς βαπτίζομεν·

Περί τῶν ἀμφιβαλλομένων μνησίων εἰς βα-
πτίσασαμ.

Φησὶν ὁ ὀγδοεκοστὸς τέταρτος καμὼν, τῆς αἰγίας καὶ
οἰκουμηνικῆς ἐκτικῆς συνόδου, τοῖς καμορικοῖς τῶν
πρῶν θεσμοῖς κατακολουθοῦντες. οὐρίζομεν ὅτι
περί τῶν μνησίων ὅσακις μὴ ἀρίσκοιται βέβαιαι
μάρτυρες, οἱ ταῦτα ἀναμφιβόλως βαπτισάσ-
τα εἶναι λέγοντες, καὶ δὲ ταῦτα διὰ τὴν κήραν,
περί τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς μυσαγωγίας ἀ-
ποκρίνασθαι ὁπωσδήποτε εἶχουσι. χωρὶς τιμὸς
προσκόμματος ὁφείλουμ ταῦτα βαπτίζεσθαι,
μὴ ποτε ὁποῦτος διαγυμὸς ἀποσφρήσει αὐτὰ,
τῆς τοιαύτης τῆς ἀγιασμοῦ καθάρσεως.

Περί τῆς αἰγίας μύρης.

Μετά τὴν τῆς αἰγίας βαπτίσματος πραγματείαν.
ἡ τῆς αἰγίας μύρις ἐπιτίθεται τάξις διὸ πρῶτον σκε-
πτόμεν καὶ τὴν τάξιν αὐτῆς. εἶτα πρὸς τὰ τῆς
ὕλης αὐτῆς χωρητόμεν. καὶ δὴ πρῶτον ζητεῖται.

α. Τίς ἐστὶ μύρις.

η η

Πόθεν

ὑπὸ νόσου τῶν φρενῶν ἔξεκρούσθῃ, ἀψήμφιδόν
λως βαπτισθῆσεται.

Οἱ δὲ μὲ. καμῶν τῆς ἐγκαθαργῆς φησὶ, τοὺς
ἀδοκνοῦντας οἱ τινας ὑποὶ ἑαυτῶν ἀποκρί-
μεσθαι ἔδιδάμνται, τότε βαπτίζεσθαι, ὅτε τῇ
αὐτῶν προαιρέσει, τὴν περὶ αὐτῶν μαρτυρίαν
κηρυκτικῶς ἰδίῳ ἔειπωσιν.

Εἴ τι φησὶν ὁ ζ'. καμῶν τῆς δαύτόρας σινωδῆς,
τοὺς προστιθεμένους τῇ ὀρθοδοξίᾳ, καὶ τῇ μόρῃ
διτῶν σωζομένων ἀπὸ αἵρετικῶν δεχόμεθα,
κατὰ τὴν ὑποτεταγμένην ἀκολουθίαν καὶ
ἀνομοματοὺς μέγροι, τοὺς εἰς μίαν κατὰ δύσιν βα-
πτίζομενους, καὶ μορταμίσας τοὺς ἐν ταῦτα λε-
γομένους φρύγας, καὶ σαβελλιανοὺς τοὺς ὑποπα-
τεῖαν διδάσκοντας, ὧς ἐτόρά τινα χαλεπὰ ποι-
οῦντας καὶ τὰς ἄλλας πάσας αἵρέσεις, ὧς ἰδὼν
πολλοὶ εἰσὶν ἐν ταῦτα. μάλιστ' οἱ ἀπὸ τῆς γαλα-
τῶν χώρας ὀρχόμενοι, πάντας τοὺς ὑπ' αὐτῶν
θέλοντας προστίθεσθαι τῇ ὀρθοδοξίᾳ, ὡς ἔχλωας
δεχόμεθα. καὶ πρώτῳ ἡμόρῳ ποιουμένων αὐτὰς
χειριστοὺς, τὴν δὲ δαύτόραν κατηχουμένους. εἴ-
τα τῇ τρίτῃ δέξορ κίζομεν αὐτοὺς, μετὰ τῶν ἐμψυ-
σασάντων εἰς τὸ πρόσωπον καὶ εἰς τὰ ὦτα. καὶ
ἔτι κατηχούμεν αὐτὰς ὡς ποιῶμεν καὶ ἡμῖς εἰς
τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἀκροῶσθαι τῶν γραφῶν, ὧς
τότε

γούσης, καὶ ἐν αὐτῷ οἴκῳ, ἐν δὲ οἰκίᾳ τι γὰρ
 μορτι. Ἐν τῷ οἴκῳ ἀπλῶς διωαταί τις βα-
 πτίξαι. ἀρίσκειται ἔνταυς τῶν αἰγίων ἀπο-
 γόλῳ πράξεσι καὶ φ.ή. τὸν φίλιππον τὸν ἀ-
 πόστολον βαπτίσαι τὸν ἀμύχον καὶ ὁδόν.
 Δοκεῖ δὲ τοῖς ἐρημίταις συμφωνεῖν, καὶ ὁ μ.δ.
 , καμὼν. φησὶ γάρ. εἰδέ τις μοσησας καὶ ἐν χεῶν
 , κινδύνῳ γενόμενος τῷ θεῷ ἀξιοθεῖν βαπτίσ-
 , ματος, πρὶν τὰ τῆς ἀσεβείας κατηχηθῆναι, ῥαί-
 , σας τῆς μόσε μαρθαρέτω τῆς σωτηρίας τὸ μνηστεῖον.
 τοίμῳ ὁμοῶν ἔχει ἐκκλησία ἀλλ' ἐνοικῶ μο-
 σῇ. ἄρα γ' ἐν οἴκῳ ἕξει βαπτίζειν χεῖρας κατε-
 πειγούσης ἀποκρυσματίζως, ὡς εἶρηται.

Περὶ τῶν ποίους δεῖ βαπτίζειν, καὶ ποίους ἀμὰ
 βαπτίζειν τῶν αἰρετικῶν, ὅ τῶν ὑπο-
 λῶν συμβεβηκότων τὴν παθόντων.

Οὕδε βαπτίζειν τοὺς δαιμονώοντας, εἰ καὶ κατη-
 χούμενοι προσηλύτοι. φησὶ γάρ ὁ δάτορος κα-
 μὼν τῷ αἰγίου τιμοθέῳ ἀλεξανδρείας, ὅτι πρὶν ἢ
 τῇ ἀκαθάρτῃ δαίμονος καθαρθῆναι ὁ δαιμονῶν,
 ἐβαπτίζεσθαι.

Οἱ δὲ τέταρτος αὐτῶν καμὼν φησὶν. ἐὰν μὴ
 ὑποδαίμονος ὁ κατηχούμενος ἐνοχλεῖται, ἀλλ'

κῶ, ἐγὼ ἀφ' ἡμῶν μίσοι τὰς ἁμαρτίας σκ. ἀλλὰ, τέκε
μοι ἀφέωνται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σκ. τοῖσι πάν-
σατε ἀδελφοί πάντα. μὴ ἔτι εἰς ἔθρονον κα-
τὰ τῶν γραμμῶν τῆς γλῶττης καὶ τῆς χειρὸς κιν-
εῖτε, ἵνα μὴ παρὰ τοῦ δικαίου ὑποχέτε, ὡς μισοῦ-
σιν ἀδελφοί, καὶ τοῖς ἐκείσε παραπεμφθῆτε δικαιο-
κριτοίς·

Περὶ τῆ ἐννοίᾳ καιρῶ δεῖ βαπτίζεσθαι.

Ἡ ἐνομιμῇ ὅτι ἀνάγκης καταπειγούσης, κατὰ πάν-
σας ἡμέρας, ὥρα καὶ στιγμή. ἀνάγκης δὲ μὴ
ἔσκει φησὶν ὁ μέγα καμὸν τῆς ἐν λαῷ δικαίας συνω-
δου, ὅτι ἐδεῖ μετὰ δύο εβδομάδας δεῖχεσθαι εἰς τὸ
φῶτισμα τῆς τεσσαρακοῆς. τῆ τὸ δὲ μὴ ὡς ἐ-
πιτοπλῆθρον ὑπερεῖται. τῆς ἐκκλησίας ἴσως τῆ
ποτὶ τε ποιούσης, διὰ τὸ τῷ ἁγίῳ σαββάτῳ ἔγγυς
ᾗντι τῆς ἀγίας ἀναστάσεως τοὺς κατακυμνήτους
βαπτίζεσθαι, κατὰ τὴν παλαιὰν συνθήκην·

Περὶ τῆ ἐννοίᾳ τόπῳ δεῖ βαπτίζεσθαι.

Ἡ ρογκουμνῶς μὲν καὶ πρώτως ἐν ταῖς ἀγίαις ἐκ-
κλησίαις. κατὰ δὲ ὁ μὲν καμὸν τῆς ἐν τῷ φούλ-
ῳ ἀγίας συνωδου φησὶν. ἀνάγκης δὲ καταπει-
γούσης

ἐν τῷ περὶ τῷ βαπτίσματος, καὶ ὁ τίς καμπε
λάμπρον ποιήσας, ἐν τῷ περὶ τῷ ἁγίου βαπτί
σματος ἀνθρώπου ὁ δόξω, οἱ ἔκαστος τὰ τῆς ἀμφοτέρω
κῆς ἁγίας ἐκκλησίας μυκηθέντες. ἔτι καὶ ὁ διδά
σκαλος ὁ δεραμίδος, ἐν τῷ τεταρτῷ τῶν ἀποφά
σεων ζήτηματι δατόρῳ, λέγουσιν ἡμᾶς τοὺς γραμ
μοὺς, ὅτι ἐλέγομεν βαπτίζεται ὁ δὲ ἄλλος τῷ θύ,
ἀλλὰ ὁ δὲ ἄλλος τῷ χυ. τὸ τοῦ ἐκ αὐτῆς ποτὲ τῷ ἀλῆ
θειᾷ ἀπαζόμενος ἀποδεξάμενος διωκόμενος. Σὺ τὰ
τῆς ἐκκλησίας βιβλία, ψυχολογίατε φημί, καὶ ἡ
τῷ βαπτίσματος τελετῇ, μάρτυρες τῆς ἀφ' ἑ
δᾶς. δεικνύοντες ἡμᾶς ἀνωτόρους εἶναι παμ
τὸς φύον. εἰσελθετε τοῖς μὲν ἀδελφικῶς εἰσελ
θατε, καὶ πῶς τὸ μυστήριον τῷ βαπτίσματος ἐκ
τελεῖ ἡ ἀμφοτέρω ἐκκλησία κατασκευάζει. Σ
ἀκριβῶς πάντα τὰ ἐκ ἐκ τῶν ἐκκλησιᾶν ὁράμεντες.
ὁρθῶς καὶ ὁρθοδόξως γίγνεται καθὼς Σὺ τῶν
θεολόγων ἀρχῶν διομήσιος ὁ ἀρεοπαγίτης ἐν τῇ
ἐκκλησιαστικῇ ἰορραρχίᾳ περὶ τῆς ἐπιλοσόφης
σπ. αἱ ἱεραὶς θήσεως πείρα πάντων τῶν ἀπο
δείξεων βιβλίων τῶν εἰσιν. προφορῶν δὲ πα
θητικῶς τὸ βαπτίζεται ῥήμα ἐχὶ ἐν ὁρμητικῶς.
δυοῖν ἕμεκα. πρῶτον ὅτι καμ' τῷ θείῳ καὶ ἰδρῶ ἀ
αγγελῶ ἀμφοτέρω ῥήματα. τὸ τε βαπτίζω φη
μί, καὶ τὸ βαπτίζεται, ἀρίσκειται. καὶ γὰρ τὸ βα
πτίζω

αἰβάτωιδα μήπω ἐαυτὴν ἴσως τίς, εἰς τὸ ποῦ μὴ οὐ
 τος ἰδὼς βαπτισθῆναι, εἰ βαπτισαὶ δὲ ὁ ἴδιος
 πατήρ, ἡ οἷος δὴ ποτε ἄλλο ὁρῶν τὰ τῆς ἀγίας ἐκ
 κλησίας φροῦν ἐκ ἑφρ ἀμαρτία :-

Τὶ τὸ τελικὸν αἷτιον.

Π ὁ τελικὸν αἷτιον ὅτι, τὸ ἀποκαθιστῆναι τὸν βα
 πτιζόμενον μακάριον, ἁγιον, τέλειον, ζῶντα, ῥωμ. γ'.
 , ὑποθετὸν τῆς θύτης οἰκείου. φησὶ γὰρ ὁ μακάριος
 , παῦλος ἐν τῷ γ'. τῆς πρὸς ῥωμαίους ἐπιστολῆς,
 , ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς χριστοῦ, εἰς τὸν θάνατον
 , αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν, συνετάφημεν οὖν αὐτῷ
 , διὰ τῆς βαπτίσματος, εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὡς πόρ
 , ἡ ὁρῶν ἡ ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τῆς πατρὸς, ἔτω ὁ
 , ἡμεῖς ἐν καμνότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. εἰ γὰρ
 , σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τῆς θανάτου
 , αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνάστασις εὐδοκίας. τὸ το
 , γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμεῶν, ἄλλο συνεστα
 , ρῶν, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας, τῆ
 , μηκέτι δευτέρου ἡμεῶν τῆς ἀμαρτίας.

Εἴ τι ὁ αὐτὸς ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς ἐφεσίους, προο
 εἰσας ἡμεῶν εἰς ὑποθέσιν. Εἴ τι γρηγόριος ὁ μύσ
 σης ἐν τῷ περὶ βαπτίσματος φησὶ, τίς καὶ ὁ
 δωρ, εἴτα φησὶ τὸ ἐκ τῶν ἀναφύμενων ἀγαθῶν
 ὅσον ὁ οἶον, ὡς πρὸς αὐτὸ τὸ εἶον ἔχει πλὴν οἰκεί
 τητα. ἀλλ' εἰς τινὲς καθάπερ ὁ μεταρρυθμισ
 ἐν τῷ ἐφ' ἐσ. α'.
γρηγόριος ὁ μύσσης.

τὸ ὄνομα τῆς πρῆς, καὶ τῆς υἱοῦ, καὶ τῆς ἁγίου πνεύματος,
καθὼς ἐν κεφαλαίῳ δαυτῶ τῶν πράξεων ἱστα-
ρεῖται. ὅτι φησὶν ὁ μῆγας βασιλεὺς, ἐν κεφα-
λαίῳ ἰβ. τῶ περὶ ἁγίου πνεύματος. τὸ ὄνομα τῆς χυ, S
ἢ προσκυνεῖα, τῆς παμπῆς δεξιᾶς ὁμολογία.

Δηλοὶ γὰρ φησὶν ὁ ἅγιος, τότε χεῖρα πτα-
θεὸν, καὶ τὸν χειρὸς ἐν τῇ ἡμῶν, καὶ τὸ χεῖμα, τὸ
πρῶτον τὸ ἅγιον. ταυτὶ δὲ ἔχ' ἕως ἔχει, ἀλλ' ὅτι
αμυγαλὸν ἐκφῶνως S αἰσθητῶς τὸ εἶδος ὁρᾶν
δεῖσθαι. ἡγοῦμαι τὸ, βαπτίζεται ὁ δέλος τῆς θεοῦ,
εἰς τὸ ὄνομα τῆς πρῆς, καὶ τῆς υἱοῦ, S τῆς ἁγίου πνεύματος.

Ἰσχυρὸν δὲ ὅτι μὴ παρόντος ἰσχύος ἀμύγκης κα-
τεπειγούσης, διώσεται S ἰσοροδίακων βαπτίζεσθαι.
καὶ λαϊκὸς χειρὸς ἀπτε γυνή, ἀπτε ἄρρεν,
λαμβανόντων ὕδωρ, S βαπτίζων τὸν ἡμέτερον λέγων.
βαπτίζεται ὁ δέλος τῆς θυοδεῖρας. ἢ βαπτίζεται
ἡ δέλη τῆς θυο, ὁ δεῖμα. εἰς τὸ ὄνομα τῆς πρῆς, καὶ τῆς
υἱοῦ, καὶ τῆς ἁγίου πνεύματος. περὶ τούτων ἀνάγκη
καμύνα τῆς ἁγίας ρικηφόρου κωμωδίας πρὸς ὁλεως.
ὅστις φησὶν. ὅτι κατὰ περιστάσιν καὶ μορὰς
λιτῶς, ὡς αὐτῶς S διάκομος διώσεται βαπτίζεσθαι.

Εἴ τι φησὶν ὁ ἅγιος ἀνγουσῆμος πρὸς φουρ-
τωμάτων. ὅτι χεῖρας κατεπειγούσης, ἐκδοσιν
οἱ λαϊκοὶ παρέχειν τοῖς βαπτιζομένοις, τὸ βά-
πτισμα. καὶ αὐτὸς ὁ αὐτὸς φησὶν. ὅτι χεῖρ τὰ
αὐτὰ

ἐποιήσας παρέβη τὴν ἐντολήν. ἡ δὲ ψυχὴ, ὅτι ἐμ-
 παθὼς ὤρετό τῃ καρπῷ ἐκλινόν εἰς τὴν σαρκὸς
 ὄρεσιν. ἡ δὲ σὰρξ, ὅτι ἐγάσαστο τῇ καρποῦ, καὶ ἠγά-
 το τῆς ἡδύτης, καὶ φθαρτὴ ἀπὸ τῆς φθαρτῆς γέ-
 γεμε, καὶ ἀδυνάτως εἰσὶν πράξατο ποικίλας. ὅθεν
 ἡ ἀγία τριάς Ὡσα δομλὴν τῷ βαπτίζομενῳ, τῷ
 μὲν μοί, τὴν τῷ φωτὶ τῷ ἀληθινοῦ δωρεῖται
 γνωσιν, διὅς τὴν αἰώνιον γνωρίζεω. αὐτὴ δὲ ἰω. ιζ.
 ὅτι φησὶν ὁ ἀγγελικὸς ἰωάννης, ἡ αἰώνιος ζών,
 ἵνα γινώσκωσι σὲ τὸν μόνον ὄντα ἀληθινόν θῆ,
 ὅς ὁ ἀπείρητος ἰσχυρὸς τῇ δὲ ψυχῇ δωρεῖται τὴν
 καθάρσιν καὶ τὴν ἰσχύ, καὶ ταύτῃ ἐνδυναμῶ-
 σα, κατὰ τῆς σαρκὸς χωρεῖν καθοπλίζε, ὅπως
 μοι αὐτῇ μὴ ποιῇ, κατὰ τὸ, τῆς σαρκὸς ἡμῶν ρώμ. ιζ.
 πρόμοι αὐτῇ μὴ ποιῇτε, εἰς τὰς σαρκικὰς Ὡσάδιν
 μίας. τῇ δὲ σαρκὶ δωρεῖται τὴν ἀπειθείσιν, ὅπως
 τῷ κρείττονι, ὑποτάσσεται. πρὸς δὲ ὅτι τῷ φθο-
 ραὶ ἀποβάλλει ποιῇ ἐν τῷ ὕδατι, καὶ Ὡσάδιν
 θεοῦ αὐτὴν κατόργάζεται, ὅπως μετὰ τὴν αἰ-
 τῆς ἀφάρσιν, τὴν ἀφάρσιν, τὴν κοινήτητα,
 τὴν λεωπότητα, καὶ τὴν δόξαν, ἀπολήφεται
 τῶν δικαίων.

Ἀλλ' ἵσως αὖτις Ὡσάδιν τὸ εἶδος ἀπορήσει ἐν-
 τῇ βαπτίσματος λέγων, τίμος ἔρεκα οἱ ἀπαύστοι
 λοιβεῖσιν εἰς τὸ ὄνομα τῷ κυρίου ἰσχυρὸς, ὅς ἕως

μασκίως ἐν τῷ περὶ τῆς θεοῦ βαπτίσματος.
αὐτὰ τὰ βαπτίσματα ἡρῶναις ἀγίας τελεῖται,
εἰς τὴν αὐτῶν σύστασιν καὶ διαμορφῶν.

καὶ ἄλλως.

Επειδὴ ὅλη ἡ ἀγία τριάς εἰς τὴν τῆς ἀδὰμ πλάσιν
καὶ γενέσιν σωζήσεται, ὅτι γὰρ ὅπου αὐτὴ ἐπλάσθη
τὸν ἀνθρώπον, ὁ ὕψος ἐνεφύσθη εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τῆς
προϊούζωνος. τὸ δὲ πρῶτον τὸ ἅγιον ἐξωποιοῖσεν.
καὶ ἐγένετο τὸ φῶς ὁ ἀνθρώπος εἰς ψυχὴν ζωσάντων.
καὶ εἰς τὴν τῆς μέσας ἀδὰμ εἶδει γενέσιν σωζήσεται.

βασιλ. καὶ γὰρ ὁ ἄγγελος εἶπεν τῇ παρθένῳ, πρῶτον
δατὶ ἐν γοῖν ἐξελάσεται ἐπὶ σέ, καὶ δυνάμεις ὑψίστου
τῷ ὁρῶν ἐπισκιάσει σοι. αὐτὴ τοῖνυν ἡ ἀγία τριάς ἐν ἐνί
ματι τῆς κατὰ ἡμῶν σωζήσεται, εἰς τὴν ἡμῶν ἀναγέννησιν.
πρὸς τὴν καὶ γὰρ βαπτίζομεθα εἰς τὸ ὄνομα τῆς πατρὸς, τέκ-
νου καὶ τῆς ἁγίας πνεύματος. καὶ οὕτως, αὐτὸν τὸν ἅ-
γιον πρὸς δυσάμεθα. πρὸς ἀγίου ἀνῶθεν ἐγενήθημεν.
βαπτίζο-
μεθα.

καὶ ἄλλως.

Τεῖα ἡμεῖς ἀπὸ ἡμεῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἀνῶ. ὅτι
καὶ ψυχὴ καὶ σὰρξ. καὶ ὁ μὲν ῥοῦς σκοτιάζει
τοῖς τῆς γυναικὸς ῥήμασι καθυπαχθεῖς, κακῶς
ἐνοήσας

- αλλήλοις μέρουται, καὶ δι' ἀλλήλων κρουόμεθα.
 · Ὡσαύτῃ τῇ καθ' ἡμετέραν τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὁ θαύμα
 · τος ὑπόγειος, καὶ κατὰ τὴν κοίτην γέγομε φύ
 · σιν, ἡ θαυμάτις μίμησις. ἡ παρ' ἡμῶν γενομένη, ἐν
 · τῇ γέστορι διατυπώται τοι χεῖρ. καὶ ὡς ἐκείνος
 · ὁ αὐτὸς ἀνάλαβὴν τὴν μεκρότητα μετὰ τὴν ὑπὸ
 · γειοθῆσιν, τεταυρῶς Ὡσαύτῃ ζωὴν πάλιν ἀνέειδεν
 · μὴ ἔτι πᾶς ὅσων ἡμετέρος κατὰ τὴν τῆ σώμα
 · τος φύσιν ἐκείρῃ, πρὸς τὸ αὐτὸ κατόρθωμα βλέ
 · πων. τὸ κατὰ τὴν ζωὴν λέγω πόδας, ἀπ' τῆς
 · τοῦ ὕδατος Ὡσαύτῃ χεῖρ. καὶ ὑποδείξαι τὸ φοιτῶν
 · ἐν τρεῖς περὶ ὁδοῖς, τὴν τε κλήρομ τῆς ἀνάστασις
 · χεῖρ ἀπεμύνηται ~

Περὶ τῆ εἰδους τῆ βαπτίσματος.

Π ὁ εἶδος τῆ ἀγίου βαπτίσματος ὅτι, ἡ τῆς ἀγίας
 τριάδος Ὡσαύτῃ κλησις, κατὰ τὴν τῆ σωτῆρος ἡμῶν
 ἐντολήν. παρὰ τοῦτον γὰρ ἐνετάλατο τοῖς ἱε
 ροῖς μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, μαθητεύσατε
 πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄ
 νομα τῆ πατρὸς, καὶ τῆ υἱοῦ, ὁ τῆς ἀγίας πνεύματος. τῇ τῇ
 ὅτι τὸ εἶδος τὸ εἶδοποιον ὁ τὸ τὸ εἶναι παρέχον
 τῇ ὁδοῦ χεῖρ. καὶ διατὶ τὸ εἶδος ὅτι ἡ
 Ὡσαύτῃ κλησις τῆς ἀγίας τριάδος; διότι φησὶν ὁ δαυ

τικόν. διὰ τῆ τοῦ ἁγίου ὕδατος καὶ ἐκ ἄλλοτὶ εἰς τὴν
τῆς αἰῶνος βαπτίσματος τελευτήν, παρὰ τῆς σω-
τῆρος ἡμῶν ἐνομοθετήθῃ δικαίως.

Εἴ τι καθ' ἀπόρον τὸ ὕδωρ τῆς κατακλυσμῆ, τῆς
ὧν τῆς μῶς τῆς ζωῆς ἐξέρησεν, καὶ τῆς θανάτου αὐ-
τοὺς παρέδωκε. ἔγωγε τὸ ὕδωρ τῆς βαπτίσματος
τοῦ ἁμαρτίου ποιεῖ, ἀποσπύχω τῆς βαπτισθῆ-
ντας τῶν ῥύπων, φερεῖ μὲν αὐτοὺς τῆς θανάτου,
παρέχει δὲ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. ὁ δὲ ὁρὸς διορί-
στος ἐν τῇ θεωρίᾳ τῆς περὶ τῆς βαπτίσματος φησὶ
καὶ μοισωετῶς ἐν ῥοαὶ ταῖς ὁρᾶς, μεθ' ὅσας οἰκείους
ἔχει τὰ σύμβολα. Ὁ γὰρ ὧν ἐν τῇ θανάτου ἰδὲν
τίθεται. ἐφ' ἡμῶν, ἐκ τῆς οὐσίας ἀνυπαρξία, κατὰ τὸ δό-
γματος. ἔγωγε ἑτέροις, ἀλλ' ἡτῶν ἡνωμένων διακρίσεις, εἰς τὸ
ἡμῶν ἀφανὲς ἄγουσα. τὴν ψυχὴν μὲν ὡς ἐν ῥοᾷ
ῥήσει σώματος αἰδῶν γυνομένη. τὸ δὲ σῶμα ὡς
ἐν γυνομένη καλυπτόμενον, καθ' ἑτέρας ἀντιπαρατάξεως
ποσειδῶν ἀλλοιώσεων, ἐκ τῆς κατ' ἀπόρον ἰδέας ἀφαι-
ρίζομενον. οἰκείως ἡδὲ ὕδατος ὁλικὴ καλύψις εἰς
τὴν τῆς θανάτου, καὶ τῆς ταφῆς αἰδοῦς εἰκόνα
παρελκνεται.

ἡ γυνώσκῃ Εἴ τι φησὶν ὁ μέγας ἡ γυνώσκῃ, ὁ μὲν ὅσας ἐν τῇ
μύστικῃ. περὶ βαπτίσματος λόγῳ, πολλὰ πρὸς ἄλληλα
τὴν συγγένειαν ἔχει γῆτε καὶ ὕδατος, μόνον τῶν
φοιχέων βαρύντορα ὄντα καὶ κατωφρόν, καὶ ἐν
ἀλλήλῃ

τῶν ἡμῶν παρέστη. φησὶ δὲ καὶ ὁ προφήτης.
 ραμὲν γὰρ ὕδωρ ὑμῖν καθαρόν. ἡγοῦν φυσικὸν
 καὶ φοιχέωδες. καὶ διατὶ ὕδωρ καὶ οὐκ ἄλλο τῶν ὁρώτων.
 φοιχέω, εἰς τὴν τῆς ἀγίας βαπτίσματος εἰσῆλθῃ, διατὶ ἐν
 τελειῶν· λέγομεν ὅτι τὸ ὕδωρ ὅτε μὲν ἄρατον, καὶ ὕδατι βα
 πτίζονται καὶ τῶν ἔξω φησὶν. ὅτε μὲν ἀμαγνέον, ὡς ὅτε
 πρὸς τὸ ζῆλον. καὶ χηρίσμων πρὸς τὴν τῶν ἀμώμεθα.
 καθαρότητα. ἔτι ὁ θεὸς ἐκ τῶν ὑδάτων τὴν τῶν
 πτωχῶν φύσιν ὁρίσκει. οἷς καὶ ἡμεῖς φρόντισι
 μι ὁμοιοῦμεθα. καὶ γὰρ καθὰ πόρ· εἰκαὶ ἐκ τῶν
 ὑδάτων τὸ εἶναι ἑλαβον, ὅτι τὴν πρὸς τὰ ἀμώμεθα
 διῆλθον παρὰ τῆς φύσεως ἑλαβον ἰχθύν, ὅτε ὅτι ἡμεῖς
 τὸ εἶναι τῆς ἀμαγνήσεως ἐκ τῆς ἀγίας ὕδατος
 τῆς βαπτίσματος λαμβανόμεν, καὶ ὡς ἐπὶ τῆς
 ρυγῆς χερσὶν, τὴν τε καθαρότητα φημί καὶ τὴν
 θείαν χάριν, ἔχοντες, εἰς αἰῶνας αἰῶνα τὸ πολὺ
 τὰ μα ἡμῶν ὑπαρξαι ἀμαγόμεθα.

Εἴ τι τὸ πᾶν τῆς δι' ὧν φέρετο φησὶν ἡ θεία γεν. α.
 γραφὴ δι' αὐτῶν τῆς ὕδατος. τίμος εἴκειν· ἅπαντα
 κείμεται ὁ θεὸς βασιλεὺς λέγων. ζωογονοῦν βασιλεὺς
 αὐτὸ καὶ σωθῆναι. ὅθεν εἴκειν τὸ ὕδωρ. τῆς το
 εἰκόμει, καὶ ὅρα καλῶς καὶ σκόπει τῶν. ἐκ
 ὕδωρ, ἐνταυθα ὕδωρ. ἐκεῖ πᾶν δι', καὶ ἐνταυθα
 πᾶν δι'. ἐκεῖνο ἐξωγόμει, καὶ τῆς τοῦ οἴκους. ἐκ
 πολεμικῆς, καὶ τῆς τοῦ γεννητικῆς, καὶ καθαρο
 τικόν.

πραΐεις σωμὴ ἀνδρες ἀδελφοί· πέρος δὲ ἔφη πρὸς αὐ-
κεφ.β. τὴν μετανοήσατε ὅ βαπτισθῆτε ἑκάστος ὑμῶν,
ὅτι τῷ ὀνόματι ᾧ χυεῖς ἄφεσις ἁμαρτιῶν, φη-
σὶν· οἱ μὲν ἀσυνήκως ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον,
αὐτῷ ἐβαπτίσθησαν. καὶ προσετέθησαν τῇ ἡ-
μόρᾳ ἐκείνῃ ψυχαῖώς εἴς τρεις χίλια.

Περὶ τῶ ὁποῖα καὶ πόσα εἰσὶ τὰ τῷ ἁγίου βα-
πτίσματος ἀνάγκαια.

Καὶ πρῶτον μὲν ὅτι τὸ ποιντικὸν αἷτιον,
Δύτορον, τὸ ὑλικόν.

Τεῖτον, τὸ εἰδικόν

Τέταρτον, τὸ τελικόν.

ἡρυσόμο- **Κ**αὶ ποιντικὸν μὲν αἷτιον ὅτι προηγουμένως ὁ
μος. κυρίως καὶ προκαταρκτικῶς ὁ θεός. φησὶ γάρ ὁ
θεὸς ἡρυσόμομος ἐν τῇ λγ'. ὁμιλία τῷ καταίῳ
ἀμύλῳ εἴρηται ἡμῖν, ὅτι ἐκ ἀφ' ἐλὸς ὅτι ἡ ὀταρσί-
σωμ τὸ ὕδωρ, ἀλλ' ὁ πῶν ἀγγέλων δεσπότης, ὁ τὸ
παῦ ὀργαζόμενος. Δύτορον δὲ αἷτιον ὁ, καὶ
ὀργαμικόν ὁ λειτεργικόν λέγεται ὅτι ὁ οἰόρᾳς.

Τὸ δὲ ὑλικόν αἷτιον ὅτι τὸ ὕδωρ τὸ φυσικόν
καὶ τοιχειώδες. οὐ γὰρ ἔξερει ἐν ἄλλῳ βαπτί-
ζειν ὕδατι. εἶον ὅτι τὸ ἐκ τῶν ῥόδων, ἢ βοτα-
μῶν ἄλλων ἐκτεπζόμενον. καὶ γὰρ ὁ κύριος
ἐν τῷ φυσικῷ ὕδατι βαπτισθῆς, τὴν ὑλὴν ταύ-

τὴν

θάλασσα. διῆς διελθόντες οἱ ἰσραηλῖται, τῇ θα-
 ράτῃ καὶ τῆς δελίας τῇ φαραῶ ἐλυβρίθησαν.
 πάντες φηοὶ ὑποτίμωμε φέλλω ἦσαν, ὅ παῖ κορυμν.
 τες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον, καὶ πάντες εἰς κεφ. i.
 τῶν μωϋσῶ ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ θαλάσῃ. ἔτι
 ψάλλει ὁ ἑκκλησία. θάλασσα ὡς τύπος ὕδα-
 τος, ἡ δὲ μετέλη τῇ πρῆς.

Εἴ τι τύπος ὡς καὶ σύμβολον τῇ ἁγίου βα-
 πτίσματος, ἡ τῶν ποδῶν τῶν μαθητῶν παρὰ
 τῷ κυρίου γύψις. κατὰ τὸν θεὸν δαμασκινῶν,
 ἐν κεφαλῶν ἐν μεσηκοῶ, τῇ τετάρτῃ βιβλίῃ.

Περὶ τῆς πότε ἤρξατο τὸ βάπτισμα ἐν ὕδατι.

Ιὲν ταῖς πολλὰ ἀφέντες, καὶ τὰς τῶν πολλῶν
 ἐννοίας παρωσόμεθα λέγομεν. ὅτι ὅτε οἱ ἅγιοι
 ἀποστόλοι, τὴν τῇ παμαγίᾳ πρὸς ἐνεδίθησαν δύ-
 μαμιν κατὰ τὸ γεγραμμένον, καὶ ἡ τῇ παμαγίᾳ
 πρὸς καθόδος ἐν εἶδει πυρὸς, ὅτι τὰς κεφαλὰς
 αὐτῶν κατέλθε, τότε ἐβάπτισον. φησὶ ὁ ὁ θεὸς
 λουκάς ἐν ταῖς πράξεσιν ἐν κεφαλῶν β. ι. ὡς
 ὁ πῆρος ὁ κορυφαῖος τῶν ἀποστόλων, σὺν τοῖς
 , ἐνδεκα σταθεῖς ἐδημηγόρησε τοῖς ἐκεί. ὅτι ἀκού-
 , σαιπτες κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ, εἰ πόμσε πρὸς
 , τὸν πῆρος ὅτι τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους, τὶ ποιῇ-
 σωμεν;

ἡγυσο-
φομα.

τω, ἐντῇ ἀποκρύπτει τῷ σώματι τῶν ἁμαρτιῶν
τῆς σαρκός, ἐντῇ περιτομῇ τῷ χυ. Ὁ δὲ θεὸς ἡγυ-
σόφομος, ἔχειρ ὧσά γε καὶ ὡς ἐκεῖ τὴν περιτο-
μὴν ταύτῃ, ἀλλὰ τὸ πρῶτον. ἔμφορος ἀλλ' ὅλον ἀν-
θρώπου περιτέμνει σῶμα. Ὁ τὸ σῶμα κατέκο-
σεν ἀλλὰ τὸ μὲν, σαρκικῶς, τὸ δὲ πνευματικῶς περιτέμνει-
ται. ἀλλ' ἔχ' ὡς ἰσδαῖοι, ἔχειρ σάρκα, ἀλλὰ ἁμαρ-
τήματα ἀποκρύπτει.

ἀδαρά-
σος.

Καὶ ὁ μέγας ἀδαράσος ἐν τῇ περιτομῇ λό-
γῳ. τύπος ὡς ἡ περιτομή φησὶν τῷ βαπτίσμα-
τι. ἔτι δ' ἄγιος ἰωάννης ὁ δαμασκηνὸς ἐν βιβλίῳ
τεταρτῷ φησὶν, ὅτι ἡ περιτομή τύπος ὡς τῷ βα-
πτίσματι.

ἡγυσο-
φομα.

Εἴ τι καὶ ἡ προβατικὴ κολυμβήθρα, τύπος
ὡς τῷ βαπτίσματι, κατὰ τὸν θεὸν ἡγυσόφομος.
, φησὶ γὰρ ἐν τῇ λγ'. ὁμίλια, τῇ κατὰ ἰωάννην ἀν-
, ἀπέλειπε. τίς ὁ τῆς θοράκας ῥόπος οὗτος; ποῖον
, ἡμῖν μυστικὸν αἰνίττεται ἔχ' ἀπλῶς ἐξέειπεν ταῦν.
, τα ἀναγέγραπται ἀλλὰ τὰ μέλλοντα ἡμῖν ὡς
, ἐκείνη καὶ τύπῳ προῦ πορράφει, Σαυῖς. τί
, οὐκ ὅτι ὁ ἔπος πορράφει; ἔμελε βαπτίσμα δεδόν-
, θαι, πολλὴν δυνάμιν ἔχον. Ὁ δὲ βαπτισμὸς μεγάλῳ,
, βαπτίσμα πάσης ἁμαρτίας καθαίρον, Σαυῖς
, μετὰ τὸν ζῶντα ἐμποιοῦν.

ἡγυσο-
φομα.

Εἴ τι τύπος ὡς τῷ βαπτίσματι, ἡ ἐρυθρὰ
θάλασσα.

φῶτισμα.

αἰφθαρσίας ἐνδυμα.

λουτρον παλιγγενεσίας.

καὶ σφραγίς.

καὶ καθάρισον.

Δῶρον μὲν καλεῖται . ὅτι δωρεὰ δίδοται τοῖς αὐτοῖς αὐτὸ . φησὶ γὰρ ὁ προφήτης ἡσάϊας . ὅσοι μὴ ἔχοντες ἀργύριον , βαδίσαντες ἀγοράσατε .

Καλεῖται χεῖρσμα, ὡς πρὸς τὰς ὀφείλουσας βλάβη, ὡς σωδατομένης τῇ ὕδατι τῆς αἰμαρτίας .

Χεῖρσμα ὅτι ἔστιν ἰσθμὸν, καὶ βασιλικὸν φῶτισμα, ὡς λαμπρότης .

Ἐνδυμα, ὡς αἰχλὺς κάλυμμα . λουτρον δὲ, ὡς ἐκπλυσίς .

Σφραγίς, ὡς τήρησις, καὶ τῆς δεσποτείας τῆς κυσμείου .

Περὶ τῶν πόσων καὶ ὁ ποῖα προδετύπων τὸ μυστήριον τῆς βαπτίσματος .

Κ αὶ πρῶτον ἡ περικοπή, καθὰ ὁ παῦλος βοᾷ . κολασ.
αὐτὸς ἔστι φησὶν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς β'.
σίας, ἐν ᾧ ὁ πόντος ὡς περικοπὴ ἀχαιοποιή

ράτῃ, κατὰ τὸ, ἐκ ἑτιζωῶ. ζῆ δὲ ἐνέμοι χεῖρας·
εἶπε τῆς ταφῆς, κατὰ τὸ, σωετὰφνημῃ αὐτῷ
διὰ τῆ βαπτίσματος. εἶπε τῆς ἀμαρτίας, κα-
τὰ τὸ σωηγόρῃ μὴ αὐτῷ, διὰ τῆς ἀμαρτίας.
ἀμβρόσιος. Οὗ δὲ θεὸς ἀμβρόσιος, ἐν τῷ περὶ μυστηρίων φη-
σιν, ὅτι τὸ βάπτισμα ὄξιν διὰ βασίσεως τῶν γυναικῶν
πρὸς τὰ ὧσιν, διὰ τῆ ὕδατος τῆς βαπτί-
σματος.

δαμασκη. Οὗ δὲ ἰωάννης ὀδαμασκινὸς ἐν βιβλίῳ τετάρ-
τῳ. βιβλ. πῶ, ἐν τῷ περὶ βαπτίσματος φησιν. Ὅτι τὸ
βάπτισμα ὄξιν φέως ἀρχὴ τῆς ἀγίας πνεύματος,
καὶ ἀρχὴ ἐστὶν τοῦ, καὶ σφραγίς τῆς παλινγε-
νείας, καὶ φυλακτήριον καὶ φωτισμὸς ἡμῶν.

καὶ ἄλλως.

Βάπτισμα ὄξιν μυστήριον, διὸ ἄμην ἔχον ἐν ὕδατι
πολλῷ, καὶ δωρεὰν μεγάλῃ ἀμαρτίας καθαί-
ρου, διὰ τῆς ὧσιν κλίσεως τῆς ἀγίας τελέδος. καὶ
ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς ἀμαρτίας ζῶντα ποικίλ τὸν λαμβανόμενον.
Περὶ τῶν πολυωνύμων τῆς βαπτίσματος.

Ὁ βάπτισμα καλεῖται δώρον,
χάρισμα.

φῶ

ἄλλως.

ἐκ τῶν ἡ
γορευτῶν

Εἰς ὅτι φῶτισμα, λαμπρότης ψυχῶν, θεία θεολογία
μεταθέσεις, βοήθεια τῆς ἀσθενείας τῆς ἡμετέρας. ἐν τῇ περὶ
ἐμβαπτί
σματος.

καὶ ἄλλως ἐκ τῶν τῶν ἐρημικῶν.

Τὸ φῶτισμα σαρκὸς ἐστὶν ἀποθέσεις, πνύματα ἀ-
κολούθησις, λόγου κοίτη, πλάσμα τοῦ Ὁ-
μοίου, κατὰ κλυσμὸς ἀμαρτίας, φῶτος με-
τουσίᾳ, σκίτους κατὰ λυσις.

Φῶτισμά ἐστιν ὄχημα πρὸς θεόν. σιωπὴ καὶ
χρῆς. ἔρεσσις, πρὸς τὴν ἐκείνην. κλῆς οὐρανῶν
βασιλείας, ζωὴς ἀμείψις, δεικνύει ἀφαιρέσεις, δε-
σμῶν ἐκλυσις, σιωπὴ καὶ μετὰ ποίησις.

Φῶτισμά ἐστιν τὸ δῶρον τὸ κάλλιστον, καὶ με-
γαλοπρεπέστατον·

καὶ ἄλλως.

Εἰς ὅτι φῶτισμά ἐστιν, ὁμοίωμα τῶν ἁγίων καὶ τῶν ἁγίων βασιλ.
τῶν, τῆς τεταγμένης καὶ τῆς ἐκμεκρῶν ἀμαρτίας. εἰς ἐν τῇ περὶ
πενθῶν ὁ ἅγιος πᾶν ἡμῶν οὗτος, ὁμοίωμα τῶν ἁγίων, βαπτί-
κατὰ τὸ, οἱ δὲ τῶν τῶν χρῆσιν ἐξάρωσαν σὺν ζεταίσις.
τοῖς παθίμασι σταῖς ὁμοίωμα. εἶπε τῶν ἁγίων γαλατ. ε.
μάτη

ψαλ. λη'. παρακληθήσονται . καὶ ὁ προφήτης δαδ . τῶν
δακρύων μὴ παρὰ σωτήριος . καὶ τὸ κλίνων
μουλούσῳ καὶ ἐκάστῳ μύκτα δάκρυσι φησὶ . καὶ
τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνω .

δαμασκ. Οἱ δὲ ἅγιος ἰωάννης ὁ δαμασκηνός , Σ' εἶδρα βα
βι. δ'. ὁπίσματα τρία προσέθηκε τούτοις .

γενε. γ'. τὸ τῆ κατακλυσμοῦ διηλαθὴ
τὸ τῆ νόμου .

λουκ. ιγ'. καὶ τὸ τῆς μελλούσης κρίσεως , ἔσωθήσονται ἅλ
κολαγήριον .

Τοσούτων γουὼντων τῶν βαπτισμάτων , ὁ λό
γος ἡμῶν ὅτι , περὶ τῆ σωτηριώδους βαπτίσμα
τος τῆ κυρίου . ὅπου καὶ οὐρίζοιτες λέγομεν ,

Διομυσις Εἰς τῶν τῆ ἰσθῆ διομυσίου τῆ ἀρεοπαγίτης καὶ
κεφ. β'. τῶν αὐτῆ δὲ γουὼντων μαξιμούτε
καὶ ἄλλου .

Β ἁπλῶς δὲ ἀρχὴ καὶ ὁδοποιήσις τῆς πρὸς τὸν
θεὸν οἰκειώσεως , καὶ τῆς εὐουραμίου κληρονο
μίας ἐκκλησίας , γὰρ μή τις γνησθῇ δὲ ὕδατος καὶ πρὸς
σαρκίης ματος , οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
ἰσχυρῶν οὐραμῶν .
ας .

ἄλλως .

καὶ τὸ διὰ δακρύων.

, καὶ τὸ μὲν μωυσῶς ὁ μακάριος παριστάμενος. κορυ. α.
 , πάντες γὰρ φησὶν ὑπὸ τῶν μεθέλλων ἦσαν, Σ κεφ. ια.
 , πάντες εἰς τὸν μωυσῶν εἰσαποτίσαντο ἐν τῇ με
 , φέλῃ.

Τὸ δὲ, τῷ ἰωάννῃ οἱ ἀγγελισαὶ μαρτυρ. ματ. γ.
 , ροῦσιν. ἔξω ὁράει το φησὶν ὁ ἀγγελισαὶ ματ.
 , θαῖος πρὸς αὐτὸν ἰορσοῦμα, καὶ πᾶσα ἡ ἰου
 , δαῖα, καὶ πᾶσα ἡ περὶ χωρὸς τῷ ἰορδαμῇ, Σ εἶσαι
 , πωτίζοντο ἐν τῷ ἰορδαμῇ ὑπὸ αὐτῷ ἔξομολογοῦν
 , μέντοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. τὸ δὲ τῷ σωτῆρος ματ. θ.
 , ὁμοίως οἱ ἀγγελισαὶ φάμας κηρύττουσι. πορ. κεφ. κη.
 , ρά θύοντες φησὶν εἰς τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς
 , εἰς τὸ ὄνομα τῷ πρ., Σ τῷ υἱοῦ καὶ τῷ ἁγίου πνε
 , διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν, πάντα ὅσα ἐνετει
 , λὰ μὲν ὑμῖν.

Τὸ δὲ μαρτυροῦν. ὁ θεὸς ἰωάννης ὁ ἀγγελισαὶ ἀποκ. ζ.
 , γῆς ἐν τῷ ζ. κεφαλαίῳ τῆς ἀποκαλύψεως φη
 , σιν. εἶδον ἀπὸ πάντων ἔθνων καὶ φυλῆς πρὸ
 , εἰς βιβλημῆνους γολαὶ λάκας, οἷτινες ἔφερον Σ
 , φοιρῖνας ἐν ταῖς χόρσιν αὐτῶν.

Τὸ δὲ διὰ δακρύων, ὅ καὶ διὰ τῷ ἀγγελισαὶ
 , ματ. θ. α. παρῆσαν. δαὲ τῶν πάντες οἱ
 , κοπιῶντες Σ πεφορτισμένοι καὶ ὡς ἀμαπαύ ματ. θ. ια.
 , σω ὑμᾶς. Σ μακάριοι οἱ πεινῶντες ὅτι αὐτοὶ καὶ ἐ.

παρα

καὶ ἄλλως.

Βάπτισμα λέγεται, παρὰ τὸ ἄλλω τὸ τι φέρεται.
καὶ γὰρ οὐδὲν ἄλλο προσημειώσας καλεῖται. ὅτι
ἐν τῷ περὶ τῆς πληγῇ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῇ θανάτῳ
ὡς τὸ θεῖον βάπτισμα. ὁ κατακλυσμός ἐστι τῆς
γίου βαπτίσματος κατὰ τὸν πολὺν ἐν θεολογίᾳ χρη-
σιμότητος γόριον.
τοῦ λόγου.

Περὶ τῶν σημιαιολογίων τῆς βα-
πτίσματος.

Βάπτισμα λέγεται τὸ βρέχω.
βάπτω, τὸ χρωματίζω.
βάπτω, τὸ πλύνω.
βάπτω, τὸ κοιμῶς βουτῶ.

Περὶ τῆ ποσαχῶς τὸ βάπτισμα.

Κατὰ μὲν τὸν θεολόγον χρηγόριον ἐν τῷ εἰς τὰ
ἐκκλῆσια λόγῳ, πενταχῶς ὅτι.
ἡγοῦν τὸ τῆς μουσέως.
τὸ τῆς ἰωάννου.
τὸ τῆς σωτῆρος ἡμῶν.
καὶ τὸ τῆς μαρτυρίας.

καὶ

Περὶ τῆς ἐν ποίῳ καιρῷ δεῖ βαπτίζεσθαι.

Περὶ τῆς ἐν ποίῳ τόπῳ δεῖ τοῦ βαπτίσματος ὡς
τελεῖσθαι.

Περὶ τῆς ποίους δεῖ ἀμβαπτίζεσθαι, καὶ ποίους
ὀδεῖ.

Περὶ τῶν ἀμφιβαλλομένων μητῶν εἰς ἐκταπὶς
θῆσθαι.

Περὶ τῆς πόθου βαπτίσματος.

Βάπτισμα λέγεται, ἀπὸ τῆς βάπτω τὸ πταῖσμα.
καὶ γὰρ καθαπτόντις, εἰς ἑρυντωμένον φθῶν
σῶμα βαπτίζει αὐτὸ ἐν ὕδατι. τὸν μὲν, ῥύπον
παμπῶς ἀποβάλλει τῆς σώματος, τὸ δὲ σῶμα
καθαρίζει τῆς ἀκαθαρσίας, ὅτε ὁ βαπτισθεὶς,
ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ ὀρθοδόξῳ τήρει τῶν χειρισμῶν.
ἀποβάλλει μὲν οἰοῦντινα ῥύπον τῆς ψυχῆς καὶ
τῆς σώματος τὸ πταῖσμα, τοῦτέστι τὸ προπταπορ-
κὸν ἀμάρτημα, ἐν τῇ καταδύσει τῆς ὕδατος, καὶ
ἀποκαθαρίζεται καὶ λάκαμθεὶς, χιτῶνα θεοῦ
φαινομένου ἀμφιέννυται, τὴν χάριν φημὶ τὴν θείαν
αὐτῷ, ὅτε τὴν ζωὴν, ἐγὼ ἡλθον φησὶν ὁ κτῆρα ζωὴν
ἔχουσιν, ὡς ἀπολέσει διὰ τῆς παραβάσεως.

κεφ.θ'.

Περὶ τῆς τάξεως τῶν μυστηρίων.

Πρώτῳ ἔχει τάξιν τὸ θεῖον βάπτισμα, ὅτι αὐτὸ
ῥῆζιν οἰομενίτις βάσις τῶν ἄλλων μυστηρίων, ὥς ὅτι
αὐτῷ μὴ ὄντος, τὰ ἄλλα χειρισμὸν ἀποτελεῖν
ἐδυνάται.

δύτερον τὸ ἅγιον μῦρον

τρίτον ἡ ἰδρωσίνη.

τέταρτον, ἡ θεῖα κοιμωρία.

πέμπτον ἡ ὁμολόγησις

ἕκτον ὁτίμιος γάμος

ἑβδομον τὸ ἀνέλαιον.

Περὶ τῆς ἀγίας βαπτίσματος.

Πρῶτον ζητεῖται πόθεν βάπτισμα.

Δύτῳ, τὰ σημαινόμενα τῆς βαπτίσματος.

Τρίτον ποσαχὼς λέγεται τὸ βάπτισμα.

Τέταρτον τίθεται βάπτισμα.

Πέμπτον τὰ πολυώνυμα τῆς βαπτίσματος.

Περὶ τῆς πόσε καὶ ποῖα προδεδετύπου τὸ βάπτισμα.

Πότε ἤρξαντο βαπτίζειν οἱ ἀποστόλοι.

Περὶ τῆς πόσε ὥς ποῖα εἰσὶ τὰ τῆς ἀγίου βαπτίσματος ἀναγκαῖα.

Περὶ

σας. Διὸς εἰς τὸν ἐγκατὰ τῆς γαλιλαίας πα-
 ραγενόμενος γάμου, τῷ τῷ ἀλόγησε δείξας τὴν
 εἴρημον συζυγίαν αὐτῆς εἶναι θέλησιν καὶ βου-
 λην. διὸ καὶ δόγμα ἐνέθηκε κατὰ τῶν τὰς νο-
 μίμους γυναικῶν μοιχάειν προαιρουμένους λέ-
 γων. οἷς ὁ θεὸς ἐξέλενα ἄνθρωπος μὴ χωρῆται ὡς ματ. ιθ'.
 ταύτης μόνης τῆς αἰτίας ἔξ ἰσχυούσης τὴν διάζω-
 ξιν ποιῆν, καὶ ἀποστάσιν πέμπειν τῇ γυναικί.
 παρὰ γὰρ φησὶν ὁ ἀπολύων τὴν γυναικα αὐτῆς ματ. ι.
 παρεκτός λόγος πορνείας ποιεῖ αὐτὴν μοιχα-
 ῖσαι. ἀρὰ ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ πορνείᾳ ταύτῃ, ἀπο-
 λίσσαι διώκεται ἀποροκεματίζως.

Τὴν δὲ μετανοίαν ὁ αὐτὸς σωτὴρ ἡμῶν διὰ
 τῶν αὐτῆς θεῶν προφητῶν, καὶ ἀγίων καὶ ἱερῶν
 ἀγγελιστῶν ἐνετείλατο. Ἐπεγράφητε πρόσμε-
 φησί διὰ τῆς προφητείας μαλαχίᾳ. καὶ ἑπείρας μαλα-
 φήσομαι πρὸς ὑμᾶς. καὶ διὰ τῆς ἱεροῦ ἀγγελίας, χίας.
 μεγάλη χαρὰ γίμεται ἐν οὐνῷ, ἐπὶ ἐν ἡμάρταις
 λῶν μετανοούντι.

Τὸ δὲ ἀρχαῖον, διὰ τῆς θεοῦ ἰακώβου τῆς ὑπὲρ
 αὐτῆς τῆς κύ χειροτομηθείας, πρῶτος ἰδράρχου
 τῶν ἱεροσολύμων, ποιῆσαι ἐνομοθέτησε:-

168. ἰδράς ἡ κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ. σὺ γὰρ
φησὶν ἰδράς εἰ κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ.

Καὶ ὁ μακάριος παῦλος πρὸς ἐβραίους φησὶ
ἐβραί γ'. σὺν. ὁ χειρὸς παραγενόμενος ἀρχιδράς τῶν
, μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μεζομοσ καὶ τῆς
, λεωτορίας σκλήρως ἐχειροποιήτης, τουτέστιν, οὐ
, ταύτης τῆς κτίσεως, ἢ δὲ διαῖματος φάγων καὶ
, μόσχων. διὰ δὲ τῆς ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφ' αὐτὴν
, παξείς τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν ἀράμενος.
αὐτὸς ὁ σωτὴρ καὶ τὴν θείαν πρῶτος ὡς ἐτέλε
σεν ἰδρουργίαν, ἡνίκα τὸν ἄρτον διεδόρισεν, καὶ
τὸ ποτήριον καὶ τοῖς ἰδρῶσι αὐτῶν μαθηταῖς εἶπε.
λάβετε φάγετε τουτίμου ὅτι τὸ σῶμα, τὸ ὑποδ
, ὑμῶν κλωῖνον. καὶ πίνετε ὅτι αὐτῶν παίνετε τῆς
, τὸ ὅτι τὸ αἷμα, τὸ τῆς καμνῆς διαθήκης, τὸ ὑμ
, πρὸ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχωρόμενον, ἐκ ἁφῆσιν
, ἀμαρτιῶν.

Ἐκ τῶν εἰρημνίων γουὶ δὴλον ὅτι ὁ κύριος ἡ
μῶν καὶ θύτης καὶ θύμα γέγονεν, καὶ ἰδράς καὶ
ἰδρεῖν, ἐαυτὸν θύσας πρὸ θῶ καὶ πατρί, ὡς τὸ
ἴδιον, αἷμα λύτρον, ὑποδρὶ τῆς τῆς κόσμου σωτη
ρίας ἀμύνηκε.

Τὸν δὲ τίμιον γάμον ἐνέδεξεν ὅτι θέλημα
γυν. α. αὐτῶν εἶναι γίγνεσθαι. αὐτὸς γὰρ ἡν ὁ ἄρχις
πρὸ αὐτοῦ καὶ τὴν γυναῖκα βοηθὸν αὐτῷ πλά
σας.

ιγ.

Περὶ τῶν τῶν δὲ τῶν ὁ τὰ μυστήρια διαταξάμενος. κεφ. κ.

Ο τὰ μυστήρια διαταξάμενος, καὶ μομοθετήσας αὐτοὺς τοῖς δὲ τῶν ὁκῶν ἡμῶν ἰς χεῖρας. αὐτοὺς γὰρ πρῶτος ἐβασίλευσεν ὑπὸ ἰωάννου ἐν τῇ ἰορδαμῇ, ἕως ἡμερῶν καθάρσεως, ἕως γὰρ ὑπὸ τῷ προπατορικῷ ἡμῶν ἀμαρτήματι, ἕως μὴ ἀμαρτάνειν. ὡς οἶσιν ἐδεδείχθη δόλος ἐν τῷ ἁμαρτήματι αὐτῶν, ἀλλ' ἵνα ἡμᾶς ἀποπλύνῃ, καὶ καθάρσιν παύσας καὶ ἀγίασιν καὶ τῶν τῶν ὑδάτων φύσιν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ἡγίασε τῇ αὐτῇ παρουσίᾳ. αὐτὸς ὁ λυφωτὴς ἡμῶν, τοὺς ἁγίους αὐτῶν μαθητάς, ὡς προσέλας βαπτίζειν, εἰς τὸ ὄνομα τῶν πατρὸς καὶ τῶν υἱοῦ, καὶ τῶν ἁγίων πρὸς πάντα τὰ ἔθνη, τὸ μυστήριον τῶν ἁγίων βαπτίσματος ἐνομοθέτησεν.

Αὐτὸς ὁκῶν ἡμῶν ὑπὸ πρὸς χειρὶ εἰς, τῷ δευτέρῳ ἐλάίῳ, κατὰ τὸ εἶρη μυστήριον ὑπὸ τῶν ψαλμῶν δοῦν, διὰ τῶν τοῦ θεοῦ ἐχρίσεν ἐλαίον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτῶν ὑπὸ αὐτῶν διδασκόμενοι, ἐλάίῳ ἡλείφον τοὺς μοσσοῦντας καθὼς ὁ ἰσὶς μαρκὸς φησὶ. τῷ τὸ τὸ χρίσμα τὸ μυστήριον διεσήμεναι. ἔτι καὶ τὸ τῆς πόρνης ἐκέμο μύρον, τῷ τὸ παρεδίχα.

Τῷ δὲ ἰσὶς αὐτῶν, καὶ τῷ θείῳ λειτουργίᾳ αὐτοὺς ὁκῶν ἡμῶν ὑπὸ ὁμοθετήσας. Ὡς γὰρ

δ ἰσὶς

δαδ.

Λονη. ιε'. Ὡς γὰρ αὐφῆτε καὶ γενήσθε ὡς τὰ παιδία, καὶ μὴ εἰ
σέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἀνθρώπων. Σὰλλα
χοῦ μεγάλης χαρὰ γίμεται ἐν οὐρανῷ ὅτι οἱ
μαρτυλῶ μετανοοῦσι. καὶ ὁ θεὸς ἰακώβος. ἐ-
ξομολογήσθε φησὶν ἀλλήλοις τὰ ἀμαρτήματα,
καὶ ἄχεσθαι ὑπὲρ ἀλλήλων ὅπως ἰαθῆτε.

Εἰς καὶ ὁ γάμος ἀπαγγαῖον κατὰ τὴν ἐμὴν
ἀπλῶς. πρὸς παιδοποιῶν γὰρ καὶ διατήρησιν
τῶν εἶδους, παρὰ τῆ δημιουργοῦ δεδοται καὶ σω-
χωρεῖθι,

κεφ. ζ'. Περὶ τῶν πόσα καὶ ποῖα τῶν μυσηίων, παρὰ
χρυσίδας, τοῖς ταῦτα λαμβάν-
ειν ἀντιθέτωρ.

Πὰ μυσηία τὰ παρέχοντα τοῖς αὐτὰ λαμβάνου-
σι, χαρακτηρὰ ἀντιθέτωρ. ὅτι τὸ θεῖον
δηλαδὴ βάπτισμα, καὶ ἡ ἰδρωσις. ἔτοροι δὲ καὶ
τὸ θεῖον μῦρον, ἀσεβῶς ὁρθῶς λέγουσιν εἶναι. τῶν
πῶν γὰρ αἰσφαιδίδες ἐκ ἀποβάλλονται, ἔτε μὴ
ἄλλοι φενοῦνται. εἰδὲς τὸς ἄλλους γενέσθαι, Σαῦθις
ἀνταρῶντο, ἐκ ἀντιθέτου ἀντιβαπτισμῶ, ἔτε μὴ
ἀντιχρηστομῆσεως, ἀντιθέτωρ μὴν ὡς
τῶν ὧν αὐτῶν σφαιδίδων μυσηίων ὡς εἶρηται.

Περὶ

Τῶν μυστηρίων τὰ μὲν εἰσὶν ἀπαγκαῖα, τὰ δὲ χρίσμα. καὶ τὰ μὲν ἀπαγκαῖα εἰσὶ, τὸ θάψαι βάπτισμα, ἡ θεία κοιμωρία, ἡ τάξις τῆς ἰδρωσιμῆς, καὶ ἡ ἁγία μετανοία. τὰ δὲ χρίσματα εἰσὶ, τὸ ἅγιον μῦρον, τὸ ἀχέλαιον, καὶ ὁ σήμερος γάμος. καὶ τὸ μὲν βάπτισμα ὅτι ἀπαγκαῖον ἀπλῶς καὶ κυρίως, ὅτι φησὶν ὁ κύριος, εἰ μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν ιδ. γʹ. πρὸς τὸ πρῶματος, ἐμὴ ἐσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ἡ δὲ θεία κοιμωρία ὅτι ἀπαγκαῖα, ὅτι φησὶν ὁ κύριος, εἰ μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πίνετε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. ὁ φῶγόν μου τὴν σάρκα, καὶ τὴν πίνωμεν τὸ αἷμα, ἐγὼ ἀπαρτίσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Εἰς τὴν ἰδρωσιμὴν ἀπαγκαῖαν, ὅτι ἀπὸ ταύτης τὰ ἐκκλησιαστικά δυνάμει τῶν τελειῶνται μυστήρια. ὅτι πόλις ὅτι κοῦμαι, ἀπὸ ἀρχῆς δυνάμει διοικεῖται, ἰδρωσιμῆς δὲ χωρεῖς, ἀδυνατοῦν ὅτι ἡ ἰδρωσιμὴ ἐν τῷ κόσμῳ, οἶον ὅτι ἡ ψυχὴ ἐν τῷ σώματι, ὅτι ἡλίου ἐν τοῖς ὑποὶ τῷ σελήνῳ γεννητοῖς καὶ φθαρτοῖς.

Ἡ μετανοία ὅτι ἀπαγκαῖα μετὰ τὸ βάπτισμα τοῖς ἀμαρτανέουσιν. διότι φησὶν ὁ κύριος εἰ μὴ

καὶ ἄλλως.

Επὶ αἱ τὰ τῆς ἐκκλησίας μυήρια ὅτι ἐπὶ ἀδω-
ρεὰς λήψεσθαι παρασκιάζουσι, τοὺς ταῦτα
λαμβάνοντες μετὰ τῷ ἐν τῇ ἀπαλλαγῇ,
ὡρ αἱ μὲν φεῖς ἔσονται τῆς ψυχῆς αἰδὲ, τῶς αἰσ-
τῆς σώματος.

Καὶ τῆς μὲν ψυχῆς ὀξύν, ἡ πλήρως τῆ λογ-
γικοῦ πάσης γνώσεως καὶ ὑπερῆμης. ἥ τις γυνή-
κοειν. α. σται ὅταν τὸ ἐκμέρους καταργηθῇσεται, καὶ
κεφ. ιγ. τὸ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ὁραθῇ καταξωθῇ
τὸν κῆ. ἔχαρ ἔσται τότε γέρνοσις γνώσεως τῇ ψυ-
χῇ, ἀλλ' ἔξιν αἰώμιος πασῶν τῶν ὑπερῆμων.

Εἴ τι τῆ θυμικοῦ ἡ κούχια. ἡ πραότης, ἡ ἡρε-
μία, καὶ ἡ αἰωρίος εἰρήνη. ἔχαρ γέρνοσις ἡρεμίας
ἔσται τῇ ψυχῇ, ἀλλ' ἔξιν αἰωρίου εἰρήνης καὶ αἰ-
γάπης ἀσμεταίου.

Εἴ τι καὶ τῆ ὑπερθυμικοῦ πλινισμοῦ ἡ θεία,
καὶ ὁρεῖς πῆκῃ καὶ οὐράμιος. χορταδῆσομαι
φιοσίμ ὁ προφίτης ἐν τῷ ὀφθιμῶν αἰμοῖ τῶν δόξα-
σου. καὶ αὐταὶ μὲν εἰσὶν αἱ τῆς ψυχῆς δωρεαί.

Τοῦ δὲ σώματος εἰσὶν, ἡ ἀδαρασία, ἡ κουφώ-
της, ἡ λεπτότης, ἡ γούμ ἡ ἀραιότης. Σὺ δὲ ἔα ἡ ὑπὸ
τὸν ἥλιον λάμπουσα.

Περὶ

θαρράλέους ποιῶντα, πρὸς τοὺς τῆς ἀρετῆς καμῶν
 τοὺς αὐτῆς διεγείρει λαμπρῶς.

Τὸ δὲ τῶν ἀποδοκιμωτῶν ὅτι, οἱ ἀπὸ τῶν
 προσκαίρων τῶν, πρὸς τὰ αἰώνια διαβαίοντες
 οὐκ ὀρθόδοξοι. οὐκ διάτε προσάχων τῆ ἀνελαιού
 ἡ ἀγία τῆ θύ ἐφοδιάζει ἐκκλησία, καὶ καθοπλίσ
 ζει ὁρθῶς, ὥστε τοὺς ἀμώχων ραδίως διέναι.

Τὸ δὲ τῶν ὑποκρετῶν ὅτι, τὸ τῆς ἰδρωσιῆς ἀ
 , γιομ τάγμα, οἷς ἐνεπιγράθη ἡ θεοπράτος γραφή, τιμ. β'.
 , πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἑαυτοῦ, κεφ. γ'.
 , θωσιν, πρὸς παιδείαν. αὐτὴ ὅτι ἡ ὀργασία, σὺν
 τοῖς ἄλλοις. τοῖς παρὰ τῆ κυδεδωρημῆς. ἡ γοι
 τῆ διδάσκειν, τῆ βαπτίζειν, ὅτι τῆ τὰς ἀμαρτίας
 λύειν καὶ δεσμεῖν. ταῦτα πάντα παρὰ τῶν θεο
 κηρύκων ἀποσώλων ἀλληλοδιαδόχως, ὅτι τῆς
 αἰνὰ τῶν οἰκουμῆν ὀρθοδόξους ὁπισκόπους δια
 βαίρει. αὐτὴ ὅτι ἡ ὀργασία τῆς πῆκῆς ἀμπέλκ,
 λὺ ἡμᾶς προσήκει διάτε λόγου, καὶ ὀργων ἀγα
 θῶν, καὶ ἡθῶν καὶ ζωῆς παραδειγματικῆς καλε
 λιόργειν. καὶ τηρεῖν ὡς οἶόν τε, ὑμεῖς γὰρ ἔφη
 σεν ὁ κς ἐστὶ τὸ ἅλας τῆς γῆς, ὅτι τῶς τῆ κόσμ.

Τὸ δὲ τῶν τῶν ἀμπελου ἀύξειν πειρωμένων
 ὅτι, οἱ νομίμως γυναιξὶν ὁμιλουῦτες. οὐκ ὁρῶν
 πάει τὸ μυήριον τῆ γάμῃ κρείσσον γαμῆν φησὶν
 ὁ μακαρίος παῦλος, ἡ πνευμάται ~

καὶ

δοσις Γερκράτῃ . καὶ βασιλέως οὐκὶς διὰ τῆς
φαιρικουστῆμείου ἀπαδείκνυται , εἶναι γρα-
τῆγοί .

Τὸ δὲ τῶν κοπιῶντων ὄξῃ, οἱ κακοπαθοῦν-
τες ὡς καλοὶ γρατιῶται ἰησοῦ χριστοῦ, οἱ τιμῆς
ὀργάζονται ἐν τῷ ἀμπελῶνι δις ἀρετῆς ζωῆς καὶ
πολιτείας, καὶ ὑπομύουσι πᾶσαν θλίψιν καὶ
φθοράν, διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, τῆς
τῆς οὐκείας διὰ τῆς ἀγίας αὐτῆς σαρκὸς καὶ τοῦ
παυτοδότης αὐτῆς αἵματος, ἀνακουφίξει τῶν
πόνων, καὶ θόρα πᾶσι ὑποφρυῶς. καὶ γὰρ κα-
θὰ πόρ οἱ κοπιῶντες τῇ τῆς μόχθῃ βίᾳ χασαί-
νοι μύουσι τῶν ζωτικῶν πρῶμάτων τῆς σώματος αὐ-
τῶν ὁδοῦ μύου, ὁ δὲ οὐται ῥοφῆς εἰς ἀπαπλή-
ρωσιν ἐκείνων ἔτω καὶ οἱ πρῶματικῶς ἀγωνίζο-
μενοι, τῷ θεῷ ἀπὸ ῥωνύμῃνοι ὁ τῷ τιμῷ αἵμα-
τι ποτιζόμενοι, ἀναζωπυροῦνται τῶν καμῶ-
νων, καὶ ὁπλοῦνται ὁ μύου τῆς μόχθῃ θάυμα-
τος καὶ μεσικῶς αὐτῆς πρὸς τοὺς πῆκους ἀγῶ-
νας ἀνδρείως εἰσέρχονται .

Τὸ δὲ, τῶν ἀμύου μύου ὄξῃ, οἱ ὄντες ἐν τῷ ἀμ-
πελῶνι ὁ κοπιῶντες, φθῶν δὲ τῆς ἀρχαίας,
ὁ τῆς σαρκὸς ἀδυναμία τῶν ποτῶν οἱ κῆρας, πο-
κίλως τῆς ἀμαρτίας κατατίθωσκουσιν αὐτοὺς,
οὐκ ἡγία μεταφοία προσελθούσα ἀμύου, καὶ
θαφῇ

ὅτι ἑσπερὶ εἶδεν τῶν εἰς τὴν πῆκιν ἄμπελον
 θελόωντων ὀργαζέσθαι, τουτέστι
 τὸ τῶν εἰσὸρχομένων,
 τὸ τῶν πολεμουίων.
 τὸ τῶν κοπιούντων.
 τὸ τῶν ἀμεινώντων
 τὸ τῶν ἀποδοκιμούντων.
 τὸ τῶν ὑποκριτούντων.
 καὶ τὸ τῶν βουλομένων αὐξάνειν τὴν ἄμπελον. Ὡς
 τὸ μὲν τῶν εἰσὸρχομένων ὅτι, τὸ σμῖνος τῶν
 ποιούντων. τῶν διὰ τῆς γενῆς πύλης τῆς θεᾶς βασι-
 λείας εἰσὸρχομένων. γενὴ γὰρ ἐστὶ διὰ τὴν
 εὐαγγελίαν. ὁ γὰρ ἀποσταξάμενος τῇ σα-
 ταφᾷ καὶ σωταχθεὶς τῇ χῶ, διὰ πολλῶν θλί-
 ψεων, εἰς τὴν βασιλείαν ὀφείλει εἰσελθεῖν. διὸ
 καὶ ὁ κύριος ἔρηκεν ὅτι θλίψιν ἔχητε ἐν τῇ κόσ-
 μῳ. Ὡς ὅτι ἑσπερὶ μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων διὰ
 τὸ ὄνομά μας. τὸ δὲ τῶν πολεμουίων, οἱ αὐτοὶ
 εἰσὶν οὐκ ἕως οὐ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα. μόνον ἀν-
 θίστασθαι, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἀρχὰς ὧς ζουσίας
 τῶν σκότους τῶν αἰώνων τῶν τε. τετέστι πρὸς, τῶν αἰ-
 ρητικῶν καὶ ἀτεβῶν καθ' ὅσον ἰσχύουσιν. ὅθεν καὶ
 τῷ θεῷ μύρω χρίονται, μετὰ τὴν τῆς θεοῦ βα-
 σιλείας τελευτήν, ὥστε τῷ μετώπῳ καὶ τοῖς
 λοιποῖς μέρεσιν ὡς ἡ ἀγία τῆς ἐκκλησίας παρὰ

ἐκκλησίᾳ μυηθῶν. ἀπεκδυόμεθα γὰρ τὴν
 ἀχνηοσιωπὴν ἡγοῦν τὸν παλαιὸν αἰῶνα, ἐν τῇ
 ἀπεκδύσει τῷ σώματι ἡμῶν, ὅτι ἀλαμβαίνοντες
 μὲν αὐτῇ τῷ θεῷ φαντοῖ ἐκέρωσθαι διὰ τῆς
 τιμῆς αἰγίου βαπτίσματος. ἀποσοβοῦμεν τὴν νόσον
 καὶ ἀλαμβαίνοντες τὴν υἱείαν. υἱαῖνοντες ἢ
 ἐν τῇ τῷ φησὶν ὁ μακάριος παῦλος, ἀποσμη-
 χόμεθα τὴν ἀκαθαρσίαν, καὶ ἀλαμβαίνοντες
 τὴν αἰρείαν. ἡμῶσιν φησὶν ὁ αὐτὸς παῦ-
 λος ὑμᾶς ἐν ἀνδρὶ, παρθένον ἀγνὴν παραστῆσαι
 χερσὶ. ὁμοίως ἀλαμβαίνοντες τὴν ἰχθυήν, καὶ
 πρᾶξαι ἀποβάλλομεν τὴν χανρότητα. λήψατε γὰρ
 κδ. φησιν ὁ κτ' εὐνάμιον ἑξῆς. ἀλαμβαίνοντες
 τὴν ἐλπίδα, ἐκείνη γὰρ δοῦλοι ἐσμὲν τῆς ἀ-
 κοῆς. β. μαρτίας. ἀλαμβαίνοντες τὴν ἀλάθειαν, καὶ
 ἀποδιώκομεν τὴν ἀπαιδίαν, ἔχομεν φησὶν ὁ
 ἀποστόλος χάριν διὸς λαβάνομεν τῷ θεῷ ἀρε-
 ρας, μετὰ αἰδούς καὶ ἀλαθείας, ἀλαμβαίνον-
 μεν, τὴν πρὸς θεῷ ἀγάπην, καὶ τὸ μίσος κατὰ
 ρωμ. ε. τῆς διαβολῆς διεγείρομεν. ἐκκέχυται γὰρ ἡ ἀγάπη
 πᾶσι τῷ θεῷ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν :-

καὶ ἄλλως.

Εἰς τὴν αἰδίαν ἐν τῇ αἰγίᾳ ἐκκλησίᾳ τῆς θεῆς μυηθῶν.

ὅτι

ρετίω προσήκοντα ὧς νόμιμον. Ὡς τ' ἄλλα παρ' αὐτοῖς ἀνέκει, διαμύσως ἔχοντες ὑποφωτισμένοι ~

καὶ ἄλλως.

Π ὑποὶ ὑποῖν χοιτῶν ἐπὶ τὰς μνηστῶν τῆς ἐκκλησίας, τὰ ἐπὶ τὰ λούματα, τῶν νευματῶν σύρε ἐν λαῶν. δ. πρὸς ὁρδαίν. καὶ γὰρ καθάπερ ἐκείνου μετὰ τὸ βαπτισθῆναι ἐπὶ τὰς ἡσάρξ ἀποστροφῶν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθῃ ὅλως, ὥστε καὶ ἡμεῖς διὰ τῶν ἐπὶ τῆς ἀγίας ἐκκλησίας μνηστῶν, ἀποστροφόμεθα ὡς ὑπολαμνῶμεν, ὥς ἀνὰ λαμβανόμεν, ἀπὸ ἀπολόμενα μὲν, καὶ καταλείνομεθα. Ὡς γὰρ μετὰ τὴν ἐκ τῶν ἀπολόμενα μὲν τὸ κάλλος τὸ θεοῦ φαντοῦ.

τὴν ὑγείαν τὴν διωκτικὴν.

τὴν ἀγρίαν,

τὴν ἰσχυρὴν,

τὴν καθαυρὴν σιμείδην.

τὴν ἐλάθειαν.

τὴν ἀλάθειαν

καὶ τὴν θορότητα τῆς πρὸς τὸν θῦ ἀγάπης.

ταῦτα πάντα ἀνὰ λαμβανόμεν καὶ ὡς αὐτοὶς ἡμεῖς ὁ παροικτίρμων θς ἡμῶν, διὰ τῶν ἐπὶ τῆς

ἐκείνα καθαρίζουσι τὸν αἶρα, ἔτι καὶ τὰ μυή-
ρια καθαρίζουσι τὸν ὀφθαλμὸν τῆς ψυχῆς, ἁδόν
οὖρος, καὶ πάλιν καθάπὼρ ἐκείνα τὸ ἔμφυτον
ἡμῶν θόρυβον διασώξουσιν, ἔτι καὶ τὰ μυήρια δια-
τηροῦσι, τὴν πρὸς τὸν κὺ ἡμῶν θορυβὴν ἀγάπην.
καὶ πάλιν καθάπὼρ ἐκείνα κινοῦνται ὁξέως,
ἔτι καὶ τὰ μυήρια ἀνυπόρθεως κινοῦνται καὶ
δωροῦνται τοῖς αὐτὰ τωξέως τε καὶ ἀλαβέως ἀ-
παιτῆσιν. καὶ πάλιν καθάπὼρ ἐκείνα εἰσὶν
πληθὺς ἀπειρομ, καὶ ἔργα ποιοῦσι τοῖς ἑσπέρων
σελιῶν καὶ ἑσπέρων ἀπειρα, ἔτι καὶ τὰ ἅγια τῆς ἐκ-
κλησίας μυήρια, πολλὰ καὶ καὶ ἑσπέρων ἀπείρων,
τὰς δωρεὰς καὶ ἀδελφείας καὶ χάριτας, τοῖς τω-
ξέως καὶ ὀρθοδόξοις παρέχουσι. καὶ πάλιν κα-
θάπὼρ ἐκείνα μικρὰ δοκοῦσιν εἶναι τοῖς ὀρθο-
δοξοῖς αὐτοῖς πόρρω, καὶ ὡς ἐκείνα, ἔτι καὶ τὰ
μυήρια ἀτελῆ καὶ ἀμόρφητα τοῖς αἰρετικοῖς, καὶ
τοῖς πόρρω τῶν χυῖ ἀληθινῶν μαρτύρων οὐσι δο-
καῖ. καὶ πάλιν καθάπὼρ ἐκείνα ἀτάκτως πα-
ρὰ τῶν δημιουργῶν ἐν τῷ εὐνῷ ἐτέθησαν, ἔτι καὶ
τὰ μυήρια παρὰ τῶν κύριον ἀτάκτως, καὶ διὰ τῶν
ἀντὶ ἀγίων καὶ πασιφωρμαθῶν, τῶν ἐκκλη-
σιαστικῶν παρεδόθησαν. καὶ γὰρ ἀκαίρως ἐπιτελε-
ται. καὶ ῥόπον ἔχει ἐπισημορικόν, καὶ ὕλιν
ἔχει ἐπισημορικόν. καὶ εἶδος εἰδοποιῶν, καὶ ὥς
ῥέτι

μακρόθυμον τῆς ἐκκλησίας, τὸ πρὸς τοὺς αἵμα-
τωλούς, ὥς ἐσημαίνον. ἰλαρῶ γὰρ προσώπῳ δέ-
χεται αὐτὰς Σίλαρους ποιεῖ, διὰ τῆς μεταφοῆς,
καὶ τῶν θείων μυσηρίων ~

καὶ ἄλλως.

Εἰς τὰ εἰρητὰ τῆς ἐκκλησίας μυσηρία, ὅτι ταῦτα
παρεδίδουσι οἱ ἑσπᾶ ἀγέρες, οὓς εἶδεν ἰωάννης, ἐν ἁποκ. α'.
τῇ δεξιᾷ χειρὶ τῆς ὑπὸ τῆς αὐτοῦ ὡς τῇ δεξιᾷ τῆς διω-
μεως αὐτῆς τηροῦμενα, καὶ διασωζόμενα. Ὡς γὰρ
καθ' ἁπὸρ οἱ ἀγέρες ἐν τῇ ρυκτὶ ἐνδρυοῦσιν, ἀμεί-
τελλαντος δὲ τῆς ἡλίου ἕδον λυσιτελοῦσι τοῖς
ἀποῖς. ἔτι καὶ τὰ ἅγια μυσηρία, ἐνδρυοῦσι καὶ
ὠφελουσί, ἐν τῶν αἰῶνι, νύξ γὰρ ὀξυῖν ὀρῶν αἰ-
ῶνι, διὸ καὶ ὁ κς μακαρίζει τὸν ρηγοροῦντα δέ-
λον ἐν τῇ ρυκτὶ ταύτῃ. ἐν δὲ τῶ μέλλοντι αἰῶνι,
ὅταν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης ἀμάλανται χρε-
σὶς ὁ θεὸς ἡμῶν, ἀμείνοντά ἐσιν, καὶ τοῖς τότε
ἐκὸν ἰμῶσι, καὶ ἄλλως εἶπον τὶς θεωρητικὸς ὁδὸν,
ἐοράμητας, ὅτι τὰ μυσηρία παρειαίεται τοῖς
ἀγροῖς κατὰ πλὴν πρὸς αὐτὰ συγγένειαν Ὡς ἀμεί-
λογίαν. καὶ γὰρ καθ' ἁπὸρ τὰ ἄγρια εἰσέρχεται
ἐν τῶ φρενῶματι, ἔτι καὶ τὰ μυσηρία εἰσέρχεται καὶ
ἀμετακίνητά ἐσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. καὶ καθ' ἁπὸρ
ἐκείνα

καὶ τὰ μυστήρια ἐν ὁργάνοις, τὰ ἑωτὰ τῆς θη-
ἀποκ. γ. ρος κρύατα, τὰ ὑπὸ τῆς ὁπτηθείου ἰωάννου ὁρα-
θέντα, τετέρι τὰς ἑωτὰ διωάμεας, τῶν θαυμασί-
μων τῆς ὁμαρτίας παθῶν καταθραύουσι. καὶ
πάλιν κατὰ πόρταί σάλπιγγες τὰ τεῖχη κατῆ-
δάφνησαν, καὶ οἱ περὶ τὸν ἰησοῦν πάντας τοὺς
ἐκεῖ ἀφείλον, τὴν δὲ ραὰβ τὴν πόρτῳ, καὶ τοὺς
αὐτῆς συγγενεῖς ἀπαλώτους ἔασαν, ἔπει καὶ τὰ
ἑωτὰ μυστήρια τῆς ἀγίας ἐκκλησίας, τὰ τεῖχη τῆς
ἰερῆς, ἤγουν τὰ τῆς ἀμύνης φύσεως ἁμαρτημα-
ματα, καταδαφίζουσι καὶ ἀφαμίζουσι. τὴν δὲ
ψυχῶς τῆς συγγενεῖς αὐτῆς, τοῦτέρι τὰς αὐτῆς
διωάμεας, ὁ ματῶ σάματι καὶ ταῖς αἰδῆσεσιν, ἐ-
δὲν δειμὸν ποιουσι, μᾶλλον δὲ διατηροῦσι καὶ δια-
σώζουσι.

καὶ ἄλλως.

Ἐπταῖσι τὰ τῆς ἐκκλησίας μυστήρια, ὅτι ταῦτα
προδ. εὐτύπωμοι ἑωτὰ λυχμοὶ οὗς ἑώρα ὁ προφή-
ζαχαρ. δ. τῆς ὑπὸ τὴν λυχμίαν ἥς ἐκατόρθωσεν τῶν με-
ρῶν φυτὸν ὑπὸ ἥρχεν ἐλαίας. καὶ ἡμὲν λυχμία
τὴν ἀγίαν ἐδήλω ἐκκλησίαν. Οἱ δὲ ἑωτὰ λυχμοὶ
τὰ ἑωτὰ μυστήρια αὐτῆς.

Οἱ δὲ κλάδοι τῆς ἐλαίας, τὸ ἰλαρόν τε καὶ τὸ
μα

ἡ σωτηρία

ἡ γνῶσις,

ταῦτα τὰ ἑπτὰ χαρίσματα, γενναίως κατὰ
τῶν ἑπτὰ χωροῦσι θαυμασίω ἀμαρτημάτων, ὅ
ἀκριβῶς ἀφαρίζουσιν αὐτά.

Καὶ ὁ μὲν φόβος, χωρεῖ κατὰ τῆς ὑποφω
φίας. ἡ δ' αἰσέβεια, κατὰ τῆς φθόνης. ἡ δέ σο
φία, κατὰ τῆς θυμῶν. ἡ δέ διώκρισις, κατὰ τῆς αἰ
κιδίας. ἡ δέ βουλή, κατὰ τῆς φειδωλίας. ἡ δέ
σωτηρία, κατὰ τῆς λαυμαργίας. ἡ δέ γνῶσις, κα
τὰ τῆς λαγρείας ~

καὶ ἄλλως.

παροιμ.
δ'.

Ἐπεὶ εἰς τὰ τῆς ἐκκλησίας μυστήρια, ὅτι ταῦτα
εἰσὶν οἱ ἑπτὰ κύριοι, ἐφ' οὓς πλὴν ἐκκλησίαν ὑπε
ρῆσεν, ἡ τῶν ἀπαμύτων σοφία, χε'.

καὶ ἄλλως.

Ἐπεὶ εἰς τὰ τῆς ἐκκλησίας μυστήρια, ὅτι ἑπτὰ ἦσαν
αἱ ἀλάττω γυνεὲς αἱ τὰ τῆς ἰοριχῶ τέχνης καταπο
ρῆσαι. ταῦτα γὰρ ἐκείναι προεδιέτύπων. μακρῶς.
καὶ γὰρ καθάπερ ἐκείναι ὑπὸ τῶν ἰορέων σαλ
πιζόμεναι τὰ ἐκείνης τέχνης κατέρριπτον, ἔτι
καὶ

- , ἰδίῳ γυναικα ἔχεται, καὶ ἐκείνη τὸν ἴδιον ἀνδρα.
 Εἰς τετάρτην ἀνδρεία, ἥ τις δεξιμαρὲς τῇ τῷ θυ-
 μοειδοῦς. ἡ ἕξις ἀφαιρετικὴ δειλίας καὶ θράσους.
 ταύτῃ αὖτις ἀποβάλλη, διὰ τῷ αἰγίου ἀχελαιῖς
 ἀμάλαις βαίνει. καὶ τῷ μὲν σώματι τῷ ῥώσῃ καὶ
 ἰσχυρῷ ἀποσπόμεναι. τῇ δὲ ψυχῇ τῷ ἄφεισιν ἀνὰ μ-
 φιδόλως παρέχει τῷ ἁμαρτιῶν, παρῶν πλα-
 δαροῦται, καὶ τὰ ἔχοντα θάματα τῇται. μάρτυς
 γὰρ τοῦτο ἀφ' αὐτῆς, ὅτι πρὸ κυρίου χειροποιηθεὶς
 , τῆς αἰγίας σὺν ὧσιν σκοπὸς οἰάκωβος. φησὶ γάρ,
 , ἀδελφεὶς ἐν ἐμῇ, προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυ-
 , τήρους τῆς ἐκκλησίας, ὧσιν ἑξάδωσαμ ὧσιν
 τὸν ἀλείψαμτες ἐλαίῳ, καὶ ἡ ἀλήθεια τῆς πίστεως σώ-
 σει τὸν κάμνοντα, καὶ ἁμαρτίας ἡ πνευματοκῶς,
 ἀφεθήσονται αὐτῷ.

καὶ ἄλλως.

ἑωτάχα

εἰσμάτα

τῷ αἰγίου

πρὸς.

ἡσα. ιδ'.

Εἰς τὰ εἰσμάτα τῆς ἐκκλησίας μυήματα. Ὅτι
 Εἰς τὰ εἰσμάτα καὶ τὰ χαρῖσματα τῷ αἰγίου πρὸς
 οἷον δεξιμαρ, ὁ φόβος
 ἡ ἀσέβεια.
 ἡ ἰσχυρία.
 ἡ δουλεία

ἡ σωμῆσις

Τῶν δευτερικῶν ὁ δὲ κῶν ἀρετῶν, ἡμὲν φρόνη-
 σις ὅτιν ὡς εἴρηται, ἥτις ὅτι κατὰ μὲν τὸν φιλόσο-
 φον, ἀρετὴ τῆ λογιστικῆς, κατὰ δὲ τὸν θεὸν μαξι-
 μος, ἔστι ὑπερηφανοῦς, ἀποταίσεως τῶν τῶν ὄντων
 ἀλλεγομηνιγῶν. αὕτη τῇ ἰδρωσιμῇ συναρμο-
 γέον. Ὅτι τοὺς ἰσθμὺς φρονίμους δὲ εἶναι ὅσῃ
 ὄφεισιν καὶ ἀνδράσις ὡς περὶ ἀνδράς κατὰ τὸ
 γραμμικόν.

Ἡ δὲ δικαιοσύνη, ἥτις ὅτιν ἀρετὴ ψυχῆς, δια-
 μεμνικὴ τῆ κατ' ἀξίαν. ἡ δὲ διαμεμνικὴ τῆ
 ἴσης, καὶ τῆς τῶν ὄλων ψυχικῶν διωγμῶν, περὶ
 θυίσομοις, φυλακτικὴ. αὕτη τῇ ἀγίῳ παρ-
 κάζεται μύρω καὶ γὰρ κατὰ πᾶν τὸ μύρον, ἐμὸς
 μορ κατ' αὐτὸ ὅτιν ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς μετέ-
 χουσι, τῶν αὐτῶν μεταδίδωσιν ἀνδράσι. ἔγω καὶ
 ὁ τῶν δικαιοσύνην ἐνδργῶν, ἐμὸς μορ τοῖς ἀξίοις
 ἀπομέμεν ὁφείλει τὸ δίκαιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐ-
 σωτῶσιν ἡδεσθαι, δικαιοσύνην εἰδὼς πεπραχῶ-
 τι, καὶ τῶν σινεῖδων αἰεὶ κατακινῶσιν μὴ
 ἔχοντι.

Ἐπὶ τῇ τῇ ἡσώφωσιν, ἥτις ὅτιν ἀρετὴ τῆ ὑπε-
 θυμικῆς, καθ' ἡμῶν ὅτιν γίγνεται περὶ τὰς
 ἀπολαύσεις τῶν φαύλων ἡδονῶν. αὕτη διὰ τῆ
 , μυστικῆς τῆ γάμου θόρα πάεται. Διὰ γὰρ τὰς κερμ. α.
 , πορρείας φησὶν ὁ μακαρίος παῦλος ἐκάστος τῶν κεφ. 7.

ἐλπίς. **Η** δὲ ἐλπίς, ἥτις ὅτιν ἀπορροήτος πράγματος
συμμοσία, ἢ προσδοκία ἀγαθῶν, διὰ τῆς μεταβολῆς
προσβεβαιούται. φησὶ γὰρ ὁ κύριός, ὅτι τὸν ὅρ
χόμενον πρὸς με ἐμὴ ἐκβάλλω ἔξω.

ῥωμ γ'. **Καὶ** ὁ μακάριος παῦλος πρὸς ῥωμαίους. ἢ
ἐλπίς ἐκ κατασχίσεως. χειρὸς γὰρ φησὶν ὅτιν ἢ
κολασ. ἀ ἐλπίς τῆς δόξης ἡμῶν. ὅθεν ὁ ὁρ ἀπὸν ἐλπίσων.
ἢ ὁρ ἀλλότι τῶν κατὰ τὸν βίον μετεωρίζομε
ρος, οἷον ὁρ δυνάμεως, ἢ ζήματα, ἢ τὶ τῶν πα
ρὰ τοῖς πολλοῖς μομφόμενων εἶναι λαμπρόν, ἐ
βασι. ἡθι. δυνάται εἰπεῖν κύριε ὁ θεός μου, ὁρ τοῖς ἡλπίσαι
16. τέλει ὅτιν ἡγάπη. ἥτις ὅτιν ὁ θεός κατὰ τὸν τῆς
ἰωαφ. βρομ τῆς ὑμ. καὶ ὁ μόνον ἐν αὐτῇ ἐντῷ θεῷ μέ
με. καὶ ὁ θεός ἐν αὐτῷ.

καὶ ἄλλως.

Αγάπη ὅτιν ἡτῶν ἀπὸν πρὸς ἀλλήλους συμψυχία.
ἢ ἀγάπη ὅτιν ἄπαυστος πρὸ θεοῖς ὁρ τῇ φη
λία τῇ φιλουμένῃ, ὁ πρὸ τιμαῖ ἐαυτῇ αἰ,
ἀπορροήτος καὶ παρόντος τὸν ἡγάπη μόνον.
ἢ ἀγάπη ὅτιν ἔξισ ἐρὴν τῆς ψυχῆς διῆς ποθεῖται
2, ὁ θεός ἐκεῖν αὐτῇ. ὁ πλοῖον ἐκεῖν αὐτῇ
, καὶ γὰρ ἐνταύταις ταῖς ἐντολαῖς ὁλος ὁρ
, μος καὶ οἱ προφῆται κρέμαται.

Τῶν

Ἐπὶ εἰς τὰ τῆς ἐκκλησίας μυστήρια .

ἤγουν τὸ ἅγιον βάπτισμα .

τὸ ἅγιον μῦρον

ἡ ἁγία λειτουργία .

ἡ τάξις τῆς ἰδρωσύνης ,

ἡ μετανοία .

ὁ νόμιμος γάμος ,

καὶ τὸ ἀχέλαιον .

Καὶ διατὶ εἰσὶν ἑπτὰ ; ὅτι ἑπτὰ εἰς καὶ αἱ ἀρε-

ταί . ῥῆς δηλαδὴ θεολογικαί, καὶ τέσσαρες γε-

μικαί τε καὶ ἡθικαί . καὶ θεολογικαὶ εἰσιν ,

ἡ τῶς

ἡ ἐλπίς

καὶ ἡ ἀγάπη .

Καὶ ἡ μὲν τῶς , ἥτις ὅτι πραγμάτων ἐλπίς παῦλ .

μὲν ὑπόστασις , τελειοῦται διὰ τῆς ἁγίου βα-

πτίσματος . φησὶ γὰρ ὁ ἅγιος βασιλεὺς ἐν τῷ

δεκάτῳ κεφαλαίῳ τῶν περὶ τῆς ἁγίου πρτ . βασιλ .

· Ὅτι ἡ τῶς τελειοῦται διὰ τῆς βαπτίσματος .

· Τὸ δὲ βάπτισμα θεμελιούται διὰ τῆς τῶς .

Ἐπὶ ὁ μακάριος παῦλος ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ τῆς ἑβραί .

προς ἑβραίους ἐπιτολῆς φησὶν , ὅτι χωρὶς τῶς

ἀδιώτατον ἄρα εἶναι .

σία. διῶν ἀγιάζομεθα, καὶ δικαιοῦμεθα, καὶ ὑπο-
θετούμεθα·

κεφ δ'.

Περὶ τῆς τίθης μυηρίου.

Μυηριον οὗτις πρᾶγμα τί ἰδὼν τῇ αἰσθήσει ὥσπερ
πρώτον· ἔχοι ἐν αὐτῷ διῶμι θεῖαν ἐγκεκα-
λυμμένῳ, διῆς τῷ σωτηρίᾳ, καὶ τὰ πρὸς σω-
τηρίᾳ τοῖς ἀφ' οἷς παρέχει. εἶπον μυηριον, ὅτι
τοῖς μεμνημένοις ὁ ποιητὴς μοῖς προσήκει ταυ-
ματθ. τί κεκτῆσθαι, καὶ ἀποκαλύπτειν, μὴ ῥίπτεται
τὰ ἀγία φησὶν ὁ κύριος τοῖς κυσὶ, μὴ δὲ τοὺς μαρ-
γάρτας ἐμπροσθεν τῶν χοίρων ὡς εἶρηται. εἶπον
πρᾶγμα τί καὶ τῇ αἰσθήσει ὥσπερ πρῶτον, ἵνα μὴ
τις νομίσῃ ὅτι οὗτις τί ἀπὸ παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῆς ἡμε-
τέρας μοῖς πεπλάσμενον. εἶπον ἰδὼν, πρὸς δια-
φολλῶν τῶν μνησθῶν ἰδὼν, κυρίως καὶ ἀληθῶς.
εἶπον, ἔχει διῶμι θεῖαν ἐγκεκαλυμμένῳ, ἵνα
δείξω ὅτι παρὰ θεῷ, διὰ τῆς ἰδουργου κατὰ τὴν ἡ-
διῶμις ἢ ἐν αὐτῷ οὐσα καὶ ἐνδρυοῦσα, καὶ ἐχὶ
παρατίμος ἀπ' αὐτοῦ. εἶπον εἰς σωτηρίᾳ, ἢ τὰ πρὸς
σωτηρίᾳ. ἵνα τὰ μὲν, τῶν μυηρίων ἀπαγκαῖα
εἶναι ἀπλῶς πρὸς τῷ ἡμῶν σωτηρίᾳ. τὰ δὲ
χρήσιμα καὶ κατὰ τι, πρὸς αὐτῷ ἐμφασίῳ·

Περὶ

ἁγίοις αὐτῆ καὶ τὰ δέξαι. καὶ ὁ διογύσιος ὁ ἀρεοπτα
 γίτης ἐν τῇ τρίτῃ αὐτῆ Γαλιολῆ πρὸς γαῖον.
 ἔτι φησὶ. καὶ τὸ γὰρ ἰησοῦ κέκρυπται, καὶ
 ἐδωκὶ λόγῳ, ἔτι μὲν τὸ κατ' αὐτὸν δέχεται μυή-
 ριον, ἀλλὰ καὶ λεγόμενον ἄρρητον μῆμα, καὶ μο-
 σὺμῆμον ἀγνώστῳ. Ἐτι λέγεται μυήριον, καὶ
 ἢ τὸ ἰόρθ ἀγγελίᾳ διδασκαλία, διῆς τὰ ἔθνη
 τῶν ἀσάμτες εἰς ἁποδράλουσαν ἀνῆλθον δὲ
 ξαμ. ὅθεν καὶ παῦλος φησὶ ἐν τῷ δατόρῳ καὶ ἐφεσ.
 φαλαίῳ τῆς πρὸς ἐφεσίους Γαλιολῆς κατὰ αὐ κεφ. β'.
 ποκάλυψιν ἐγμωρίσθη μοι τὸ μυήριον. ποῖον;
 τὸ τὰ ἔθνη φησὶν ὁ θεὸς χρυσόφομος, ἐν τῇ δέξησθαι
 τῶν αὐτῶν ῥητῶν, εἰς μείζονα τῶν ἰουδαίων ἀγέ-
 ρησιν ἀναγαγεῖν. Ἐτι λέγεται μυήριον τὸ
 τῆς πίστεως, ὡς ὁ αὐτὸς παῦλος ἐν τῷ τρίτῳ καὶ τιμο. α'.
 φαλαίῳ, τῆς πρὸς τιμόθεον πρώτης Γαλιολῆς κεφ. γ'.
 φησὶ. Ἐτι λέγεται μυήριον, τὸ τῆς ἀσεβείας
 ὡς ὁ αὐτὸς φησὶ παῦλος. Ἐτι λέγεται μυή-
 ριον, ἢ τῷ σωτῆρος ἡμῶν ἀπάρασις, ἢ εἰς οὐνοῦς
 ἀπάληψις. Ἐτι λέγεται μυήριον καὶ ἡ δέξα
 μάρτυρας τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης φύσεως, καὶ ἡ δάμ-
 τὸρα τῶν κύριον παρουσία. ποσούτων γουῶν
 τῶν τῶν μαρτυρῶν τῶν μυήριον, περὶ ἐδωκὶ
 τῶν δέξιν ἡμῶν ἢ ὁ λόγος, ἀλλ' ἢ μόρον περὶ ἐ-
 κείνων, οἷς ἡ ἀγία Σ καθολικὴ κέχρηται ἐκκλη-
 σία.

ἐλπίσιν τῆς ἀποτολῆς, τὰς ἀφορμας λαβοῦσα
τοὺς ἀμύητους τῶν κατηχουμένων, πρὸ τῆ τοῦ
χόρευθαι καὶ ὕμνον ἀρξασθαι ἄδιδασκον, προσελθεῖν
διακελεύεται. ὅσοι κατηχούμενοι διὰ τῆ ἰσορροδίας
κώμου ἐντέλλεται, προέλθετε, ὅσοι κατηχούμε-
νοι, μή τις τῶν κατηχουμένων μάλιστα δηλαδὴ,
ἀλλ' ὅσοι τισὶ καὶ τὰ λοιπὰ.

καὶ ἄλλως.

Μνημεῖον λέγεται, παρὰ τὸ μνοῦμαι τὸ διδάσκει-
μαι, καὶ μαρτυρῶ τὰ ἰδρά. διὰ τῆ τοῦ καὶ ὁ
σὴρ τοῖς πρὸς αὐτῷ προσελθοῦσι τῶν μαθητῶν,
ματθ. καὶ διὰ τὴν ἐν παραβολαῖς λαλεῖ πτωχολογίαν
1 γ. τοῖς αὐτοῖς, τὸ, ὑμῖν ἐφῆκεν ἐδόθη γινώσκειν, τὰ μνη-
μεῖνα τῆς βασιλείας τῶν αἰώνων.

κεφ. γ'. Περὶ τῆ ποσότητος λέγεται τὸ μνημεῖον.

Πὸ μνημεῖον λέγεται πολλαχῇ. καὶ πρῶτον λέ-
γεται μνημεῖον, ἢ τῆ σωτηρίας ἡμῶν ἐκ σαρκὸς οἴκου
γαλα. α'. ρομία. Διὸ φησὶν ὁ παῦλος ἐν κεφαλαιοῦ
, πρῶτον, τῆς πρὸς γαλατάς ἐπιτολῆς. Τὸ μνη-
, μνημεῖον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων,
, καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν. μὴ δὲ φανερῶς ἐν τοῖς
ἀγίοις

· τῆ φωτὸς χερσὶ ἀγαγόντων, ποῖον τῆς πέρας
 · μὴς ὄφελος; μὴ γὰρ πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς ἐλπίδα
 · εἰς τὴν τὴν συμβάλλεται, ἢ τῆς σαρκὸς ἀποθέσει; ἢ
 · ἡκιστα σαφὲς τῆ θύ λέγοντες, ὅτι ἐστὶ ἐνσημείω
 · διαθήκης. μοιροῦσι δὲ κρινώτος ὅτι διὰ τὴν πολ
 · λὴν αὐτῶν ἀγρωμοσιῶν. τῆ σημεῖον ἐδεῖν
 · σαρ. καὶ παρακατιῶν φησί. καὶ ἵνα μάθῃτε
 · ἀκριβῶς ἀγαπῆτοί, ὅτι ἐδὲν τῆτο πρὸς τὴν τῆς
 · ψυχῆς ἀρετὴν λυσιτελεῖ, ὅτι αὐτῶν τῶν γιγνομέ
 · νων συμπεῖν διωκτῶν. καὶ ἐτι, ὅτι ἐκεῖ ὄργας
 · ζεταὶ ἡ περὶ τὴν ἐκ τῆς σαρκὸς ἀποθέσει,
 · τῆτο ἐνταῦθα τὸ βάπτισμα, εἰς τὴν τῶν ἀμαρ
 · τῶν ἀποθέσει. ὅτι δὲ ἡμῖν ὁ λόγος περὶ τῶν
 · μυσηρίων τῆς χάριτος ἀληθῶν ὄντων ὅτι ἁγίων
 · καὶ τελείων, καὶ διώκων ἐχόντων μακαρίους
 · ἀποκαθιστῶν, τὴν αὐτῶν τῶν μετέχοντες.

Περὶ τῆ πόθου μυσηρίου. καὶ φ. β.

Π ὅτι μυσηρίου : μυσηρίου γοῦν λέγεται, παρὰ
 τὸ μύειν καὶ κλείειν τὸ εἶμα τοὺς μεμνημένους.
 ὥστε μὴ δὲν κοίμωμεν τῶν ἀμνήτων αὐτὸ. ὅτι
 καὶ ὁ αὐτὸς μὴ ῥῶται τὰ ἁγία τοῖς κυσὶν ἐντέ
 λεται, μὴ δὲ τοὺς μαργαρίτας ἐμπροσθεν τῶν χοί
 ρων. ὅτι καὶ ἡ καδολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκ

κλιν

κ. Οὐδορτίς δεῖν ὅτα μνηεῖα ἐγκαταθήσασθαι.
θ. Εἴ γε αὖτομ περὶ τῆς τάξεως τῶν μνηεῶν.
Ταῦτα μὲν οὕτως σιωπῶντες πῶς, τοῖς
φιλομαθέσι, καὶ οἷς ἐβρύθει ὁ τῶν καὶ κατὰ
τῶν ἀδελφῶν φθόρος, παραθήσει δὲ αὖτις μὲν
ὡς εἴρηται. παρῶν καὶ συγγνώμῃ αἰτῶμεν,
ἀλλ' μὴ τῶν ἐλλειπτικῶν χαρακτηρῶν ὅλως ἀκολου-
θεῖν δοκῶμεν. ἀλλ' ὡς γὰρ κατὰ τὸν εἰρηότα
ἐσμὲν μαθηταί.

καθ' α'. Περὶ τῆς τῶν μνηεῶν διαιρέσεως.

Π Α' μνηεῖα τεχνῇ διαιρεῖσθαι πέφυκεν, εἴ-
τε τὰ τῶν ἐθνῶν διὰ δὴ, καὶ εἰς τὰ τῆς πα-
λαιᾶς διαθήκης, καὶ εἰς τὰ τῆς χάριτος, καὶ
τῆς ἀληθείας. καὶ περὶ μὲν τῶν μνηεῶν τῶν
ἐθνῶν, οὐ δεῖς ἡμῖν λόγος. οὔτε γὰρ ἡσυχία
ληθῇ, ἔτε μὲν λυσιστελεῖ τοῖς ἐνδοξοῦσι. ἀλλ'
ἔτε περὶ τῶν μωσαϊκῶν ἡμῖν ὁ λόγος. ἀπὸρρῖς
πρὸς τῶν θυμερομοθέται, ἀλλ' οὐ μακαρόν
ἐποιοῦν τοὺς αὐτοὺς χρωμένους, ὅ γὰρ ἡ περὶ
τομὴν ἐδὲν πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς ἐλάττει ἀφ' ἑλ-
πίστεως, κατὰ τὸν θεὸν χρυσόμοι. ὅ ἐν τῇ λθ'
, ὁμιλία τῆς γενέσεως ταῦτα φησὶν. μὴ δὲ διὰ
, τὴν τῆς θεοῦ χάριν, πάντως πρὸς τὴν ἀλήθειαν
τῆ

λαὸν ταῦτ' αἰεὶ ἀπραγματῶσα μέλων εἰληφόσι,
 βραχύ τι σωταγμάτιον ἐκ θεῶν αἰεὶ πρὸς ἄλλοις
 τι ἀφορῶν, ἀλλ' ἢ μόρον πρὸς τὸ διαγεῖραι, τὸ τῶν
 κρείττων, ἢ πόρ' ἡμεῖς ταῦτ' ἐπισημίων πρόθυ-
 μου. καὶ τέτοις λαβὴν παραχαῖν, ὅπως δεξιὰ
 ἱκαμωτάτῃ τῷ γενέσθωμεν καὶ διακειμῶμεν, διὰ
 τὴν τῆς τυραγνίδος καταστροφῆς ὁρῶσι, καὶ ἐς
 πλάτος τὴν περὶ τῶν ἐπεκτείνωσι πραγ-
 ματείαν. ἀναγκαῖαν ἔσαν καὶ ἀφ' ἑλπίου ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ. ὅθεν ὁ πρὸ τῆς εἰς τὴν τῶν μυσηίων
 εἰς διώκει σαφινεαίτε καὶ ἐγχείρησι, ταῦτα
 μοι χρησίμου κατασφώσασθαι ἔδοξεν ~

α. Πρῶτον δηλαδὴ περὶ τῆς τῶν μυσηίων
 διαρέσεως.

β. Δύττον, περὶ τῆς πόδεως μυσηίου.

γ. Τρίτον, περὶ τῆς ποσαχῶς λέγεται τὸ μνη-
 στήριον.

δ. Τέταρτον, περὶ τῆς τίξεως μυσηίου.

ε. Πέμπτον, περὶ τῆς τῶν μυσηίων ποσότη-
 τος.

ς. Ἑκτὸν περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν μυσηίων.

ζ. Ἑβδόμον περὶ τῆς ποσᾶς τῶν μυσηίων πα-
 ρέχουσι σφαγίδα ἀμείξαλωτον, τοῖς ταῦ-
 τα λαμβάνει.

γεννώμενον ἐκ γυναικός γενόμενον ὑπὸ νόμον.
ὃς δὲ λευμορφῶ λαβὼν, διὰ τῆς ἰδίας αἵματος ἐρρί-
σατο αὐτούς. καὶ ποίμνῳ ἰδρατικῶ καὶ βασι-
λικῶ ἐγκαταστήσας, ὧς ποιμὴν αὐτῆς γεγωνώς,
ἰω. ιζ. Ἦ αἰώριον αὐτοὺς ἐδίδαξε ζωὴν, ἥτις ὅτι τὸ γινώ-
σκειν τὸν πατέρα τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν, ὃν ἀπα-
ρίσκειν ἰησοῦν χριστόν. πρὸς δὲ καὶ πνευματικὰ
ὄπλα, τὰ ἅγια φημί μυθήρια, πρὸς προφυλακὴν
αὐτῶν, καὶ πρὸς τὴν τῶν ἐχθρῶν ἀμίλησιν. εἴστε
ὑγίαι καὶ σωτήρια. ἔτι δὲ καὶ εἰς ἀνείρεσιν τῆς
προπατορικῆς ἐκείνου ἀμαρτήματος ἐγκαταστή-
σας, καὶ ὧς ἀτάκτας χειροτονήσας, καὶ ἰσοῦσας,
τῆ βαπτίζουσιν, τῆ διδάσκουσιν, τῆ λύουσιν τὰς ἀμαρ-
τίας, ὧς δεσμεύουσιν αὐτοὺς δὲ δωρηκῶς εἰς αἰῶνας ὁδῶν
καὶ κατήλθεν ἀνελθὼν, ἐκ δεξιῶν τῆ ὁμοουσίου
αὐτῆς πατρός ἐκάθισεν, μηδαμῶς τῆ ποιμνικῆς ὧς
ἰσαίης. λαθόμενος. Διαβεβαιούται γὰρ διὰ τῆ προ-
φήτης ἰσαίου λόγων, μὴ ὧς ἰσχυρὸς ἡ γυνὴ τῆς
παιδίου αὐτῆς, ἢ τῆς μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔγγορα
τῆς κοιλίας αὐτῆς. εἰ δὲ καὶ ταῦτα ὧς ἰσχυροὶ
γυνὴ, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὧς ἰσχυροὶς λέγει καὶ ὧς ἰσχυ-
ράτωρ. Καὶ ὧς ἀγγελικῆς, μεθ' ὑμῶν εἰμι ὧς
τῆς σωτηρίας τῆς αἰῶνος. Τούτων γινώσκουσιν
ἐχόντων περὶ τῆς πραγματείας τῶν μυηθῶν
τῶν ἐρημικῶν ὧς ἐδοξεν ἡμῖν, ἀφορμαὶ ὧς
λαθόμενος



Τοῦ ταπεινοῦ Γαβριὴλ μικροπολίτου φιλα-
δελφείας, τῆ ἐκμομεμβασίας τῆ σεβήρου
σωταγματίου περὶ πῶν ἁγίων
μυστηρίων.

ΜΕγάλοι εἰσὶν αἱ ἀδελφεαὶ καὶ Λωρεαί, τῇ με-
γάλου Θεοῦ Σπαρτί, αἷ ἔχει πλουσίως, ὡς
τὴν πῶν ἀφῶν φύσιν, καὶ πρὸ τῆς παραβάσεως
ἐκείνης, Σμετὰ τὴν ὁσίω αὐτῆς ἀθλίαν πτώσιν.
καὶ γὰρ ἐδίελεπε διάτε κτισμάτων, Σδιά βασι-
μάτων, διάτε προφητῶν καὶ ρόμων, γραπτῶν
καὶ φυσικῶν, εἰς τὴν τελείαν αὐτῆς εἰσαγαγεῖν
ἀγαθότητα, ἥτις ἔστι τὸ γινώσκειν αὐτὸν. ὡς γὰρ πραξας
ἀμαρτυροῦ φησὶν ὁ ἰσθὸς λεκαῖ ἀφῆκεν ἑαυτὸν, ιδ.
ἀγαθοποιῶν αὐτοδενήμιρ διδοὺς υἱοὺς καὶ κα-
ροὺς, ἐμπιπλῶν φοβῆς, Σἀφροσύνης τὰς καρ-
δίας ἡμῶν. Ὅταν δὲ διὰ τῶν εἰρημνίων, πρὸς τὴν
αὐτοῦ γρῶσιν τοὺς ἀφῶς ἐλθεῖν ἐώρακεν οὐ βελο-
μῆς, ἀλλὰ τῇ κτίσει μᾶλλον λατρεύειν, ἢ αὐτῶν
προσσυμῆς, ἀποείρω ἐλέει κληθεὶς, ὃς ἔφω-
ρεν ὅραμ τὸ γένος τῶν ἀφῶν ἡμῶν ὑπὸ τῆ δια-
βόλου τυραγνούμενον, ὃς ἀπέσειλε τὸν υἱὸν αὐτῆς.



ἐγάρ τ' αὖ πρὸς σωτηρίαν συντείνοντα μόνον ἀρῶ-
σεται, ἀλλὰ καὶ ἐτοδράτιμα κατ' ἑφεσιν ὑμῶν γε-
γραμμένα. ἔσται ἢ ξυῖθ' ὧ τοῖς μὲν, ἑσπέρημοσιν
οἷά τις ἀνάμνησις. Τοῖς δὲ πολυπείραις
ποδῖσιν, ὠφέλεια. Τοῖς δέ γε ἄλ-

λφειχοῦσιν, ἀρχὴ γνώσεως,

καὶ ἀντικρυς ὥσπερ

λασία, τῆς τῆς

τῶν ἀ-

γγοίαις, καὶ ἀποσοβήσις.

Εὐρωθε.



ἐν τῇ ἐμῇ περὶ θεοσόφοις ἀνδράσι ἀνὰ θλίψαι
δαῖμ ὡς θημῶν . περὶ δα φημί ἡς καὶ ὁ καπρὸς ὁ
μνηστότορον φάμαι μάλιστα ποθετός, τῆς τῆ
κροίσας ἐκείνης ἀδαιμονίας, ὡς ἔμορον ἡ φύσις ὁ
χυρώσασα τοῖς ὅπλοις, ἐκ ἀάλωτον εἶναι ὧσιν
ἡσεν, ἀλλὰ καὶ οἱ πάλαι αἰοίδιμοι τῶν βασιλέων,
μαυρίκιός τε ἐκείνος ἀλέξιός τε ὁ κομρλιώς, καὶ
ἀνδρόνικος ὁ παλαιολόγος, ἐν διαφόροις καιροῖς,
τότε ἄν καὶ τὴν αὐτοῦ μικρόπολιν, δωρεαῖς τε
καὶ προνομίαις κατελάμπρωσιν. καὶ τὸν αὐτῆς
ποιμνία τῆς πελοπονήσας ἀπάσης ἑξαρχον εἶ-
ναι . καὶ ταῖς θείαις καὶ ἰδραῖς τελεταῖς ὧσιν
φημὶ ζεῖσθαι λαμπρῶς, θεασίσαμτες ἐκέλευσάν .
τοιγαροῦν δεχθεῖτε ταύτην ἡμῶν ὡς ἀπαρ-
χλήτινα τῶν πόρων σπουδῶν, ἐν ᾧ οὐ μόνον τὸν
θεωρητικὸν ἡμῶν βίον, ἔ τὸ τέλειον ἐν τῇ γνώσει
τῆς ἀληθείας κείται, μὲν ἔ ἐνδύγεια ὅτιν ἡ θεω-
ρία πρὸς τὰ μόντα διωῆσεσθε λαμπρῶς, ἀλλὰ
καὶ τὸν πρακτικόν, ἔ τὸ τέλειον, ἡ διὰ σώμα-
τος γυμνασίαν τῆς λογικῆς ψυχῆς ἐνδύγεια ὅτιν .
ὥστε διὰ μὲν, τῆς τῆς θεωρίας, ὁμοιωθεῖντ' αὖ τῶν
μόνῳ καὶ πρώτῳ μοῖ . Διὰ δὲ, τῆς ἐναρέτης πρὸς
ξεως, τῶν ὑποὶ ἡμῶν τὴν τῆς δούλε μορφῶν λα-
βόντι . μὴ τοῖμιν ἀντιβολῶ τὸν βραχὺ τουτομῆ-
πόρον συνεχῶς διδρχνόμενοι ὁκνηρῶς διάκεισθε .

ἐγὰρ



Τοῖς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ λακωνικῇ θεοσεβασί-
ταις κληρικοῖς καὶ τοῖς λοιποῖς, Γαβριὴλ
ὁ μητροπολίτης φιλαδελφείας ὁ
Σεβῆρος ἀπράττην.

✠

Ἄλλοι μὲν ἄλλοις τῶν τεκροσμίῳ καὶ λαμπρῶν,
τὴν σφῶν κοσμεῖν κατεπείγονται πείδα. καὶ
ταύτῃ ἀρίστειν ὅπλοις ἡ αἵμασι ἰδίῳ, ἢ πλούτῳ
περιουσία ἐπαύονται. ὅτι γὰρ τῶν θείων, καὶ
ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς διδασκόμενον. ἡμεῖς δὲ
τῆς μὲν τυραμνίδος ταύτῃ ἀπαλλάξαι, ἐκ
ράμεδα, πλούτῳ δὲ πάλιν ταύτῃ ἀρχαίῃ
σαι, ἐκ ἀποροῦμεν. πολλοὶ δὲ μόρον καὶ τῆς
τοῦ ὡς φασί, ἀκριβὲς δακτύλῳ. ἐκ τῆς ἀνῶθεν
λαβόντες προνοίας, τὸ πορνῆς γυνὴ παρῆμῳ
πρεῖ, τῶν ἀγίων μυηθῶν ὁ χασείδιον, ὁ σωμα-
τυμυμῶς πῶς παρῶν τῶν ταύτῃ ἀεὶ
πραγματάσων ἀμαρτανῶν, ὑμῖν τοῖς
ἐν τῇ

NOV 21 1892

LIBRARY

EX-100

CONSTITUTION

LIBRARY

LIBRARY

LIBRARY

LIBRARY

LIBRARY

LIBRARY

ΤΟΥ ΤΑΞΕΩΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

φιλαδελφείας Γαβριήλ,

Ε'πιτρόπου καὶ ἱερέως πατριαρχικοῦ
Σωταγματίου περὶ τῶν ἀγίων
καὶ ἰδίων μυστηρίων.



CON PRIVILEGIO.



Ε'τυπώθη ἐν Βενετίαις παρὰ Γεωργίου Α'ρτου
ρίου τῷ Πιρέλῳ. α' χ'.
Con licentia de' Superiori.



A





Τοῦ ταπεινοῦ Γαβριὴλ μητροπολίτου φιλα-
δελφείας, τῆ ἐκμομεμβασίας τῆ σεβήρου
συνταγματίου περιτῶν ἀγίων
μυστηρίων.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΙΣΙΝ Αἱ ἀδυνασίαι καὶ Δωρεαί, τῆ με-
γάλου Θεοῦ Σπαρτίς, αἷ δέχεται πλουσίως, ὅτι
τῶν τῶν ἀνῶν φύσιν, καὶ πρὸ τῆς παραβάσεως
ἐκείνης, Σμετὰ τῶν ὅσων αὐτῆς ἀθλίαν πτώσιν.
καὶ γὰρ ἐδίλεπε διάτε κτισμάτων, Σδιά θαν-
μάτων, διάτε προφητῶν καὶ ρόμων, γραπτῶν
καὶ φυσικῶν, εἰς τὴν τελείαν αὐτῆς εἰσαγαγεῖν
ἀγαθότητα, ἥτις ὄχι τὸ γινώσκειν αὐτὸν. ὡς γὰρ πραξας
ἀμαρτυροῦ Φησὶν ὁ ἰσθὸς λεκαῖ ἀφῆκεν ἑαυτὸν, ιδ.
ἀγαθοποιῶν αὐτοδουλήν διδοὺς υἱοὺς καὶ κα-
ροὺς, ἐμὸς πλῶν ῥοφῆς, Σἀφροσύνης τὰς καρ-
δίας ἡμῶν. Ὅταν δὲ διὰ τῶν εἰρημνίων, πρὸς τὴν
αὐτοῦ γνῶσιν ταῖς ἀφύς ἐλθεῖν ἐώρακεν οὐ βέλ-
μενός, ἀλλὰ τῇ κτίσει μᾶλλον λαβράκειν, ἢ αὐτῶν
προαιρουμένων, ἀπερίω ἐλέεικται θεός, ὃς ἔφε-
ρεν ὅραμ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ τῆ δια-
βόλου τυραγνουμένης, δὲ ἀπέσχετο τὸν ὕμνον αὐτῆς.



ἐγὰρ τὰ πρὸς σωτηρίαν συντείνοντα μόρον ἀρῆ-
σεται, ἀλλὰ καὶ ἑτορὰ τινα κατ' ἔφεσιν ὑμῶν γε-
γραμμένα. ἔσται ἢ ξυῶθ' ὧ τοῖς μέν, ἑσπέρημοσιν
οἵ αἵτις ἀνάμνησις. Τοῖς δὲ πολυπειρίαν
ποδῶσιν, ὠφέλεια. Τοῖς δὲ γε ἄλ-

λπεσέχουσιν, ἀρχὴ γινώσεως,
καὶ ἀντικρυς ἄσπε-
λασία, τῆς τῆς

των ἀ-
γνοίας, καὶ ἀποσοβήσις.

Εὐρωθε.



ἐν τῇ ἐμῇ περὶ διθεοσόφοις ἀνδράσιμ ἀπ' ἀθιῶναι
δαῖν ὡς ἡθελῶν . περὶ δαφνημὶ ἥς καὶ ὁ καπνὸς ὁ
μικροκότορον φαῖναι μαλ' ὁρμητοί ποθετοῖς, τῆς τῆ
κροίστης ἐκείνης ἀδαιμορίας, ἡ δ' ἐμὸς ἡφύσις ὁ
χυρῶσασα τοῖς ὅπλοις, ἐκ ἀάλωτον εἶναι ὥσθις
κσλ, ἀλλὰ καὶ οἱ πάλαι αἰοίδιμοι τῶν βασιλέων,
μαυρίκιόστε ἐκείνος ἀλέξιός τε ὁ κομνηνός, καὶ
ἀνδρόνικος ὁ παλαιολόγος, ἐν διαφόροις καιροῖς,
τότε ἄν καὶ τὴν αὐτοῦ μικρόπολιν, δωρεαῖς τε
καὶ προνομίαις κατελάμηνεν . καὶ τὸν αὐτῆς
ποιμνίαν τῆς πελοπονήσης ἀπάσης ἔξαρχον εἶ-
ναι . καὶ ταῖς θείαις καὶ ἰοραῖς τελεταῖς ὥσθι
φημὶ ζεσθαι λαμπρῶς, θεασίσαντες ἐκέλευσαν .
τοιαυτοῦ δεχθεῖτε ταύτῃ ἡμῶν ὡς ἀπαρ-
χλιῦτινα τῶν πόρων σουδῶν, ἐν ἡ οὐ μόνον τὸν
θεωρητικὸν ἡμῶν βίον, ὅ τὸ τέλειον ἐν τῇ γνώσει
τῆς ἀληθείας κεῖται, ποὺς ἔ ἐνδύγεια ὅτιν ἡ θεω-
ρία πρὸς τὰ μόντα διωῆσθε λαμπρῶς, ἀλλ'
καὶ τὸν πρακτικόν, ὅ τὸ τέλειον, ἡ διὰ σώμα-
τος γινομένη τῆς λογικῆς ψυχῆς ἐνδύγεια ὅτιν .
ὥστε διὰ μὲν, τῆς τῆς θεωρίας, ὁμοιωθεῖντ ἀπ' τῶ
μόνῳ καὶ πρώτῳ ρεῖ . Διὰ δέ, τῆς ἐναρέτης πρᾶ-
ξεως, τῶ ὑποδ' ἡμῶν τὴν τῆς δούλες μορφῆς λα-
βόντι . μὴ τοῖμιν ἀπ' τιβολῶ τὸν βραχὺ τουτορὶ-
πόμον συνεχῶς διδρ' ὁρμητοί ὁκνηρῶς διάκεισθε .

ἐγὰρ



Τοῖς ἐν τῇ Ἐπαύρῳ τῇ λακωνικῇ θεοσεβασί-
αις κληρικοῖς καὶ τοῖς λοιποῖς, Γαβριήλ
ὁ μητροπολίτης φιλαδελφείας ὁ
Σαβῆρος ἀπράττην.

✠

✠ ἄλλοι μὲν ἄλλοις τῶν τεκοσμίων καὶ λαμπρῶν,
τὴν σφῶν κοσμεῖν κατεπείγονται πείδα. καὶ
ταύτη ἀρχεῖν ὅπλοις ἡ αἵμασι ἰδίους, ἢ πλούτῃ
περιουσία ἐπαύονται. ὅτι γὰρ τῶν θείων, καὶ
ὑπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς διδασκόμενοι. ἡμεῖς δὲ
τῆς μὲν τυραμνίδος ταύτῃ ἀπαλλάξαι, ἢ δι-
ράμεθα, πλούτῃ δὲ πάλιν ταύτῃ ἀρχεῖν
σαι, ἢ ἀπογοῦμεν. παλαιὸν δὲ μόριον καὶ τῆς
τοῦ ὠφθαλμοῦ ἀκροῦ δακτύλου ὑπὸ τῆς αἰῶνος
λαβόμενοι προνοίας, τὸ πομνηστῆριον παρῆμῶν
περὶ τῶν ἀγίων μυστηρίων ἐχέειδον, ὅ, σιν
τυχημῶς πῶς παρῆμῶν τῶν ταυτ' αἰετα
πραγματάσμων ἀμαμαξαυτες, ὑμῖν τοῖς
ἐν τῇ

ROYAL WARRANT

MILITARY

OFFICE

General

CO. 1st



By Order of the Secretary of War

ΤΟΥ ΤΑΚΤΕΙΝΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

φιλαδελφείας Γαβριήλ,

Ε'πιτρόπου καὶ ἑξαρχου πατριαρχικοῦ
Σωταγματίου περὶ τῶν ἁγίων
καὶ ἰδρῶν μυσερίων.



CON PRIVILEGIO.



Ε'τυπώθη ἐν Βενετίαις παρὰ Γωαμὴν Α'ρτω
ρίω τῷ Πιρέλῳ. α χ.
Con licentia de' Superiori.



ΤΟΥ ΤΑΞΕΩΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

φιλαδελφείας Γαβριήλ,

Ε'πιτρόπου καὶ ἱερέως πατριαρχικοῦ
Συνταγματῆρος περὶ τῶν ἁγίων
καὶ ἰδίων μυστερίων.

ΒΙΒΛΙΟΤΕΚΑ Ν. 2



69